

परमेश्वरको व्यक्तित्वको बुझाई

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “बुद्धिमान् मानिसले आफ्नो बुद्धिमा घमण्ड नगरोस्, अथवा बलियो मानिसले आफ्नो बलमा घमण्ड नगरोस्, अथवा धनी मानिसले आफ्नो धनमा घमण्ड नगरोस्, तर जसले घमण्ड गर्छ त्यसले यस विषयमा घमण्ड गरोस्: ‘म परमप्रभुलाई जान्दछु र चिन्दछु, र उहाँ त्यही परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा दया, न्याय र धार्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनभने यिनैमा म प्रसन्न हुन्छु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। –यर्मिया ९: २३-२४

लिनफोर्ड बीकी

परमेश्वरको व्यक्तित्वको बुझाई

लिनफोर्ड बीकी

१ कोरिन्थी ८: ६ तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर
पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै
निम्ति हामी जिउँदछौं— हाम्रा निम्ति एउटै प्रभु, येशू
ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा
हामी जिउँदछौं।

सामग्रीहरु

१. परमेश्वरलाई चिन्नुको आवश्यकता

परमेश्वरको व्यक्तित्व

परमेश्वरलाई चिन्दै

मण्डलीको जग

स्रष्टाको ईश्वरत्व

आराधनामा समस्या

परमेश्वरको एकमात्र पुत्र

वास्तविक परमेश्वरको पुत्र

निष्कर्षः

२. एकमात्र परमेश्वर

हामी कसको आराधना गर्छौं भनि जान्दौं

ईसाइ र मूर्तिपूजा बीचको मिश्रण

पिता र पुत्र बीचको भिन्नता

पिताको गुणहरु

पिताको लागि शिर्षकहरु

निष्कर्षः

३. परमेश्वरको पवित्र आत्मा

प्रतिज्ञा गरिएको सान्त्वनाकर्ता

केहि असल

ख्रीष्ट तपाईंमा

आत्मा के हो?

दुई ईश्वरीय व्याक्तित्वहरु

निष्कर्ष:

४. परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु

भावनात्मक भोगाई

गेत्सेमनिको बँगैचामा

के येशू यस संसारमा हुँदा उहाँलाई सवैकुरा थाहा थियो?

के येशू यस संसारमा हुँदा पूर्णरूपमा शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो?

के येशू यस संसारमा हुँदा अमर हुनुहुन्थ्यो?

येशूको मृत्युको पूर्णतया

५. के मृतकहरु साँचै मृतक छन्?

मानवको आत्माको बारेमा के भन्नुहुन्छ?

पहिलो र दोस्रो मृत्यु

परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु

६. येशूको वास्तविक मृत्यु

१ पत्रुस ३: १८-२० को बारेमा के भन्नुहुन्छ?

ख्रीष्टको महान बलिदान

हामीलाई बचाउने ख्रीष्टको क्षमता

निष्कर्ष:

१. परमेश्वरलाई चिन्नुको आवश्यकता

यस संसारको सृष्टि देखिनै, परमेश्वरले मानवजातिसंग संगति गर्न चाहनु भएको छ। उहाँले अदनको बगैचामा आदम र हव्वासंग दैनिक कुराकानी गर्नुभयो। दुर्भाग्यवश, जब आदम र हव्वाले निषेधित फल खाए, तब यो सम्बन्धको समृद्धि बिग्रेको थियो, तैपनि परमेश्वरले उनीहरूलाई खोजी गर्ने निरन्तर प्रयास गर्नुभयो। परमेश्वरले आफ्नो छविमा बनाइएका प्राणीहरूसंग संगतिको कामना गर्न छोडनुभएको छैन। उहाँ हामीलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ र हामी संग निरन्तर संगति गर्न चाहानुहुन्छ। उहाँले उहाँको एक मात्र पुत्रलाई हाम्रा पापहरूको लागी मर्न पठाउनुभयो ताकि हामी उहाँसंग मेलमिलाप गर्न सकौं र उनीहरू पतन हुनु भन्दा पहिले मानवजातिसंग उहाँको संगतिको निकटता बहाल गर्न सकौं।

आफैसंग संगति बहाल गर्नको लागी, परमेश्वरले आफ्नो चरित्र र आफ्नो विशेषताहरूलाई उहाँको बचन बाइबलमार्फत प्रकट गर्नुभएको छ, ताकि मानवजातिले उहाँलाई चिन्न र माया गर्न सकुन्। परमेश्वरको बारेमा ज्ञान हुनु भनेको हामीसँग भएको एक सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण ज्ञान हो। “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “बुद्धिमान् मानिसले आफ्नो बुद्धिमा घमण्ड नगरोस्, अथवा बलियो मानिसले आफ्नो बलमा घमण्ड नगरोस्, अथवा धनी मानिसले आफ्नो धनमा घमण्ड नगरोस्, तर जसले घमण्ड गर्छ त्यसले यस विषयमा घमण्ड गरोस्: ‘म परमप्रभुलाई जान्दछु र चिन्दछु, र उहाँ त्यही परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा दया, न्याय र धार्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनभने यिनैमा म प्रसन्न हुन्छु,’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ। (यर्मिया ९: २३-२४)

हामीमा महिमा गर्ने अधिकार हुनुको एउटा कारण हो कि हामी बुझ्दछौं र परमेश्वरलाई चिन्छौं, र विशेषगरी उहाँको प्रेमको चरित्र। पक्कै पनि हामी परमेश्वरको बारेमा सबै कुरा बुझ्न र जान्न सक्दैनौं, तैपनि हामीले बुझ्नु पर्छ र

जान्नु पर्छ कि उहाँको बारेमा उहाँले बाइबलमा के प्रकट गर्नुभएको छ। यो ज्ञान हामीले प्राप्त गर्नुपर्ने सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण जानकारी हो।

के तपाइँ सही ढंगले भन्न सक्नुहुन्छ कि तपाइँ परमेश्वरलाई बुझ्नुहुन्छ र जान्नुहुन्छ भनेर, यदि तपाइँ सोच्नुहुन्छ कि उहाँ हिन्दुहरूले विश्वास गर्ने धेरै देवताहरू जस्तो हो भने? पक्कै सक्नुहुन्न! भारतमा हिन्दु देवताहरूलाई समर्पित लगभग हरेक कुनामा मन्दिरहरू छन्। उनीहरू बाँदर, गाई, हाती, मजुर, तीन टाउको र ६ हातहरू भएको मूर्ति, आदिको पूजा गर्छन्। उनीहरू वास्तवमा ईश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने बारेमा अन्योलमा छन्, र यो भ्रमले उनीहरूलाई उहाँसंग घनिष्ठ संगति गर्न देखि रोक्छ।

ईश्वरलाई बुझ्न र जान्नको लागि, तपाइँमा पहिले ईश्वर को हुनुहुन्छ भनेर आधारभूत समझ हुनुपर्दछ। तपाइँ उहाँलाई एक व्यक्तिगत स्तरमा जान्नको लागि र उहाँलाई वास्तविक तवरले चिन्ने सम्बन्धमा अर्को कदम प्रवेश गर्नु अघि उहाँको पहिचान र विशेषताहरूको बारेमा केहि बुझ्नु आवश्यक छ।

परमेश्वरको पहिचान र चरित्रको बारेमा आधारभूत ज्ञान भएर मात्र पर्याप्त हुँदैन यदि तपाइँ अर्को कदम उठाउन र परमेश्वरसंग एक सम्बन्ध स्थापित गर्नुहुँदैन भने। शैतानहरूसँग पनि परमेश्वरको बारेमा एक आधारभूत ज्ञान छ, तर उनीहरू परमेश्वरको नियन्त्रणमा पेश गर्न अस्वीकार गर्छन्। याकूबले लेखे "तिमीहरू विश्वास गर्दछौ कि परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ। त्यो असल हो। भूतात्माहरू पनि विश्वास गर्छन् र थरथर काम्छन्। (याकूब २: १९)

परमेश्वरको बारेमा आधारभूत ज्ञान हुनु राम्रो हो, तर तपाइँ त्यहाँ अन्त्य गर्न सक्नुहुन्न। परमेश्वरको ज्ञान, चाहे त्यो जतिनै सहि होस्, तपाइँ शैतानहरू भन्दा राम्रो बन्न सक्नुहुन्न यदि तपाइँ उहाँलाई तपाइँको हृदयमा बस्नको लागि आमन्त्रित गर्नुहुन्न र तपाइँको जीवन उहाँको शुद्ध चरित्रद्वारा आकार दिनको लागि पेश गर्नुहुन्न भने।

परमेश्वरको व्याक्तित्व

के परमेश्वर एक व्यक्ति हुनुहुन्छ? उहाँ एक चीज हो वा एक समिति? परमेश्वर को हुनुहुन्छ? यी महत्त्वपूर्ण प्रश्नहरूको जवाफ दिन जरूरी छ र जो कोहि परमेश्वरलाई बुझ्छन् र चिन्छन् सजिलैसँग उत्तर दिनु पर्दछ। यो परमेश्वरको बारेमा आधारभूत ज्ञान हो। अचम्मको कुरा यो छ कि, धेरै ईसाईहरू यी प्रश्नहरू द्वारा अन्याय छन किनभने उनीहरूलाई सिकाइएको छ कि परमेश्वर एक भूत, रहस्यमय वाष्प हो कि सबै प्रकृतिमा व्याप्त छ।

दानियललाई एउटा दर्शन दिइएको थियो जसले हामीलाई परमेश्वरलाई बुझ्न मद्दत गर्दछ। उसले लेखे कि, "जसै मैले हेरेँ, सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिउँजस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो।" (दानियल ७: ९) जसलाई " अति प्राचीन" भनिन्छ, जो सेतो कपडा पहिरिन्छ र सेतो कपाल छ, सिंहासनमा आसन लिन्छ। त्यसको केही बेर पछि "मानिसको पुत्र" (पद १३) उहाँको सामुन्ने आउँछ। **अति प्राचीन** परमेश्वर, पिता हुनु पर्छ। बाइबल अनुसार हाम्रो स्वर्गीय बुबा एक वास्तविक व्यक्ति हुनुहुन्छ। यूहन्नालाई यो एउटै घटना र राज्यहरूको एक दर्शन दिइएको थियो, "सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको दाहिने बाहुलीमा भित्र र बाहिरपट्टि लेखिएको एउटा चर्मपत्रको मुटु ठो मैले देखेँ, जो सात वटा मोहोर लगाएर बन्द गरिएको थियो।" (प्रकाश ५: १)। यूहन्नाले यो देखेको केही बेर पछि, येशू ख्रीष्ट सिंहासनको नजिक आउनुहुन्छ र उहाँको बुबाको हातबाट पुस्तक लिनुहुन्छ। फेरि, हामी पाउँछौं कि परमेश्वर एक वास्तविक व्यक्ति हुनुहुन्छ जो एक सिंहासनमा बस्नुहुन्छ र उहाँको दाहिने हात मा एक किताब छ।

परमेश्वर एक वास्तविक व्यक्ति हुनु पर्छ, किनभने येशूको भन्नुभयो, "धन्य शुद्ध हृदय हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखेछन्।" (मती ५: ८)। अर्को

ठाउँमा येशूले चेतावनी दिनुभयो, "होशियार रहो, तिमीहरूले यी सानाहरूमध्ये एक जनालाई पनि हेला नगर। किनभने म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गमा तिनीहरूका दूतहरूले स्वर्गका मेरा पिताको दर्शन सदैव गरिरहन्छन्।" (मती १८: १०)।

हामीले यो आशा गर्नु पर्छ कि परमेश्वर एक वास्तविक व्यक्ति हुनुहुन्छ, किनकि हामी उहाँको स्वरूपमा उहाँजस्तै सृष्टि गरिएका थियौं (उत्पत्ति १:२६)। जब हामी स्वर्गमा पुग्छौं, हामी थाहा पाउनेछौं कि हामी परमेश्वर जस्तै छौं। हामी तीन टाउको वाला राक्षस र ६ हात भएको वा त्यस्तो कुनै अन्य अनौठो कुरा पाउने छैनौं। परमेश्वरको बाहिरी रूप धेरै नै हाम्रो जस्तै छ। यो बाइबलीय वर्णन हो कि परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर। उहाँ साँच्चै एक व्यक्ति हुनुहुन्छ।

हिब्रूहरूको लेखक भन्छन्, "प्राचीन कालमा हाम्रा पितापुर्याहरूसँग अगमवक्ताहरूद्वारा धेरै र विभिन्न किसिमले परमेश्वर बोल्नुभयो। तर यी आखिरी दिनहरूमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा हामीसँग बोल्नुभएको छ। पुत्रलाई नै उहाँले सबै कुराका उत्तराधिकारी नियुक्त गर्नुभयो, उहाँद्वारा नै समस्त सृष्टि रचनु पनि भयो। उहाँ नै परमेश्वरका महिमाको प्रतिबिम्ब र परमेश्वरकै स्वभावको वास्तविक प्रतिरूप हुनुहुन्छ, र सम्पूर्ण विश्वलाई आफ्नो शक्तिको वचनले सम्हाल्नुहुन्छ। पापको शुद्धि गर्नुभएपछि महिमित परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुभयो।" (हिब्रू १: १-३)।

यहाँ हामी जान्दछौं कि येशू ख्रीष्ट परमेश्वरको व्यक्तिको व्यक्त छवि हुनुहुन्छ। यसैले परमेश्वर एक व्यक्ति हुनु पर्छ, र त्यस्तैगरी येशू ख्रीष्ट पनि एक वास्तविक व्यक्ति हुनुहुन्छ। पावलले यो पुष्टि गरे जब उनले लेखे कि, "तिमीहरूमा यस्तो मन होस्, जो ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो। परमेश्वरको स्वरूपमा भएर पनि

उहाँले परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई एउटा पक्रिराख्ने वस्तुजस्तो ठान्नुभएन। (फिलिप्पी २: ५-६)। ग्रीक शब्द जुन "फर्म" यसलाई "बनावट"को रूपमा अनुवाद गरीएको थियो, "त्यो रूप जसबाट एक व्यक्ति वा चीजले दृश्य लिन्छन्, बाह्य रूप"

(थायरको ग्रीक लेक्सिकन)। परमेश्वरको बाहिरी रूप छ, र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्टको स्वरूप उस्तै प्रकारको छ।

परमेश्वरलाई चिन्दै

अन्तिम भोज पछि, आफ्नो पितासँगको अन्तिम प्रार्थनामा, येशूले भन्नुभयो, "अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिन्नु, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिन्नु।" (यूहन्ना १७: ३)। येशूले प्रकट गर्नुभयो कि अनन्त जीवन एक मात्र साँचो परमेश्वर र येशू ख्रीष्ट उहाँको पुत्रलाई चिन्नुमा निर्भर गर्दछ।

पिता र पुत्रलाई चिन्नुको अर्थ के हो? के शैतानले परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई येशूले वर्णन गरेको तरिकामा चिन्छ? पक्कै चिन्दैन! यदि उसले चिन्दथ्यो भने उसको पनि अनन्त जीवन हुनेछ, तर हामी जान्दछौं कि शैतानको अन्त्य हुनेछ। बाइबलले भन्छ कि उनी जलाएर खरानी बन्नेछन् (इजकिएल २८: १३-१९)। परमेश्वरलाई चिन्नु भनेको परमेश्वरको बारेमा जान्नु भन्दा धेरै फरक छ। हामीले उहाँलाई व्यक्तिगत स्तरमा चिन्नै पर्छ। परमेश्वरलाई चिन्नु भनेको परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु हो (१ यूहन्ना ४:७,८)। र यो हाम्रो लागि उहाँको प्रेम जान्नबाट शुरू हुन्छ (१ यूहन्ना ४: १९)। बाइबलको सबैभन्दा प्रसिद्ध पदमा, येशूले भन्नुभयो, "किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्।" (यूहन्ना ३:१६)। जब येशूले परमेश्वरले "संसारलाई धेरै प्रेम गर्नुहुन्छ" भन्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँ यसो भन्दै हुनुहुन्थ्यो कि परमेश्वरले तपाईंलाई कती माया गर्नुहुन्छ, उहाँले तपाईंलाई यति धेरै माया गर्नुहुन्छ कि उहाँले तपाईंको लागि केहि गर्नुभयो - उहाँले तपाईंको लागि आफ्नो प्रेम सबैभन्दा बहुमूल्य सम्पत्ति, उहाँको एकमात्र पुत्र दिएर देखाउनुभयो।

यदि परमेश्वरले संसारलाई यति धेरै प्रेम गर्नुहुन्थ्यो कि उहाँले एउटा बारमा दिनुभएको भए, तपाइँ र म गम्भीरतासंग हाम्रो लागि परमेश्वरको प्रेममा प्रश्न गर्ने थियोँ किनकि एक बारमा परमेश्वरको लागि लगभग एक अर्थहीन उपहार हुनेछ, किनकि यो उहाँले बनाउनुभएको केहि चिज हो। यदि परमेश्वरले संसारलाई यति धेरै माया गर्नुहुन्थ्यो कि उहाँले एक मानव दिनुभयो, तब हामी के सोच्दछौँ? त्यो एक बारमा भन्दा अलि राम्रो छ, तर यो अझै पनि एक सानो उपहार हो किनभने मानिसहरूलाई पनि बनाइएको थियो। के हुन्छ यदि परमेश्वरले संसारलाई यति धेरै माया गर्नुहुन्थ्यो कि उहाँले एक स्वर्गदूत दिनुभयो? यो एक मानव भन्दा राम्रो उपहार हो, तर यो अझै पनि परमेश्वरले हामीलाई कती माया गर्नुहुन्छ भनेर प्रदर्शन गर्नको लागि धेरै कम हुन्छ। तपाइँ देख्नुहुन्छ, परमेश्वरको प्रेमको बारेमा हाम्रो बुझाइ उहाँले हाम्रो लागि दिनुभएको उपहारको मूल्यमा निर्भर गर्दछ। उहाँले दिनुभएको उपहार जति धेरै मूल्यवान छ, त्यति नै धेरै हाम्रो लागि उहाँको उहाँको प्रेमलाई देख्न सक्छौँ।

परमेश्वरले आफ्नो एक मात्र पुत्र दिनुभयो। उहाँसँग अरु पनि पुत्रहरू छन् जसलाई "छोरा" भनिन्छ, तर उहाँको मात्र एउटा जन्माएको छोरा छ। हामी गोद लिएर "परमेश्वरका छोराहरू" बन्न सक्छौँ (रोमी ८:१४), स्वर्गदूतहरू सृष्टि द्वारा "परमेश्वरका छोराहरू" हुन् (अय्यूब १:६ २: १), तर येशू ख्रीष्ट मात्र परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। कुन कुराले येशू ख्रीष्टलाई ब्रह्माण्डमा अरु सबै भन्दा अलग राख्छ, र जसद्वारा हामी परमेश्वरको प्रेमलाई जान्दछौँ, यो तथ्य हो कि उहाँ जन्मनुभएको थियो। यसले परमेश्वरसंग निकटतम सम्बन्धमा उहाँलाई राख्छ।

पहिलो अनुभवबाट, परमेश्वर जान्नुहुन्छ, कि एक व्यक्तिले प्राप्त गर्न सक्ने सबैभन्दा मूल्यवान सम्पत्ति भनेको । उहाँ जान्नुहुन्छ कि एक व्यक्तिको लागि उनीहरूले माया गर्ने बच्चा भन्दा बढी मूल्यवान केहि छैन। यो ठीक त्यहि हो जहाँ परमेश्वरले अब्राहमको प्रेम र वफादारीको परिक्षण गर्नुभयो जब उहाँले उसलाई

आफ्नो प्यारो छोरा इसहाकलाई बलिदानको लागि प्रस्ताव गर्न भन्नुभयो (उत्पत्ति २२: १-१२)।

परमेश्वरको आज्ञापालन गर्ने अब्राहमको इच्छाले प्रमाणित गर्यो कि उनी परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले प्रेम गर्थे। यसले प्रमाणित गर्‍यो कि उनी परमेश्वरको लागि आफ्नो सबै सम्पत्ति त्याग्न इच्छुक हुनेछन्। परमेश्वरमा पनि त्यहि साँचो कुरा हो। जब उहाँले आफ्नो एक मात्र पुत्रलाई त्याग्नुभयो, यो प्रमाणित भयो कि उहाँ हरेक सम्पत्ति त्याग्न इच्छुक हुनुहुन्छ, उहाँले माया गर्नेहरूलाई बचाउनको लागि उहाँ पीडाको कुनै पनि मात्रा भोग्न, र कुनै पनि कठिनाई सहनको लागि उहाँ इच्छुक हुनुहुन्छ। पावलको पनि त्यहि हो जब उसले भने, "जसले आफ्नै निज पुत्रलाई बाँकी राख्नुभएन, तर हामी सबैका निमित्त उहाँलाई दिनुभयो, के उहाँले हामीलाई सबै थोक पनि उहाँकै साथमा दिनुहुनेछैन र?" (रोमी ८: ३२)। यूहन्नाले लेखे, "संसारमाथि विजय प्राप्त गर्ने को हो? त्यही हो, जसले येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ।" (१ यूहन्ना ५: ५)। यूहन्नाले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनि विश्वास गर्ने महत्त्वलाई जोड दिए।

यो विश्वास बिना, हामी संसारलाई जित्न सक्दैनौं। यो विश्वास गर्नु किन यति महत्त्वपूर्ण छ कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ? के हुन्छ यदि हामी विश्वास गर्छौं कि येशू परमेश्वरको मित्र हुनुहुन्छ, त्यो पर्याप्त राम्रो छैन र? के हुन्छ यदि हामी सोच्छौं कि येशू परमेश्वरका भतिजा हुनुहुन्छ, वा परमेश्वर उहाँको काका? के यसले संसारलाई पराजित गर्ने हाम्रो क्षमतामा फरक पार्छ?

मानौं मैले तिमीलाई भनें, "म तपाईंलाई धेरै माया गर्छु, म मेरो साथी, फ्रान्क, तपाईंको लागि मर्न पठाउने छु।" तपाईं के सोच्नुहुन्छ? तपाईं सायद अचम्म मान्नुहुन्छ होला, यदि तपाईं मलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ भने, तपाईं आएर मेरो लागि मर्नुको सट्टा किन एक साथीलाई पठाउनु हुन्छ? तर यदि मैले भनें कि, "म तपाईंलाई धेरै माया गर्छु, म मेरो छोरालाई तपाईंको लागि मर्न पठाउने छु,"

तपाइँलाई थाहा छ कि मेरो माया साँचो हो। मेरा साथीहरु, परमेश्वर साँचै उहाँ के भन्नुहुन्छ त्यसको अर्थ छ। उहाँ भन्नुहुन्छ कि उहाँले आफ्नो एक मात्र पुत्र दिनुभयो। यदि परमेश्वरले उहाँलाई संसारमा पठाउनु भन्दा पहिले, येशू ख्रीष्ट परमेश्वरले जन्म दिनुभएको, पुत्र हुनुहुन्न भने तब पिताले के त्यागनुभयो त? धेरै ईमानदार ईसाईहरु विश्वास गर्दछन् कि येशू ख्रीष्ट एक बिल्कुल बराबर, पिताको समान उमेर को साथी हो। यदि यो सत्य थियो भने, तब पिताले त्यागनुभएको सबै एक साथी थियो, एक संगी! यदि यो सत्य थियो भने, तब हामीलाई सबैभन्दा धेरै माया गर्ने ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ नै एक हुनुहुन्छ जो स्वेच्छाले हाम्रो लागि मर्नुभयो।

यो सत्य हो कि येशू ख्रीष्टले हामीलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ, र हामी प्रशंसा गर्छौं र त्यो प्रेमको लागि उहाँलाई धन्यवाद दिन्छौं। जे होस्, बाइबलले सिकाउँछ कि परमेश्वरले धेरै कष्ट भोग्नुहुन्थ्यो जब उहाँको पुत्र हाम्रा पापहरुको बोझले पीडित हुनुहुन्थ्यो। (भजन १८: ४-११ लाई मती २७: ४५-५१ सँग तुलना गर्नुहोस्।) अब्राहम र इसहाकको कहानीमा, यो स्पष्ट रूपमा पिता अब्राहम थियो, जसले इसहाकले भन्दा धेरै दुःख भोग्नुहुन्थ्यो जब उहाँले आफ्नो प्यारो छोरालाई त्यागिदिए। येशूले भन्नुभयो, किनभने पिता आफैले तिमीहरूलाई माया गर्नुहुन्छ, किनकि तिमीहरूले मलाई माया गरेका छौं, र म परमेश्वरको तर्फबाट आएँ भनी विश्वास गरेका छौं। (यूहन्ना १६:२७)। यूहन्नाले लेखे, "हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमले प्रेम गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान भनी कहलिएकाहरू हौं," (१ यूहन्ना ३: १)। हामी पिताको प्रेम देख्न सक्दैनौं यदि उहाँले हाम्रो लागि के दिनुभएको छ भनि हामीलाई थाहा छैन भने। यूहन्नाले लेखे, "परमेश्वरको प्रेम हाम्रा माझमा यसरी प्रकट भयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र संसारमा पठाउनुभयो, ताकि उहाँद्वारा हामी जिउन सकौं।" (१ यूहन्ना ४: ९) परमेश्वरको एक मात्र पुत्र हुनुहुन्छ जसलाई उहाँले स्वेच्छाले त्यागनुभयो ताकि

तपाइँको पापहरु माफ गरी अनन्तकालको लागी बाँच्न सकोस्। यस्तो अद्भुत प्रेमको लागी परमेश्वरको प्रशंसा गर्नुहोस्!

हामी परमेश्वरलाई कति प्रेम गर्छौं भन्ने कुरा हामी कति हाम्रो लागि उहाँको प्रेमलाई देख्दछौं त्यसमा सीधा सम्बन्धित छ। यही कारणले यूहन्नाले जोड दिए कि हामीले संसारलाई जित्नको लागी येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनि विश्वास गर्ने पर्छ। यदि तपाइँ विश्वास गर्नुहुन्छ कि येशू परमेश्वरको साथी, भतिजा, काका, वा परमेश्वरको पुत्रको बाहेक अरु कोहि हुनुहुन्छ, परमेश्वरको प्रेमको बारेमा तपाइँको धारणा कम भएको छ। परमेश्वरको प्रेमको बारेमा तपाइँको धारणा कम भएको अनुपातमा, त्यसको बदलामा परमेश्वरलाई माया गर्ने तपाइँको क्षमता कम हुन्छ। येशू परमेश्वरको जन्मेको पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुले हामीलाई परमेश्वरको प्रेमको बारेमा हाम्रो धारणा बढाएर र हाम्रो सम्पूर्ण हृदयले उहाँलाई प्रेम गर्न सक्षम बनाएर संसारलाई जित्न सक्षम बनाउँछ। यूहन्नाले भने: "हामी उहाँलाई माया गर्छौं, किनकि उहाँले पहिला हामीलाई माया गर्नुभयो" (१ यूहन्ना ४: १९)।

मण्डलीको जग

तथ्य यो हो कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने कुरा यति महत्वपूर्ण छ कि येशूले भन्नुभयो कि उहाँ यस सत्यतामा आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुनेछ। एक दिन येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो येशू कैसरिया फिलिप्पीको मुलुकमा आउनुभएपछि, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, "मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई को हो भनी भन्छन्?" तिनीहरूले जवाफ दिए, "कसैले बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना, कसैले एलिया, र कसैले यर्मिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये कुनै एक जना हुन् भनी भन्छन्।" उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, "तिमीहरू के भन्छौ, म को हुँ?" सिमोन पत्रुसले जवाफ दिए, "तपाईँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र।"

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "योनाको छोरो सिमोन, तिमी धन्य हौ। किनभने मानिसबाट तिमीलाई यो प्रकट भएको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको हो। म तिमीलाई भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हौ। म मेरो मण्डली यस चट्टानमाथि स्थापित गर्नेछु, र नरकका ढोकाहरू त्यसमाथि विजयी हुनेछैनन्।" (मत्ती १६: १३-१८)।

ध्यान दिनुहोस् कि यो कुराकानीको विषय येशूको पहिचान थियो। जब येशूले भन्नुभयो "यस चट्टानमा म मेरो मण्डली बनाउनेछु," उहाँले पत्रुसलाई चट्टानको रूपमा उल्लेख गर्नुभएको थिएन, तर यो सत्यतामा कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। येशूले भन्नुभयो, "म मेरो मण्डली बनाउनेछु।" यो स्पष्ट रूपमा एक धेरै महत्त्वपूर्ण सत्य हो, सत्यता जसमा परमेश्वरको मण्डली बनाइन्छ। येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने तथ्य यति महत्त्वपूर्ण छ कि, उनको सुसमाचारको अन्तमा, यूहन्नाले यो लेखे, "येशूले अरु धेरै चिन्हहरू चेलाहरूका सामुन्ने गर्नुभयो, जुनचाहिँ यस पुस्तकमा लेखिएका छैनन् तर यी लेखिएका छन्, कि तिमीहरूले येशू परमेश्वरका पुत्र, ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर, र विश्वासद्वारा उहाँको नाउँमा तिमीहरूलाई जीवन प्राप्त होस्।" (यूहन्ना २०: ३०-३१)।

प्रेरित पत्रुस, जो येशूसँगै बस्दै थिए र उहाँका सन्देशहरू प्रत्यक्ष सुनेका थिए, उनले भनेका थिए कि धेरै कुराहरू अभिलेख गरिएका छैनन्, "र हामीले विश्वास गरेका छौं र जानेका छौं, तपाईं परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुन्छ।" (यूहन्ना ६: ६९)।" येशूका चेलाहरूले पनि घोषणा गरे कि "हामी विश्वास गर्छौं कि तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको हो" (यूहन्ना १६: ३०)। पावलले सीधै ख्रीष्ट आफैँबाट सुसमाचार सिकेपछि, "तुरुन्तै उहाँले सभाघरहरूमा ख्रीष्टको प्रचार गरे, कि उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनि" (प्रेरित ९: २०)।

फिलिपले नपुंसकलाई सुसमाचार प्रचार गरे पछि, "फिलिपले भने, यदि तपाईं आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्नुहुन्छ भने, तपाईं [बसिस्मा] लिन सक्नुहुन्छ।

र उनले जवाफ दिए र भने, म विश्वास गर्दछु कि येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ " (प्रेरित ८: ३७)।

येशूको एक घनिष्ठ मित्र मार्था, जसले उहाँका धेरै शिक्षाहरु सुनेकि थिइन, उहाँलाई भनिन, "मलाई विश्वास छ कि तपाईं ख्रीष्ट, परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, जो संसारमा आउनु पर्छ" (यूहन्ना ११: २७) "येशूले नथानेललाई आफूकहाँ आइरहेका देखेर तिनको विषयमा भन्नुभयो, "एक जना पक्का इस्राएलीलाई हेर, जसमा कुनै छल छैन।" नथानेलले उहाँलाई भने, "रब्बी, तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, तपाईं इस्राएलका राजा हुनुहुन्छ।" (यूहन्ना १:४७, ४९)।

म तिमीहरूलाई भन्दछु, 'स्त्रीहरूबाट जन्मेकामध्ये यूहन्नाभन्दा महान् कोही छैन,' (लूका ७: २८)। यूहन्नाले गवाही दिए "मैले देखेको छु, र गवाही दिएको छु, कि परमेश्वरका पुत्र उहाँ नै हुनुहुन्छ।" (यूहन्ना १:३४)।

सबै साक्षीहरु मध्ये, सबैभन्दा महान परमेश्वर पिता स्वयं हुनुहुन्छ। दुई पटक उहाँ स्वर्गबाट यसो भन्दै बोल्नुभयो, "यो मेरो प्रिय हो" (मती ३:१७; १७: ५)। र हामी जान्दछौं कि परमेश्वर "झूटो बोल्न सक्नुहुन्न" (तीतस १: २)। म येशू ख्रीष्ट साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर घोषणा गर्ने बाइबलका वफादार साक्षीहरु संग मेरो अडान लिनको लागी राजी छु। यो एक महत्त्वपूर्ण सत्य हो जुन हामीले विश्वास गर्नु पर्छ यस भन्दा पहिले कि हामी परमेश्वरको प्रेमको गहिराई जान्न सक्छौं (एफिसी ३: १६- १९)।

ख्रीष्टको ईश्वरत्व

ईश्वरत्वको एक अद्वितीय गुण हो कि दिव्य प्राणीहरु पूजागर्न योग्य छन्। यो ईश्वर बाहेक कसैको उपासना गर्न खतरनाक र पापपूर्ण छ। त्यहाँ केहि उदाहरणहरु छन् कि मानिसहरु अनजानमा परमेश्वरको सेवकहरुको उपासना गर्नको लागी

प्रयास गरीरहेका छन्। जब यो घटना भयो दिइएको प्रतिक्रियालाई ध्यान दिनुहोस्: जब पत्रुस भित्र आए तब कर्नेलियसले तिनीसँग भेट गरी तिनका पाठ परी दण्डवत् गरे। तर पत्रुसले उनलाई यसो भन्दै उठाए, “उठ्नुहोस्, म आफैँ पनि त मानिस नै हुँ।” (प्रेरित १०:२५, २६)। यो परमेश्वरका मानिसहरूको लागि उचित प्रतिक्रिया हो। यूहन्नाले दुई अवसरमा एक स्वर्गदूतको पूजा गर्ने प्रयास गरे। उनले लेखे, “यी कुरा सुन्ने र देख्ने म यूहन्ना हुँ। जब मैले यी कुरा सुनें र देखें, तब मलाई यी कुरा देखाउने स्वर्गदूतको पाठमा दण्डवत् गर्न म घोप्टो परें। तर तिनले मलाई भने, “हेर, तिमीले यसो गर्नुहुँदैन। म त तिमी र अगमवाणी बोल्ने तिम्मा भाइहरू र यस पुस्तकका वचन पालन गर्नेहरूका सङ्गी-दास मात्र हुँ। परमेश्वरलाई दण्डवत् गर।” (प्रकाश २२: ८,९)। हामी यी उदाहरणहरूबाट देखौं कि परमेश्वरका वफादार सेवकहरू, चाहे मानव हुन वा स्वर्गदूत, कसैबाट दण्डवत् प्राप्त गर्न अस्वीकार गर्छन्। यहोशू अध्याय ५ मा त्यहाँ आराधना प्राप्त गरेको एउटा अभिलेख छ। यसले भन्दछ, “यहोशू यरीहोको नजिक हुँदा तिनले आफ्ना आँखा उठाएर हेरे, र आफ्नो सामुन्ने हातमा नाङ्गो तरवार लिएका एक जना मानिस उभिरहेका रहेछन्। यहोशू उनीकहाँ गएर, “तपाईं हामीपट्टि हुनुहुन्छ कि हाम्रा शत्रु हुनुहुन्छ?” भनेर सोधे। अनि उनले भने, “होइन, तर परमप्रभुको फौजको कप्तान भएर म यहाँ आएको हुँ।” तब यहोशूले जमिनमा घोप्टो परेर दण्डवत् गरे, र उनलाई भने, “मेरा प्रभु, आफ्नो दासलाई के भन्नुहुन्छ?” अनि परमप्रभुका फौजका कप्तानले यहोशूलाई भने, “तेरा खुट्टाबाट जुता फुकाल्, किनकि तँ उभिएको ठाउँ पवित्र छ।” अनि यहोशूले त्यसै गरे।” (यहोशू ५: १३-१५)।

यहोशूले कसैलाई भेटे जसले आफूलाई “प्रभुको सेनाको कप्तान” भनेर चिनाए। यो व्यक्ति स्वयं परमेश्वर थिएन, बरु एक मुख्य कप्तान थिए। र जब यहोशू उनको पूजा गर्नको लागि झुके, यो कप्तानले केवल उनको पूजा गर्नको लागि अनुमति दिएन, तर यहोशूलाई उनको जुता खोल्नको लागि आदेश पनि दियो कि उनी पवित्र जमीनमा उभिएका थिए। यहोशूलाई भनिएको थियो कि उनी पर्याप्त रूपमा

आरनधना गरिरहेको छैन, तर अधिक आदर देखाउन आवश्यक छ। बाइबिलमा अर्को एउटा मात्र समय छ जहाँ कसैलाई आफ्नो जुता खोल्नको लागी भनिएको थियो किनकि उनीहरु पवित्र भूमिमा थिए त्यो हो जब मोशा जलेको पोथ्राको सामुन्ने उभिएका थिए। त्यसोभए यो भव्य प्राणीको थियो जो यहोशूकहाँ देखा प्यो? उहाँ ईश्वर हुनुहुन्न, पिता हुनुहुन्न, किनकि "कुनैपनि मानिसले परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेका छैनन्" (यूहन्ना १:१८)। उसले आफैँलाई प्रभु नभइ प्रभुको सेनाको कप्तानको रूपमा चिनायो। तथ्य यो हो कि यसले पूजा गर्न अनुमति दियो र अझ धेरै पूजा गर्न माग गर्यो, यसले यो प्रमाणित गर्दछ कि ऊ एक स्वर्गदूत हुन सक्दैन, न केवल एक मानव। यस बाहेक यो व्यक्ति प्रभुका दूतहरूको कप्तान भनिएको छ। येशू स्वर्गदूतहरूको कमाण्डर हुनुहुन्छ (मती १३:४१)। यो एक मात्र व्यक्ति हुन सक्छ येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्र। उहाँ उपासनाको योग्य हुनुहुन्छ, र परमेश्वर पिताले पनि आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई आफ्नो पुत्रको पूजा गर्न आदेश दिनुभयो। "आफ्नो प्रथम जन्मेकालाई संसारमा ल्याउनुहुँदा उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, "परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई नै पुजन्।" (हिब्रू १: ६)। येशूले भन्नुभयो "किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ, ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्। पुत्रको आदर नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन।" (यूहन्ना ५:२२, २३)। हामीलाई पुत्रको सम्मान र पूजा गर्न आज्ञा दिइएको छ।

आराधनामा समस्या

येशूले पूजाको बारेमा एक महत्वपूर्ण सिद्धान्त दिनुभयो जब उहाँले एक सामरी स्त्रीलाई भन्नुभयो, "तर बेला आइरहेछ, र त्यो बेला अहिल्यै हो, जब सच्चा आराधकहरूले पितालाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नेछन्। किनकि आराधना गर्ने यस्तै आराधकहरूलाई नै पिताले खोज्नुहुन्छ।" (यूहन्ना ४:२३)। यो महत्वपूर्ण छ कि हामीले सही ढंगले परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्छ। पूजाको एक

महत्त्वपूर्ण पक्ष प्रशंसा हो। सम्पूर्ण बाइबलमा त्यहाँ धेरै मानिसहरूले परमेश्वरको पूजा गरेको उदाहरणहरू छन् जहाँ शब्दहरूको माध्यमबाट प्रशंसा र महिमासंगै रहन्छन्। उदाहरणको लागि यूहन्नाले स्वर्गमा कसरी पूजा गरिन्छ भनेर अभिलेख राखेका छन्: "तब मैले हेरेँ, अनि सिंहासन, जीवित प्राणीहरू र धर्म-गुरुहरूका वरिपरि धेरै स्वर्गदूतहरूका आवाज सुनेँ। तिनीहरूको संख्या लाखौं र करोडौं थियो। तिनीहरू चर्को सोरले यसो भनिरहेका थिए, "मारिएका थुमा सामर्थ्य, वैभव, बुद्धि, शक्ति सम्मान, महिमा, र स्तुति ग्रहण गर्ने योग्यका हुनुहुन्छ।" अनि स्वर्गमा, पृथ्वीमा, पृथ्वीमुनि, समुद्र र त्यहाँ भएको हरेक प्राणीले यसो भनिरहेको मैले सुनेँ, "सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेलाई र थुमालाई स्तुति, सम्मान, महिमा, र सामर्थ्य सदासर्वदा होस्।" (प्रकाश ५: ११-१३)।

यहाँ स्वर्गमा साँचो उपासकहरू यसो भन्दै थुमाको प्रशंसा गर्छन् कि उहाँ शक्ति, धन, बुद्धि, आदि प्राप्त गर्नको लागि मारिनुभएको थियो, यी उपासकहरूले बनबएको पिता र पुत्रको बीचको भेदको स्पष्टतालाई ध्यान दिनुहोस्। तिनीहरूले उहाँ सिंहासनमा बस्नुहुनेको स्तुति गर्दैनन् कि उहाँ मारिनुभयो वा मर्नुभयो भनेर। न त उनीहरू सिंहासनमा बस्नेले धन प्राप्त गर्नुभयो भनेर नै भन्छन्। यस प्रकारको पूजा साँचो उपासना हुनेछैन, किनकि यो "सत्यमा" हुनेछैन। तैपनि, ख्रीष्ट, थुमालाई, उनीहरू उहाँको मृत्युको प्रशंसा गर्छन्, र भन्छन् कि उनी धन प्राप्त गर्न योग्य छन्, केहि चिज पिताले प्राप्त गर्न सक्नुहुन्न, किनभने उहाँ पहिले नै सबै थोकको मालिक हुनुहुन्छ। पिताले भन्नुभयो कि उहाँले आफ्नो पुत्रलाई "सबै कुराको उत्तराधिकारी" नियुक्त गर्नुभयो। एक उत्तराधिकारीले अरु कसैबाट चीजहरू प्राप्त गर्दछ। येशूले गवाही दिनुभयो कि "मैले पनि मेरा पिताबाट अधिकार पाएको छु।" (प्रकाश २:२७)। पिताले अरु कसैबाट धन प्राप्त गर्नुभएको दाबी गर्नु अनुचित र असत्य हुनेछ। येशूलाई सम्मान र आदर देखाउने इच्छामा, धेरै पिताको खर्चमा उहाँको उपासनाको चरम सीमामा गएका छन्। उनीहरूको गीत र प्रशंसा भ्रामक शब्दावलीले भरिएको छ, जस्तै "हामी हाम्रो लागि मर्नको लागि तल

आउनुभएकोमा धेरै उच्चमा विराजमान हुने परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं," वा "अमर परमेश्वर हाम्रो पापको लागी मर्नुभयो," वा यस्तै बयान जसले पिता र उहाँको पुत्र बिचको भेदलाई धमिलो पार्छ। हामीले पुत्रलाई परमेश्वरको पुत्रको रूपमा पुज्नु पर्छ, "सबैभन्दा उच्च परमेश्वर" को रूपमा होइन। ध्यान दिनुहोस् कि कसरी चेलाहरूले येशूको उपासना गरे: "डुङ्गामा हुनेहरूले उहाँलाई दण्डवत् गरे, र भने, "साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।" (मती १४: ३३)। उहाँका चेलाहरू उहाँको पहिचानको बारेमा भ्रमित थिएनन्, न त उनीहरूको पूजामा उहाँको पहिचानको बारेमा भ्रामक र विरोधाभासी कथन शामिल थियो। उनीहरूले स्पष्ट रूपमा भने कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।

त्यहाँ भजनहरूको एक महत्वपूर्ण संख्या छन् कि पिता र पुत्रको बारेमा असत्य बयानहरू सामेल भएका छन्। कहिलेकाहीँ हामी यो सत्य हो कि होइन भनेर ख्याल नै नगरी यी भनाइहरू दिमागमा दोहोर्याउने गर्छौं। त्यहाँ धेरै पटक भएको छ कि म भजन गाउनमा संलग्न भएको छु कि जब म आफैँलाई शब्दहरू बोल्नबाट रोक्नु पर्छ, किनकि मलाई थाहा छ कि ती सत्य छैनन्। हामी एक असत्य तरिकामा परमेश्वर वा स्त्रीष्टको आराधना गर्नबाट आफूलाई रक्षा गर्नु पर्छ।

परमेश्वरको एकमात्र पुत्र

येशूले घोषणा गर्नुभयो, "मैले भनें, म परमेश्वरको पुत्र हुँ?" (यूहन्ना १०:३६)। उहाँले भन्नुभयो कि उहाँ "परमेश्वरको एक मात्र पुत्र हुनुहुन्छ" (यूहन्ना ३:१८)। अंग्रेजीमा विगटन शब्दको शाब्दिक अर्थ हो **जन्मिएको**। येशूले भन्नुभयो, "जसरी पिता आफैँमा जीवन हुनुहुन्छ; तेसैले उहाँले पुत्रलाई आफैँमा जीवन प्राप्त गर्न दिनुभयो" (यूहन्ना ५:२६)। उहाँको आफ्नै गवाही अनुसार, येशू साँच्चै ईश्वरको एक मात्र पुत्र हुनुहुन्छ र शाब्दिक रूपबाट आफ्नो पिताबाट जीवन प्राप्त गर्नुभयो।

पावलले ख्रीष्टको बारेमा बयान गरे कि, "अदृश्य परमेश्वरको स्वरूप को हुनुहुन्छ, हरेक प्राणीको जेठो सन्तान" (कलस्सी १:१५)। बार्नेस न्यू टेस्टामेन्ट नोट्स भन्छन्, "जेठो शब्द-प्रो-टोट-ओक-ओएस-ठीक अर्थमा बुबा वा आमाको जेठो सन्तान हो।" जेमिसन, फाउसेट, ब्राउन कमेन्ट्री भन्छन्, "बेगोटनको (शाब्दिक, अर्थ हो 'जन्म') हरेक प्राणी भन्दा पहिले।" थायरको ग्रीक लेक्सिकन भन्छन्, "ख्रीष्टलाई सबै सृष्टिको जेठो भनिन्छ, जो सृष्टि गरिएका चीजहरूको सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड भन्दा पहिले परमेश्वरको माध्यमबाट अस्तित्वमा आउनुभयो।" येशू ख्रीष्टलाई "परमेश्वरको छवि", "अदृश्य परमेश्वरको छवि" र "उहाँको व्यक्तित्वको व्यक्त गरिएको छवि" भनिन्छ। (२ कोरिन्थी ४: ४; कलस्सी १:१५; हिब्रू १: ३)। एक छवि कहिल्यै मूल सक्कली हुँदैन, तर सधैं एक समानता वा मूलको नक्कल हुन्छ। ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ र, यसैले, उहाँको पिताको व्यक्त छवि हुनुहुन्छ। यो भन्नु गलत हुनेछ कि पिता आफ्नो पुत्रको छवि हो किनभने पिता मूल हुनुहुन्छ। उस्तै तरिकाले यो साँचो, वा मूल, परमेश्वरको रूपमा ख्रीष्टको उल्लेख गर्नको लागी गलत हुनेछ, किनकि उहाँ साँचो परमेश्वरको छवि हुनुहुन्छ। मीकाले येशूको बारेमा लेखे, "तर ए बेथलेहेम एप्राता, तँ यहूदाका कुलहरूमध्ये सानो भए तापनि तँबाट मेरो निमित्त एक जना निस्कनुहुनेछ, जो इस्राएलका शासक हुनुहुनेछ, जसको सुरु पुरानो समयदेखि, अर्थात् प्राचीनकालदेखि [सीमान्त: 'अनन्तताको दिन'] "नै छ।" (मीका ५: २)। रिभाइज्ज स्टान्डर्ड संस्करण अनुसार यो अनुवाद, "जसको सुरु पुरानो समयबाट छ, प्राचीन दिनहरूबाट।" परमेश्वरको पुत्रको उत्पत्ति अनन्त कालमा भएको थियो। उहाँ कुनै पनी सृष्टि हुनु भन्दा पहिले जन्मनुभएको थियो, समय भन्दा पहिले नै जसरी हामी जान्दछौं, अनन्तताको दिनहरूमा।

हितोपदेश आठको पहिलो पदमा, यो भन्छ कि बुद्धि बोल्दैं छ। बुद्धि को हो? पद ८ ले हामीलाई बताउँछ कि उहाँको मुख छ र बोल्नुहुन्छ, र पद १७ ले भन्दछ कि उहाँले माया गर्नुहुन्छ। पावलले लेखे कि, "तर ती बोलावट भएकाहरूका निमित्त, चाहे यहूदीहरू होऊन् वा ग्रीकहरू होऊन्, ख्रीष्ट नै परमेश्वरको शक्ति र

बुद्धि हुनुहुन्छ।" (१ कोरिन्थी १:२४)। "परमेश्वर नै ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूका जीवनको स्रोत हुनुहुन्छ, ख्रीष्टलाई नै उहाँले हाम्रा बुद्धि, हाम्रा धार्मिकता र पवित्रता र हाम्रा उद्धार बनाउनुभयो।" (१ कोरिन्थी १:३०)। ख्रीष्ट बुद्धि हुनुहुन्छ, र हितोपदेश अध्याय आठ मा बोल्दै हुनुहुन्छ। महासागर नहुँदै मेरो जन्म भएको थियो, पानीले भरिएका खोला-नालाहरू हुनुभन्दा अघि नै। पर्वतहरू आ-आफ्नो स्थानमा स्थापित हुनुभन्दा पहिले नै, पहाडहरूभन्दा अघि नै मेरो जन्म भएको थियो। (हितोपदेश ८:२४, २५)। १९६५ बेसिक अंग्रेजी बाइबलले भन्छ, "जब त्यहाँ कुनै गहिराइ थिएन मलाई जन्म दिइएको थियो, जब पानीसंग बगिरहेको कुनै फोहोराहरू थिएन। पहाडहरू आफ्नो ठाउँमा राख्नु भन्दा पहिले, पहाडहरू भन्दा पहिले नै मेरो जन्म भएको थियो।

हिब्रू शब्द הָיָה , जो यसप्रकारले अनुवाद गरीएको थियो "मलाई निकालिल्याइयो," एक क्रिया हो। हिब्रू क्रियाहरू धेरै फरक रूपहरूमा पाउन सकिन्छ। पुरानो नियममा, यो विशेष क्रिया हो जुन ६ अलग-अलग रूपमा प्रयोग गरीएको थियो। ती हुन Qal, Polel, Pulal, Hophal, Hithpolel, र Hithpalpel हुन्। यो क्रिया को लागी कुन रूपको उपयोग गरीन्छ भन्ने मा निर्भर गर्दछ, शब्द को अर्थ पूर्ण तरिकाले परिवर्तन गर्न सकिन्छ। उदाहरणको लागी, जब यो हिब्रू क्रिया הָיָה Qal रूपमा प्रयोग गरीन्छ, यसको मतलब "नाच्नु, घुमाउनु, लेख्नु, घुमाउनु, घुम्नको लागी हुन्छ" (ब्राउन ड्राइभर-ब्रिगको हिब्रू लेक्सिकन)। यो सन्दर्भबाट स्पष्ट छ कि यो परिभाषा हितोपदेश ८:२४, २५ मा लागू हुने छैन, र यो लागू हुन सक्दैन किनकि यी पदहरूमा हिब्रू शब्दलाई पुलाल रूपमा प्रयोग गरीएको छ। पुलाल रूपको लागी परिभाषा मात्र परिभाषा हो कि यहाँ लागू गर्न सक्नुहुन्छ। यो परिभाषा यस प्रकार छ: "लिखित गर्नको लागी, सहनको लागी, निस्किएको लागी" (ब्राउन ड्राइभर-ब्रिगको हिब्रू लेक्सिकन)। यस रूपमा यो क्रिया बाइबलमा मात्र तीन स्थानहरू उपयोग गरीएको छ, र यहाँ अन्य दुई स्थानहरू छन् जहाँ यो प्रयोग गरीएको छ: "के तपाईं जन्मेको पहिलो मानिस हुनुहुन्छ? वा तिमी पहाडहरू भन्दा पहिले

[हिब्रू: पुलाल रूपमा] बनाइएको थियो? (अय्यूब १५: ७)। "हेर, म दुष्टतामा [हिब्रू: पुलाल रूपमा] आकृति गरिएको थिएँ; र पापमा मेरी आमाले मलाई गर्भधारण गर्नुभयो" (भजन ५१: ५)। जसरी हामी स्पष्ट देख्न सक्छौं कि, हितोपदेश ८:२४, २५ मा "निस्किआएको" शब्दको अर्थ जन्मनु, वा जन्मनु बाहेक अरु केहि हुन सक्दैन।

हामी हितोपदेश ८ अध्यायमा रहेको बाँकी पदहरूलाई निरन्तरता दिऔं र बुद्धिको विशेषताहरूको बारेमा अधिक सिकाँौं। "उहाँले पृथ्वी वा यसका जमिन, वा संसारमा धूलाको कण बनाउनुभन्दा अघि नै म सृजिएको थिएँ। उहाँले आकाशलाई त्यसको ठाउँमा बसाल्नुहुँदा, र महासागरलाई क्षितिजले घेर्नुहुँदा, म त्यहाँ थिएँ। उहाँले बादललाई आकाशमा स्थापित गर्नुहुँदा, र महासागरका मूलहरूलाई तिनीहरूका स्थानमा दृढसँग बसाल्नुहुँदा, उहाँले समुद्रको सिमाना तोकिदिनुहुँदा— उहाँको आज्ञाभन्दा बाहिर नाघी पानी नजानलाई—र उहाँले पृथ्वीका जगहरू बसाल्नुहुँदा, म एक कारीगरझैं उहाँको छेउमा थिएँ। म दिनहुँ हर्षले विभोर हुन्थेँ, उहाँको उपस्थितिमा निरन्तर आनन्दित भइरहन्थेँ। उहाँले बनाउनुभएको सिङ्गो संसारमा आनन्दित हुँदै म मानव जातिमा प्रसन्न रहन्थेँ। अब हे मेरा छोरा हो, मेरो कुरा सुन, तिनीहरू धन्य हुन्, जसले मेरा मार्गहरू अपनाउँछन्। मेरो अर्ती सुन र बुद्धिमान् होओ, त्यसको अवहेलना नगर। त्यही मानिस सुखी हो, जसले मेरो वचन सुन्छ, जो दिनहुँ मेरो ढोकामा नियालेर हेर्दै, मेरो ढोकानेर पर्खिरहन्छ। किनभने जसले मलाई भेट्दाउँछ, त्यसले जीवन पाउँछ, र परमप्रभुको निगाह प्राप्त गर्छ। तर जसले मलाई भेट्दाउन चुक्छ, त्यसले आफैलाई नोक्सानी गर्छ। मलाई घृणा गर्ने सबैले मृत्युसित प्रेम राख्छ।" (हितोपदेश ८: २६-३६)। यहाँ वक्ता भन्छन् कि उहाँ प्रभुसँग हुर्केर आउनुभएको थियो र दैनिक उहाँको प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो, र सधैं उहाँको सामु खुसी हुनुहुन्थ्यो। यो एक वास्तविक व्यक्ति हो। तब उहाँ भन्नुहुन्छ, "जसले मलाई भेट्दाउँछ उसले जीवन पाउँछ।" यूहन्नाले लेखे, "जससँग पुत्र छ उससँग जीवन छ; र जससँग परमेश्वरको पुत्र छैन उससँग जीवन

छैन "(१ यूहन्ना ५:१२)। येशू ख्रीष्ट आफैँ एक हुनुहुन्छ जो हितोपदेश आठ अध्यायमा आफ्नो बारेमा बोल्नुहुन्छ। उहाँ साँच्चैँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ, जसरी यूहन्नाले लेखे, "परमेश्वर पिता र पिताका पुत्र येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह, कृपा र शान्ति हामीसँग सत्यता र प्रेममा रहनेछ।" (२ यूहन्ना १: ३)।

पिता र पुत्र शब्दहरूको परिभाषाले, एक भन्दा पहिले अर्कोको अस्तित्व रहेको संकेत गर्दछ। यो इस्राएलीहरूको समझ थियो। हितोपदेशको पुस्तकमा हामी पढ्छौँ: "स्वर्गसम्म को उक्लेको छ र तल ओर्लेर आएको छ? कसले बतासलाई आफ्नो हातको मुट्ठीमा बटुलेको छ? कसले पानीलाई आफ्नो खास्टोमा लपेटेको छ? पृथ्वीका चारैतिरको अन्तसम्म कसले स्थापित गरेको छ? उहाँको नाउँ के हो, र उहाँका पुत्रको नाउँ के हो? यदि तँलाई थाहा छ भने मलाई भन्!" (हितोपदेश ३०: ४)

केहि मानिसहरू गल्तीले यो निष्कर्षमा पुगेका छन् कि परमेश्वर "पिता" र "पुत्र" शब्दहरूको प्रयोग गरी हाम्रो कमजोर दिमागमा पुग्नको लागि एक दिव्य सम्बन्ध हो। (पिता र पुत्र होइन) कि उनीहरूलाई हाम्रो भाषामा व्याख्या गर्न सकिदैन। यो निष्कर्षमा आउनको लागि तपाइँले मान्नुपर्छ कि परमेश्वरको यो प्राणीहरूको प्रकारमा एक अजीब भाषा र प्रजननको तरिकाले उत्पत्तिभयो, र तब आफैँ यी अजीब प्राणीहरूलाई व्याख्या गर्नको लागि संघर्ष गरीरहेछ। उहाँसँग पहिले नै एक पुत्र भए पछि, तपाइँ यो बिर्सनु हुन्छ कि परमेश्वरले हाम्रो भाषा सृष्टि गर्नुभयो र हाम्रो प्रजननको तरीकाको रचना गरीयो। परमेश्वरले हामीलाई एउटा छोरा जन्माउने क्षमतामा रचना गर्नुभयो, र तब उहाँले येशूको घोषणा गर्नुभयो, "यिनि मेरो प्रिय पुत्र हुन..." (मती ३: १७ १७ : ५)। परमेश्वरले के भन्नुहुन्छ त्यसले अर्थ राख्छ, बुबा र छोराको हाम्रो मानव सम्बन्धको बारेमा पनि कि उहाँले आफ्नो छविमा रचना गर्नुभयो। बाइबलको अनुसार, येशू ख्रीष्ट जन्मनु भएको थियो, जसको शाब्दिक अर्थ के हो, कुनै पनी सृष्टि हुनु भन्दा पहिले जन्मनुभएको थियो - परमेश्वरले उहाँलाई संसारमा पठाउनु भन्दा धेरै पहिले। (हिब्रू १: १-९; हेर्नुहोस्;

कलस्सी १:१५; यूहन्ना ३:१६,१७; १८:३७; र १ यूहन्ना ४: ९)। उहाँ कसरी जन्मनुभएको थियो हामीले थाहा पाउनको निम्ति होईन, तर परमेश्वर चाहानुहुन्छ कि हामी यो महसुस गरौं कि उहाँ र उहाँको पुत्रको एक घनिष्ठ, साँचो, पिता-पुत्रको सम्बन्ध छ जुन एक भूमिका, वा एक कार्य मात्र हैन।

वास्तविक परमेश्वरको पुत्र

येशू साँचै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनि इन्कार गर्नु खीष्ट विरोधी हो किनभने यसले सुसमाचारको धेरै आधारशिलालाई इन्कार गर्दछ। परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई हाम्रो लागि मर्न पठाएर हामीलाई पर्याप्त माया गर्नुहुन्छ भन्ने सुसमाचार अर्थहीन हुन्छ यदि हामीले येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर इन्कार गर्छौं भने। येशूले भन्नुभयो, "म र मेरो पिता एक हौं" (यूहन्ना १०:३०)। यसले धेरैलाई यो सोच्ने भ्रममा पारेको छ कि येशू पिता हुनुहुन्छ, वा कुनै न कुनै तरीकाले उहाँसँग जोडिनुभएको छ जसले पिता र पुत्रलाई एक यौगिक बनाउँछ। तर, यस्तो गलत निष्कर्षमा पुग्न जरूरी छैन। यसको लागि सन्दर्भ पढ्न उपयोगी हुन्छ। येशूले भन्नुभयो, "पिता र म एक हौं।" यहूदीहरूले उहाँलाई हानौं भनी फेरि ढुङ्गा उठाए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मैले तिमीहरूलाई मेरा पिताबाट धेरै असल काम देखाएँ, तीमध्ये कुन कामको निम्ति तिमीहरू मलाई ढुङ्गाले हान्न चाहन्छौं?" यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, "असल कामको लागि हामी तिमीलाई ढुङ्गाले हान्दैनौं, तर ईश्वर-निन्दा गरेको कारणले, किनकि तिमी मानिस भएर पनि आफैलाई परमेश्वर तुल्याउँछौ।"

येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, "के तिमीहरूको व्यवस्थामा यसो लेखिएको छैन, 'मैले भनें, तिमीहरू देवहरू हौं'? यदि जसकहाँ परमेश्वरको वचन आयो, तिनीहरू देवहरू कहलाइन्छन् भने (धर्मशास्त्र भङ्ग हुन सक्दैन), पिताले पवित्र तुल्याएर संसारमा पठाउनुभएको व्यक्तिले 'म परमेश्वरको पुत्र हुँ' भन्दा कसरी

ईश्वर-निन्दा हुन्छ?" (यूहन्ना १०: ३०-३६)। येशूले परमेश्वर भएको दाबी गर्ने आरोपलाई अस्वीकार गर्नुभयो, ओंल्याउनुभयो कि उहाँको दावी मात्र परमेश्वरको पुत्र हुनु थियो।

यहूदीहरूले स्पष्ट रूपले उहाँका वचनहरू बुझेका थिए, किनकि जब अन्ततः उहाँलाई ईश्वरनिन्दाको आरोप लगाइयो र मृत्युदण्डको निन्दा गरियो, आरोप यो थियो कि उहाँले परमेश्वरको पुत्र भएको दाबी गर्नुभएको थियो। जब कैयाफाको सामु ल्याईयो, बाइबल भन्छ कि, "तर येशू चूप रहनुभयो। प्रधान पूजाहारीले उहाँलाई भने, "जीवित परमेश्वरको शपथ खाएर भन्दछु, हामीलाई बता, के तँ परमेश्वरको पुत्र खीष्ट होस्?" (मती २६: ६३)। लूकाको लेखले भन्छ कि, "तब तिनीहरू सबैले भने, "त्यसो भए, के तँ परमेश्वरको पुत्र होस्?" उहाँले तिनीहरूलाई उत्तर दिनुभयो, "तपाईंहरू नै भन्नुहुन्छ, म उही हुँ।" तिनीहरूले भने, "हामीलाई अब अरु के साक्षीको आवश्यकता छ र? किनकि हामीले त्यसकै मुखबाट सुनिहाल्यौं।" (लूका २२: ७०, ७१)। यस पछि येशूलाई पिलातसको सामु ल्याईयो, र जब पिलातसले भने कि उनीले उहाँमा कुनै दोष भेट्टाउन सकेनन्, "यहूदीहरूले उनलाई जवाफ दिए, "हाम्रो एउटा व्यवस्था छ, र त्यस व्यवस्थाअनुसार यो मर्नेपर्छ, किनकि यसले आफैलाई परमेश्वरको पुत्र तुल्याएको छ।" (यूहन्ना १९: ७)। खीष्टलाई क्रुसमा झुण्ड्याउने भीडले भन्यो, "यसले परमेश्वरमा भरोसा राख्छ। परमेश्वरले यसलाई चाहनुहुन्छ भने उहाँले यसलाई अहिले छुटकारा देऊन्, किनकि यसले 'म परमेश्वरको पुत्र हुँ,' भनी भन्थ्यो।" (मती २७: ४३)। स्वाभाविक रूपले, खीष्टको बारेमा सबैभन्दा बलियो आरोप उनीहरूबाट आउनेछन् जसले उहाँलाई मृत्युदण्डको लागि निन्दा गरे। उनीहरू सबैले भने कि उहाँको दावी थियो कि उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। यो ठ्याक्कै हो जो येशूले भन्नुभयो उहाँ हुनुहुन्छ (मती २६: ६३, ६४; लूका २२: ७०, ७१)।

निष्कर्ष:

केहि मानिसहरु सोच्छन् कि परमेश्वर एक पुत्र हुने सम्भावना भन्दा बाहिर हुनुहुन्छ, तर येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरमा सबै कुरा सम्भव छ" (मर्कूस १०:२७)।

बाइबलले ख्रीष्टलाई कम्तीमा १२० पटक परमेश्वरको पुत्रको रूपमा उल्लेख गर्दछ। बाइबलले यो वाक्यांशहरुको प्रयोग गरेर गर्दछ। "परमेश्वरको पुत्र" सैंतालीस पटक। ख्रीष्टको पुत्रत्वको सत्यताको बारेमा, उहाँ एकमात्र पुत्र हुनुहुन्छ" पाँच पटक। "जन्मेको जेठो" तीन पटक, "पहिलो जन्मेको" एक पटक, र परमेश्वरको "पवित्र बालक" दुई पटक भनिएको छ। चार पदहरुले भन्छन् कि उहाँ "अवतार" हुनु भन्दा पहिले उहाँ जन्मिनु भएको। चारवटा पदहरुले भन्छन् कि उहाँ पिताबाट "निस्किएकाउनु भएको," "निकालिएको" वा "पिताबाट बाहिर ल्याइएको"। यस विषयमा प्रमाणहरु भारी छन्।

ख्रीष्ट साँच्चै परमेश्वरको शाब्दिक पुत्र हुनुहुन्छ, सबै सृष्टि भन्दा पहिले पिताबाट निस्किएकाउनु भएको। यदि परमेश्वरले हामीलाई केहि फरक विश्वास गर्ने आशा गर्नुभयो भने, उहाँले यसलाई बाइबलमा कमजोर रूपमा प्रस्तुत गर्ने काम गर्नुभएको ठहरिन्छ। वास्तवमा, यदि परमेश्वरले हामीलाई फरक ढंगले विश्वास गर्न चाहनुहुन्थ्यो भने, उहाँले जानिबूझिकन हामीलाई अन्योलमा राख्न धेरै स्पष्ट बयान दिईरहनुभएको छ कि ख्रीष्ट शाब्दिक रूपमा परमेश्वरले जन्माउनु भएको पुत्र हो, अलिकति पनि स्पष्टीकरण बिना कि हामी उहाँका शब्दहरुलाई उनीहरुको साझा अर्थमा लिनु हुँदैन भनेर कुनै संकेत नगरी। तैपनि, "परमेश्वर गोलमालको लेखक हुनुहुन्छ, तर शान्तिको परमेश्वर हुनुहुन्छ" (१ कोरिन्थी १४:३३)। कुनै पनि लेखक वा सार्वजनिक वक्ता जान्दछन् कि जब उनीहरु कुनै शब्द वा एक वाक्यांशको उपयोग गर्दछन् त्यसबाट सजिलैसंग गलतफहमी हुनसक्छ, स्पष्टीकरणको लागि गलत निष्कर्षमा आउनबाट मानिसहरुलाई रोक्न आवश्यक छ। तैपनि, नयाँ नियम भरीमा, जहाँ ख्रीष्ट परमेश्वरको जन्मिनुभएको पुत्र भनिएको छ, त्यहाँ कहिल्यै कुनै प्रकारको सुधार वा स्पष्टीकरण छैन कि यी शब्दहरुलाई उनीहरुको प्राकृतिक अर्थमा लिइनुहुँदैन भनेर। येशूले भन्नुभयो कि

उहाँ "परमेश्वरको एक मात्र पुत्र हुनुहुन्छ" (यूहन्ना ३:१८)। अर्को विषयको बारेमा छ, तर सिद्धान्त यहाँ समान रूपमा लागू गर्न सकिन्छ, उहाँले भन्नुभयो, "यदि यो त्यस्तो नभएको भए, म तिमीलाई भन्ने थिएँ" (यूहन्ना १४: २)।

तपाईं सोच्दै हुनुहुन्छ, "म सधैं विश्वास गर्दछु कि येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ।" त्यो महान हो! तपाईं यो पनि सोध्न सक्नुहुन्छ, "के सबै ईसाईहरू विश्वास गर्दैनन् कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ?" दुः खद वास्तविकता यो हो कि धेरै जसो ईसाई भएको दाबी गर्छन् तर वास्तवमा येशूलाई परमेश्वरको असली पुत्र हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्दैनन् यदि उनीहरूले आफ्नो मण्डलीको सम्प्रदायको बयानलाई हेर्छन् भने।

लगभग सबै ईसाईहरू, "येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ," भनेर दावी गर्छन्, तर यी शब्दहरूसँग धेरै फरक अर्थहरू जोडिएका हुन्छन्। उदाहरणको लागि, योवाका साक्षीहरू भन्छन् कि येशू परमेश्वरको पुत्र हो, तर जब यसको अर्थ के हो भनेर सोधिन्छ, उनीहरू तपाईंलाई बताउनेछन् कि येशू परमेश्वरले बनाउनुभएको पहिलो स्वर्गदूत हुनुहुन्थ्यो, र लुसिफर वा अन्य कुनै स्वर्गदूतहरू भन्दा फरक थिएन। क्याथोलिकहरूले तपाईंलाई बताउनेछन् कि येशू परमेश्वरको पुत्र हो भनेर, तर जब व्याख्या गर्नको लागि सोधिन्छ, उनीहरूले भन्नेछन् कि उहाँ ईश्वरको एउटै पदार्थको हिस्सा हुनुहुन्छ, उहाँको सियामी जुम्ल्याहाको रूपमा राम्रोसँग जोडिएको छ, र उस्को पिताको जस्तै उमेर छ। के तपाईंले कहिल्यै एउटा यस्तो पुत्रलाई देख्नुभयो? अरुले बुझाउनेछन् कि येशू परमेश्वरको सह-शाश्वत साथी हुनुहुन्छ जसलाई परमेश्वरले आफ्नो पुत्र घोषित गर्नुभयो यद्यपि उनी वास्तवमा उहाँको पुत्र होइनन्। अरुले भन्नेछन् कि येशू परमेश्वरको पुत्र बन्नुभयो जब उनी बेथलेहेममा कुमारी मरियमद्वारा जन्मेका थिए, र कुनै पनि अर्थमा उनी परमेश्वरका पुत्र थिएनन्। यी सिद्धान्तहरू मध्ये प्रत्येकले कुनैपनि तवरले इन्कार गर्दछ कि येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। बाइबलले भन्छ कि "झूटो को हो त्यो जसले येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर इन्कार गर्दछ? झूटो को हो? झूटो त्यो हो, जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ

भन्ने कुरा इन्कार गर्दछ। पिता र पुत्रलाई जसले इन्कार गर्छ, ख्रीष्ट विरोधी त्यही हो। पुत्रलाई इन्कार गर्ने कुनै मानिसमा पिता हुनुहुन्न। जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ, त्यससँग पिता हुनुहुन्छ। (१ यूहन्ना २:२२, २३)। हामी होशियार हुनुपर्छ कि परमेश्वरको पुत्रलाई इन्कार नगर्नको लागि मात्र कि हामी बाइबलमा नसिकाइएको एक चर्चको धर्मलाई समर्थन गर्न सक्ौं भनेर। परमेश्वरको पुत्रलाई इन्कार गर्नाले संसारलाई पराजित गर्न हामीलाई असक्षमतामा परिणाम दिनेछ र परमेश्वरसंगको हाम्रो सम्बन्धलाई रोक्नेछ।

धेरै मानिसहरूलाई परमेश्वरप्रतिको गलत धारणा छ कि ख्रीष्टको साँचो पुत्रत्वलाई इन्कार गर्दछन्। चाहे एक व्यक्तिले कतिनै मेहनतसाथ एक यस्तो किसिमको देवतालाई प्रेम गर्ने कोसिस गरेतापनि, उनीहरू उसलाई आफ्नो सारा हृदय, आत्मा, शक्ति र दिमागसंग माया गर्न सक्षम हुनेछैनन्। यो साँचो हो किनभने परमेश्वरको प्रेमलाई उहाँको बारेमा बनाइएका सबै झूटा सिद्धान्तहरू द्वारा गलत तरिकाले प्रस्तुत गरीएको छ, र हामी उहाँलाई तब मात्र प्रेम गर्न सक्छौं जब पहिले हामी हाम्रो लागि उहाँको प्रेम देख्छौं, जस्तो कि यूहन्नाले भने, "हामी उहाँलाई प्रेम गर्छौं, किनकि उहाँले हामीलाई पहिले प्रेम गर्नुभयो।" (१ यूहन्ना ४: १९)। बाइबलले भन्छ, "हामी सबै घुम्टो हटाइएको मुहारले प्रभुको महिमा प्रतिबिम्बित गर्दछौं, अनि एउटा महिमादेखि अर्को महिमातिर उक्लँदै उहाँको रूपमा बदलिँदै जान्छौं। परमप्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ।" (२ कोरिन्थी ३:१८)। यदि हामी एक देवतालाई हेर्छौं जसले हामीलाई एक कार्य गर्नको लागि कि जुन कुरा ऊ होइन तर हो भनेर बहाना गर्नको लागि मात्र प्रेम गर्छ भने, तब हामी उसलाई मात्र कुनै कार्य गर्नको लागि, ईसाई भएको नाटक गर्नको लागि प्रेम गर्छौं, जब कि हामी तेस्तो होइनाँ। याद गर्नुहोस् कि कुनै पनि झूट सुरक्षित छैन, चाहे जस्तोसुकै निर्दोषताकोसाथ विश्वास गरेता पनि त्यसले केहि फरक पार्दैन। पावलले लेखेका छन् कि "यसैकारण तिनीहरूले झूटा कुरामा विश्वास गरून् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूमाथि एक शक्तिशाली भ्रम पठाउनुहुन्छ, 12ताकि सत्यमाथि

विश्वास नगर्ने, तर अधार्मिकतामा आनन्द मनाउने सबै जना दोषी ठहरिऊन्।" (२ थेस्सलोनिकी २:११, १२)। साथै, ध्यान राख्नुहोस् कि बहुमत धार्मिक मामिलाहरूमा बिरलै सही छन्। येशूले भन्नुभयो, "साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस, किनभने विनाशमा पुऱ्याउने ढोका फराकिलो र बाटो सजिलो हुन्छ, र यसबाट भित्र पस्नेहरू धेरै हुन्छन्। 14किनभने जीवनमा पुऱ्याउने ढोका साँघुरो हुन्छ र बाटो कठिन हुन्छ, जसले चाहिँ जीवनमा पुऱ्याउँछ, र त्यो भेट्टाउने थोरै नै हुन्छन्।" (मती ७: १३, १४)।

मानिसहरूको परिषद, र मानव निर्मित पंथहरू कि अक्सर ईसाईहरू द्वारा सम्मानित छन्, ती मापदण्डहरू जसद्वारा हामी सत्य निर्धारण गर्न सक्दैनौं। त्यहाँ मात्र एक मात्र मापदण्ड छ, र एक मात्र, कि हामी सत्यको लागी अचम्मको मार्गदर्शकको रूपमा भरोसा गर्न सक्छौं, र त्यो परमेश्वरको वचन हो। हामीले मानिसलाई भरोसा गर्नु हुदैन हामीलाई सत्यमा डोऱ्याउनको लागी, परमेश्वरले भन्नुभयो, "यस प्रजालाई अगुवाइ गर्नेहरूले तिनीहरूलाई भ्रममा पार्छन्। तिनीहरूबाट डोऱ्याइएकाहरूचाहिँ बरालिएका छन्।" (यशैया ९: १६)। म प्रार्थना गर्दछु कि तपाइँ मात्र एक सत्य स्वीकार गर्नुहुनेछ, "प्रभु यसो भन्नुहुन्छ" परमेश्वरको पुत्रको बारेमा तपाइँको सबै विश्वासको लागी एक कारणको रूपमा र कि तपाइँ साँच्चै येशूलाई स्वीकार गर्नुहुनेछ जसको किनभने उहाँले आफैँलाई घोषणा गर्नुभएको छ, "परमेश्वरको एक मात्र पुत्र" (यूहन्ना ३:१८)। म प्रार्थना गर्दछु कि यो सत्यले स्वर्गका महान परमेश्वरसंग अप्रतिबंधित संगतिको लागी ढोका खोल्नेछ जसले हाम्रो पापको खातिर आफ्नो पुत्र मर्नको लागी जन्म दिनुभयो। अब, "हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमले प्रेम गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान भनी कहलिएकाहरू हौं, र साँच्चै हौं पनि। यसैकारणले त संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनभने त्यसले उहाँलाई चिनेन।" (१ यूहन्ना ३: १)।

२. एकमात्र परमेश्वर

परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि उहाँको छवि मा बनाइएका उहाँका प्राणीहरूले उहाँलाई चिनुन, र फलस्वरूप सारा हृदयले उनीहरूले उहाँलाई प्रेम गरुन्। परमेश्वरको कदर

नगर्ने मानिसहरु संग सबैभन्दा ठुलो समस्या यो हो कि उनीहरु उहाँलाई जस्तो हो त्यो रूपमा चिन्दैनन्। यूहन्नाले लेखेका छन्, "जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन। किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ" (१ यूहन्ना ४: ८)। धेरैको परमेश्वरको चरित्रको बारेमा एक विकृत दृष्टिकोण छ, र यसले उनीहरुलाई परमेश्वरलाई आदर वा प्रेम नगर्नको लागि अग्रसर गराउँछ जस्तो उहाँ योग्यको हुनुहुन्छ। परमेश्वरको चरित्रको बारेमा अन्धकार फैलाउनु शैतानको ईश्वरको राज्यको विरुद्ध आक्रमणको मुख्य केन्द्र हो। यस्तो परमेश्वरको बारेमा झूट फैलाउने उनको कामको उद्देश्य हो कि धेरै परमेश्वरको प्रेमको विषयमा अनभिज्ञ रहन र उहाँलाई उनीहरुको जीवनको शासकको रूप अस्वीकार गरुन।

परमेश्वरको चरित्रको बारेको अन्धकार बिभिन्न मानिसहरुमा फरक मात्रामा अवस्थित छ। कोही कोहिमा परमेश्वरको प्रेमको सम्बन्धमा यस्तो बुझाई छ कि उहाँको वास्तविक गुणहरुको नजिक छ र यसैले उनीहरु उहाँलाई प्रेमको आफ्नो सीमित दृष्टिकोणसंग जतिसक्दो प्रेम गर्छन्। यद्यपि, परमेश्वरको लागी उनीहरुको प्रेम परमेश्वरको चरित्रको बारेमा प्रत्येक रमाइलो झुटद्वारा बाधा छ। यी झुटहरुले उनीहरुलाई उनीहरुका सारा हृदयसाथ परमेश्वरलाई प्रेम गर्न सक्षम हुनबाट रोक्छ। यस अवस्थामा उनीहरुको प्रेम "सिद्ध" बनाउन सकिदैन (१ यूहन्ना ४:१७)।

यो अन्धकार सदाको लागी रहनेछैन। परमेश्वर आफैले आफ्ना मानिसहरुलाई प्रकट गर्नुहुनेछ, र उनीहरु मार्फत अरुलाई। उहाँले भन्नुहुनेछ, "उठ, प्रकाशमान् हो, किनकि तेरो प्रकाश आएको छ, र परमप्रभुको महिमा तँमाथि उदाएको छ। हेर, अँध्यारोले पृथ्वीलाई, र घोर अँध्यारोले मानिसहरुलाई ढाकेको छ, तर परमप्रभु तँमाथि चम्कनुहुन्छ, र उहाँको महिमा तँमाथि प्रकट हुन्छ। जाति-जाति तेरो प्रकाशमा र राजाहरु तेरो प्रभातको ज्योतिमा आउनेछन्।" (यशैया ६०: १-३)। प्रभुको महिमा उहाँको चरित्र हो (प्रस्थान ३३:१८,१९)। परमेश्वरको चरित्र उहाँका मानिसहरुलाई प्रकट गरिनेछ र उनीहरु उहाँको छविमा रूपान्तरित हुनेछन्। पावलले लेखे, "हामी सबै घुम्टो हटाइएको मुहारले प्रभुको महिमा प्रतिबिम्बित

गर्दछौं, अनि एउटा महिमादेखि अर्को महिमातिर उक्लँदै उहाँको रूपमा बदलिँदै जान्छौं। परमप्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ।" (२ कोरिन्थी ३:१८)। उहाँको वचनमा प्रकट गर्नुभएको परमेश्वरको चरित्र देख्नु आवश्यक छ किनकि हामी जे देख्छौं त्यसको छविमा परिवर्तन हुनेछौं। यदि हामी एक ईश्वर देख्छौं जो प्रेम नगर्ने र क्रूर हुनुहुन्छ, तब हामी पनि प्रेम नगर्ने र क्रूर बन्नेछौं।

हाम्रा चरित्रहरू सीधै परमेश्वरको चरित्रको हाम्रो धारणा संग सम्बन्धित छन्। यसैले येशूले परमेश्वरलाई चिन्नुको महत्वमा जोड दिनुभयो। जब उहाँको पितासँग हाम्रो लागी प्रार्थना गर्दै, उहाँले भन्नुभयो, "अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिन्नु, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिन्नु।" (यूहन्ना १७: ३)। हाम्रो अनन्त जीवन एकमात्र साँचो परमेश्वर र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्टलाई चिन्नुमा आधारित छ। यो सबैभन्दा महत्वपूर्ण ज्ञान हामी पाउन सक्छौं। पत्रुसले लेखे, "परमेश्वरको र येशू हाम्रा प्रभुको ज्ञानमा अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूमा प्रशस्त हुँदैजाओस्।" (२ पत्रुस १: २)।

हामी कसको आराधना गर्छौं भनि जान्दौं

येशूले याकूबको इनारमा भेटिएको एक सामरी महिलालाई भन्नुभयो, "तिमीहरू जे आराधना गर्दछौं सो जान्दैनौं। हामी जे आराधना गर्दछौं सो जान्दछौं, किनभने मुक्तिचाहिँ यहूदीहरूबाट आउँछ। तर बेला आइरहेछ, र त्यो बेला अहिल्यै हो, जब सच्चा आराधकहरूले पितालाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नेछन्। किनकि आराधना गर्ने यस्तै आराधकहरूलाई नै पिताले खोज्नुहुन्छ। परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ, र उहाँका आराधकहरूले आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नुपर्छ।" (यूहन्ना ४: २२-२४)। उपासनामा उनको अज्ञानताको लागी यस महिलाको प्रशंसा गर्नुको

सट्टा, येशू परमेश्वरको बारेमा उनको समझलाई बढाउन र उनको गलतफहमीहरूलाई सच्याउन खोज्दै हुनुहुन्थ्यो।

येशूले आफैँलाई सम्मिलित गर्नुभयो जब उहाँले भन्नुभयो, "हामीलाई थाहा छ हामी कसको आराधना गर्छौं।" के तपाईँलाई थाहा छ कि येशू कसैको आराधना गर्नुहुन्छ? उहाँले आफैँले यसो भन्नुभयो, र त्यसपछि उहाँले व्याख्या गर्नुभयो उहाँ कसको आराधना गर्नुहुन्छ। उहाँले भन्नुभयो, "साँचो उपासकहरू आत्मा र सत्यमा पिताको उपासना गर्नेछन्।" येशूले सबै "साँचो उपासकहरू" सँगै आफ्नो पिताको उपासना गर्नुहुन्छ। उहाँ आफ्नो पिताको आराधना गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँका पिता उहाँका परमेश्वर हुनुहुन्छ। पुनरुत्थान पछि, उहाँले मरियमलाई भन्नुभयो, "मलाई नछोऊ, किनभने म अहिलेसम्म पिताकहाँ गएको छैन। तर मेरा भाइहरूकहाँ गएर तिनीहरूलाई भनिदेऊ, 'मेरा पिता र तिमीहरूका पिता, र मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ गइरहेछु।'।" (यूहन्ना २०: १७)।

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँको परमेश्वर उनिहरूको परमेश्वर जस्तै परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले यो पनि बुझाउनुभयो कि यो परमेश्वर को हुनुहुन्छ, पिता। उहाँले चेलाहरूलाई आश्वासन दिनुभयो कि उहाँका पिता, हाम्रा पनि पिता हुनुहुन्छ, र उहाँका परमेश्वर पनि हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभयो, "जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरका मन्दिरको एउटा स्तम्भ बनाउनेछु, र ऊ त्यहाँबाट कहिल्यै बाहिर निस्कनेछैन। म त्यसमा मेरा परमेश्वरको नाउँ लेख्नेछु, र मेरा परमेश्वरका सहरको नाउँ, अर्थात् यरूशलेम लेख्नेछु, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गदेखि तल आउँदछ। आफ्नै नयाँ नाउँ पनि म त्यसमा लेख्नेछु।" (प्रकाश ३:१२)। पावलले लेखे, "म प्रार्थना गरिरहन्छु, कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर, महिमाका पिताले तिमीहरूलाई उहाँको विषयको ज्ञानमा बुद्धि र प्रकाशको आत्मा देऊन्।" (एफिसी १:१७)। येशूले भन्नुभयो कि साँचो उपासकहरूले पिताको आराधना गर्नुपर्छ। "आत्मा र सत्यतामा।" यो परमेश्वरको आराधना आत्मामा मात्र गर्नको लागि पर्याप्त छैन, तपाईँ सत्यतामा पनि उहाँको आराधना गर्नुपर्छ।

आत्मामा परमेश्वरको आराधना गर्नेको लागि तपाइँको आत्मको आराधनामा शामिल हुनु हो। के तपाइँले कहिल्यै आफैँलाई भजन गाईरहेको पाउनुभएको छ जब कि तपाइँको दिमागले तपाइँको कार, तपाइँको घर, वा एक खेलको बारेमा सोच्दै सोचिरहेको छ? ती समयमा, तपाइँ भन्न सक्नुहुन्छ कि तपाइँ आत्मामा आराधना गर्दै हुनुहुन्छ? होइन! यदि तपाइँको हृदय र विचारहरू संलग्न छैनन् भने, तब यो साँचो उपासना होइन।

के हुन्छ यदि तपाइँको हृदय आराधनामा त संलग्न छ, तर तपाइँ एक मूर्तिको पूजा गर्दै हुनुहुन्छ भने? के तपाइँ साँचो उपासक हुनुहुन्छ? पक्कै हुनुहुन्न! एक साँचो उपासक हुनको लागि तपाइँको हृदय र दिमागको संलग्न संलग्न भएर हुँदैन, तर तपाइँले सत्यतामा साँचो परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्छ। साँचो उपासकहरूले आराधना गर्ने साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ? येशूले भन्नुभयो, "साँचो उपासकहरूले आत्मा र सत्यतामा पिताको उपासना गर्नेछन्।" के ती इनारको छेउमा भएकि महिलाले परमेश्वरको साँचो उपासना गर्दै थिइन्? होइन! येशूले भन्नुभयो कि उनीलाई थाहा छैन कि उनी कसको आराधना गर्छिन्। यो अनौठो वा अज्ञात देवताहरूको पूजा गर्नु एक खतरनाक कुरा हो। पावलले मार्स हिलमा मूर्तिपूजकहरूलाई हप्काए किनभने उनीहरूको वेदीको शिलालेख थियो, "अज्ञात देवताको लागि" (प्रेरित १७:२३)। अज्ञात आराधना साँचो आराधना हैन। परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई हप्काउनु भयो, "तिनीहरूले भूतहरूका निमित्त बलि चढाए, जो ईश्वर होइनन्, तिनीहरूले नचिनेका देवताहरूलाई, भर्खरै देखा परेका देवताहरूलाई, तिमीहरूका पिता-पुर्खाले भक्ति नगरेका देवताहरूलाई।" (व्यवस्था ३२:१७)। यहाँ हामी जान्दछौं कि वास्तवमा शैतानहरूले आराधना प्राप्त गरीरहेछन् यदि हामी त्यस्ता देवताहरूको आराधना गर्दछौं भने जसलाई हामी जान्दैनौं। पावलले लेखे, "त्यसो होइन, तर म यही भन्न लागि रहेछु, कि मूर्तिपूजकहरूले जो बलि चढाउँछन्, त्यो परमेश्वरलाई होइन, तर भूतप्रेतलाई चढाउँछन्, र तिमीहरू भूतप्रेतसँग सहभागी होओ भन्ने म चाहन्छु।" (१ कोरिन्थी १०:२०)।

ईसाइ र मूर्तिपूजा बीचको मिश्रण

बाइबलले भविष्यवाणी गरेको छ कि एक सांसारिक शक्तिको उदय हुनेछ र झूटा परमेश्वर स्थापना गर्ने घृणित कामहरू समेत गर्नेछ। (दानियल अध्याय, ७, ८, ११ र प्रकाश १३ अध्याय पढ्नुहोस्। अधिक जानकारीको लागि, कृपया वर्तमानको सत्यताको डिसेम्बर २००८ को मुद्दा अंश पढ्नुहोस्।) यस शक्तिको उदयको बारेमा बोल्दै स्वर्गदूत गेब्रियलले दानियललाई भने, "त्यस राजाले जे मन लाग्यो त्यही गर्नेछ। उसले आफैलाई हरेक देवभन्दा माथि उचाल्नेछ र देवहरूका पनि परमेश्वरको विरुद्धमा कहिल्यै नसुनिएका कुरा गर्नेछ। क्रोधको समय समाप्त नहोउञ्जेल त्यो सफल हुनेछ, किनभने जे निश्चय गरिएको छ, त्यो पूरा हुनैपर्छ। आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका देवहरू वा स्त्रीहरूले रुचाएका देवको पनि उसले वास्ता गर्नेछैन, न त उसले कुनै पनि देवको वास्ता गर्छ, तर त्यसले आफैलाई ती सबैभन्दामाथि उचाल्नेछ।" (दानियल ११:३६,३७)। यो वर्णन लगभग २ थेस्सलोनिकी २: ३, ४ मा पावलको वर्णन जस्तै छ। दानिएल ७, ८, र ११ को एक अध्ययनबाट थाहा हुन्छ कि यो शक्ति पोपतन्त्र हो। ध्यान दिनुहोस्, गेब्रियलले भने कि जब पापसी पोपतन्त्र सत्तामा आउँछ तब यो उसको पितापुर्खाहरूको परमेश्वरलाई बेवास्ता गर्नेछ। अन्य शब्दहरूमा, अब्राहम, इसहाक, र याकूबको परमेश्वर, पत्रुसको परमेश्वर, पावल, र अन्य प्रेरितहरूको परमेश्वर, पोपतन्त्रद्वारा अपहेलना गरिनेछ। गेब्रियल निरन्तर हुन्छन्, "तिनीहरूका सट्टा उसले किल्लाहरूको एउटा देवतालाई मान गर्नेछ, आफ्ना पिता-पुर्खाले नजानेको देवतालाई सुन र चाँदी, बहुमूल्य पत्थरहरू र दामी उपहारहरू चढाएर मान गर्नेछ। उसले एक विदेशी देवताको सहायताले सबैभन्दा शक्तिशाली किल्लाहरूमाथि आक्रमण गर्नेछ र उसलाई मान्नेहरूलाई उसले ठूलो सम्मान गर्नेछ। उसले उनीहरूलाई धेरै मानिसहरूमाथि शासकहरू तुल्याउनेछ र एउटा मूल्यमा जमिन वितरण गर्नेछ।" (दानियल ११:३८,३९)। जसरी बाइबिलमा भविष्यवाणी गरीएको

छ, र जब पोपतन्त्र सतामा आयो, "[उनीहरूका पितापुर्खाहरूका ईश्वरलाई]" अपहेलना गरिएको थियो, र एक "अनौठो ईश्वर" को उदय भयो जसलाई उनीहरूका "पितापुर्खाहरूले चिन्दैनथे।" यो भविष्यवाणी पत्रको पूरा भयो

जब शैतानले चौथो शताब्दीमा त्रिएकपरमेश्वरको सिद्धान्तको आविष्कार गर्यो र यो अपनाउनको लागि पोपतन्त्रलाई प्रेरित गर्यो। त्रिएकपरमेश्वरको सिद्धान्त सधैं मुख्य धारा ईसाई धर्मको हिस्सा थिएन। पुस्तकको पृष्ठ ११ मा, ह्यान्डबुक फर टुडेज क्याथोलिकमा, हामी यो पढ्छौं, "त्रिएकको रहस्य क्याथोलिक विश्वासको केन्द्रीय सिद्धान्त हो। यसमा चर्चको अन्य सबै शिक्षाहरू आधारित छन् ... चर्चले यस रहस्यको धेरै ध्यान दिएर अध्ययन गरे र, चार शताब्दीको स्पष्टीकरण पछि, यस तरीकाले सिद्धान्त बयान गर्ने निर्णय गरे: परमेश्वरको एकतामा तीन व्यक्तिहरू छन्, पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा ...

क्याथोलिक विश्वासको केन्द्रीय सिद्धान्त, जुन उनीहरू मान्दछन् कि उनीहरूको त्यो आफ्नै ढाँचा थियो, जुन दानियल ११:३९ मा भविष्यवाणी गरिएको "अनौठो ईश्वर" हो। यो भगवान यति अजीब छ कि यसलाई लोकप्रिय रूपमा "एक रहस्य" भनिन्छ, र यसको अनुयायीहरूलाई यसको भ्रामक विरोधाभासहरूलाई बुझ्नको लागि कोशिश नगर्नुहोस् भनिएको छ। जो एक रहस्यमय अनौठो ईश्वरको पूजा गर्दछन् उनीहरू साँच्चै गरी आराधना गर्छन तर कस्को आराधना गर्छन "केहि थाहा छैन" कुवामा ती महिलाले जस्तै जसलाई येशूले आत्मा र सत्यमा पिताको आराधना गर्न सल्लाह दिनुभयो। सत्यतामा ईश्वरको आराधना गर्नको लागि, हामीले जान्नु पर्छ कि हामी कसको आराधना गर्दछौं। के तपाईं जान्नुहुन्छ कि तपाईं कसको आराधना गर्नुहुन्छ? म चर्चहरूमा गएको छु जहाँ उनीहरू सबै कुरा मिश्रण गर्छन। उनीहरू भन्छन्, "हे पिता तपाईं यस संसारमा आएर हाम्रा पापहरूको लागि मर्नु भएकोमा हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं।" मैले सुनेको छु कि मानिसहरू येशूलाई प्रार्थना गर्दछन् र प्रार्थनाको अन्त्यमा "येशूको नाममा।" आमिन। के यो येशूको आफ्नै नाममा प्रार्थना गर्नाले केहि अर्थ लाग्छ?

उहाँ हाम्रो मध्यस्थ हुनुहुन्छ, र उहाँले हामीलाई येशूको नाममा पितालाई प्रार्थना गर्न भन्नुभयो (लूका ११: २; यूहन्ना १६:२३; एफिसी ५:२०)। मैले सुनेको छु कि मानिसहरु पितालाई प्रार्थना गर्दछन्, र अन्त्य "तपाईंको नाममा।" भनेर गर्छन्। बाइबलले भन्दछ, "किनकि परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ, परमेश्वर र मानिसहरुका बीचमा मध्यस्थ पनि एउटै हुनुहुन्छ— मानिस, ख्रीष्ट येशू।" (१ तिमोथी २: ५)। हामीले परमेश्वर, पितासँग हाम्रो मध्यस्थ, येशू ख्रीष्टको नाममा प्रार्थना गर्नुपर्दछ। यस्तो देखिन्छ कि जो मानिसहरु बाइबलीय भेद र पिता र पुत्रको पदहरुलाई भ्रमित गर्दछन् उनीहरुलाई थाहाछैन कि उनीहरु कसको आराधना गर्दछन्, र यस प्रकारले सत्यतामा आराधना गर्दैनन्।

पिता र पुत्र बीचको भिन्नता

पावलले लेखेका छन्, "प्राचीन कालमा हाम्रा पितापुर्खाहरूसँग अगमवक्ताहरुद्वारा धेरै र विभिन्न किसिमले परमेश्वर बोल्नुभयो। तर यी आखिरी दिनहरुमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा हामीसँग बोल्नुभएको छ। पुत्रलाई नै उहाँले सबै कुराका उत्तराधिकारी नियुक्त गर्नुभयो, उहाँद्वारा नै समस्त सृष्टि रचनु पनि भयो।" (हिब्रू १: १, २)। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई सबै कुराको उत्तराधिकारी नियुक्त गर्नुभयो। एक उत्तराधिकारी "जसले पुत्रत्वको अधिकारद्वारा आफ्नो आवंटित सम्पत्ति प्राप्त गर्दछ" (थायरको ग्रीक लेक्सिकन)। पुत्रले पाएको सबै थोक, उसले आफ्नो पिताबाट प्राप्त गरेको छ, जीवन सहित। येशूले भन्नुभयो, "किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवनको स्रोत हुने अधिकार दिनुभएको छ।" (यूहन्ना ५:२६) हिब्रूको पुस्तकलाई निरन्तरता दिँदै हामी पढ्छौं, "उहाँ नै परमेश्वरका महिमाको प्रतिबिम्ब र परमेश्वरकै स्वभावको वास्तविक प्रतिरूप हुनुहुन्छ, र सम्पूर्ण विश्वलाई आफ्नो शक्तिको वचनले सम्हाल्नुहुन्छ। पापको शुद्धि गर्नुभएपछि महिमित परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुभयो।" (हिब्रू १: ३)।

एक छवि सक्कलीको एक समानता हो। यस अवस्थामा, येशूलाई पिताको "व्यक्त छवि" भनिन्छ। थायरको ग्रीक लेक्सिकनले यहाँ प्रयोग गरिएको ग्रीक शब्दलाई परिभाषित गर्दछ, "प्रत्येक सन्दर्भमा सटीक प्रजनन।" परमेश्वरको पुत्रको रूपमा, येशू ख्रीष्ट उहाँको पिताको छवि, वा प्रजनन हो। यो एकै समयमा छवि र मूल हुन असम्भव छ। तपाईं एक वा अन्य हुन सक्नुहुन्छ, तर दुबै होइन। के यो भन्नु सही वा उचित हुनेछ कि पिता पुत्रको रूप हो? होईन, र यसैले उहाँलाई यस तरीकाले कहिले पनि उल्लेख गरिएको छैन, किनकि उहाँ मूल हुनुहुन्छ। मानिसहरू मलाई यसो भनिरहेछन्, "तिम्रो छोरा तिम्री जस्तै देखिन्छ।" यो एक व्यक्तिको लागि मेरो नजिक आउन र भन्नको लागि दुर्लभ हुनेछ, "तपाईं आफ्नो छोरा जस्तो देखिनुहुन्छ।" किन? किनकि मेरो छोरा मेरो छविको हो, अर्को कुनै घुमउरो तरिका हुनसक्दैन, किनकि म पहिले आएको हो। यसलाई निरन्तरता दिदै, पावलले लेखेकाछन्, "जसरी उहाँले प्राप्त गर्नुभएको नाउँ स्वर्गदूतहरूका भन्दा उत्तम छ, त्यसरी नै उहाँ तिनीहरूभन्दा अझ उच्च ठहरिनुभएको छ।" (हिब्रू १: ४)। पुत्रत्वको अधिकार द्वारा, येशू ख्रीष्टले स्वर्गदूतहरू भन्दा एक धेरै राम्रो नाम प्राप्त गर्नुभयो। स्वर्गदूतहरू शाब्दिक छोराहरू होईनन्, र यसैले ख्रीष्टले जे स्वाभाविक रूपले पाउनुहुन्छ स्वर्गदूतहरूले पाउदैनन् किनकि उहाँ साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। पावलले निरन्तरता दिन्छन्, "तिमी मेरा पुत्र हौ, मैले नै आज तिम्रीलाई जन्माएको छु" भनी के कुनै स्वर्गदूतलाई परमेश्वरले कहिल्यै भन्नुभयो? र फेरि, "म तिनका पिता हुनेछु, र तिनी मेरा पुत्र हुनेछन्" भनी कुनै स्वर्गदूतलाई कहिल्यै भन्नुभयो? "(हिब्रू १: ५)। ध्यान दिनुहोस् कि पावलले येशूलाई स्वर्गदूतहरूबाट अलग राख्नको लागि बहस गर्दछन्। बारम्बार उनी तर्क गर्छन कि येशू अझ राम्रो हुनुहुन्छ किनकि उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ "जन्मेको एकमात्र पुत्र" हुनुहुन्थ्यो। किनभने उहाँ आफ्नो पिताको "व्यक्त छवि" हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ "सबै कुराको उत्तराधिकारी" हुनुहुन्छ, किनकि उहाँले स्वाभाविक रूपमा आफ्नो पिताबाट "उत्तराधिकार" प्राप्त गर्नुहुन्छ। पावल लेख्छन् "आफ्नो प्रथम जन्मेकालाई संसारमा ल्याउनुहुँदा उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, "परमेश्वरका

सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई नै पुज्नु।" स्वर्गदूतका विषयमा उहाँ भन्नुहुन्छ, "उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई बतास र आफ्ना दासहरूलाई आगोको ज्वाला तुल्याउनुहुन्छ।" तर पुत्रको विषयमा चाहिँ उहाँ भन्नुहुन्छ, "हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको निमित्त रहिरहन्छ, र न्यायको राजदण्ड तपाईंका राज्यको राजदण्ड हो।" (हिब्रू १: ६-८)। यहाँ, पावल हामीलाई बताइरहेछन् कि येशूमा ईश्वरत्व छ किनकि उहाँ साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। उनको भाषा यो जोड दिनको लागी अपरिहार्य छ। येशू स्वर्गदूतहरू भन्दा राम्रो हुनुहुन्छ किनकि उहाँ पिताबाट जन्मनुभएको थियो, जुन स्वर्गदूतहरूको बारेमा भन्न सकिदैन। जब पावल येशुलाई परमेश्वर भनिएको बिन्दुमा आउछन्, उनले लेखे, "तर पुत्रको विषयमा चाहिँ उहाँ भन्नुहुन्छ, "हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको निमित्त रहिरहन्छ, र न्यायको राजदण्ड तपाईंका राज्यको राजदण्ड हो। तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुभएको छ, र अधर्मलाई घृणा गर्नुभएको छ। यसकारण परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्ना साथीहरूभन्दा बढ्ता गरेर हर्षको तेलले अभिषेक गर्नुभएको छ।" (हिब्रू १: ८, ९)।

परमेश्वरको पुत्रको रूपमा, येशू पैतृक अधिकारको अधिकार द्वारा, स्वभावैले परमेश्वर हुनुहुन्छ। ईश्वरको एक साँचो पुत्र, त्यो भन्दा अरु केहि हुन सक्दैन वा प्रकृति रूपमा परमेश्वर भन्दा कम हुन सक्दैन। प्रकृतिमा एक नियम छ कि प्राणीहरूमा मात्र "आफ्नो प्रकार" अनुसारको सन्तान हुन सक्छ (उत्पत्ति १:२४, २५)। एक कुकुरको सन्तान सधैं एक कुकुर हुन्छ, एक चराको सन्तान सधैं एक चरा हुन्छ, एक मानिसको सन्तान सधैं एक मानव हुन्छ, र परमेश्वरको सन्तान, स्वाभाविक रूपमा परमेश्वर हुन्छ। यो सही र उचित छ कि येशू ख्रीष्टलाई "परमेश्वर" को रूपमा उल्लेख गर्नु पर्छ, किनभने परमेश्वर, पिता आफैले उहाँलाई "परमेश्वर" भन्नुहुन्छ। तैपनि, एउटै सासमा, पिताले स्पष्ट पार्नुहुन्छ कि उहाँ आफ्नो पुत्रको परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ, "तपाईंको परमेश्वरले, तपाईंलाई अभिषेक गर्नुभएको छ ..." येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर उहाँ माथि एक परमेश्वर हुनुहुन्छ

जो उहाँको पिता पनि हुनुहुन्छ। परमेश्वर पिता आफ्नो पुत्रसँग निरन्तर बोल्नुहुन्छ, उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, “हे परमप्रभु, तपाईंले आदिमा पृथ्वीको जग बसाल्नुभयो, र आकाशमण्डल तपाईंका बाहुलीको काम हो।” (हिब्रू १:१०)। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई भन्नुभएको थियो, “हामी मानिसलाई हाम्रो प्रतिरूपमा बनाऔं, हाम्रो जस्तै” (उत्पत्ति १:२)। येशू ख्रीष्ट सबै थोकको सृष्टिमा आफ्नो पितासँग सहभागि हुनुभयो। पिता भन्नुहुन्छ स्वर्ग उहाँको पुत्रको हातको काम हो। बाइबलले भन्दछ, “र परमप्रभु परमेश्वरले जमिनको धुलोले मानिस बनाउनुभयो, र उसको नाकमा जीवनको सास फेर्नुभयो; र मानिस जीवित प्राणी भयो” (उत्पत्ति २: ७)। जब येशू पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो यो उहाँको हात थियो जसले कुष्ठरोगीहरूलाई स्वास्थ्य पार्नको लागि छुनुभयो, यो उहाँको हात थियो कि उनीहरूलाई दृष्टि दिनको लागि अन्धाहरूको आँखा छुनुभयो। यो उहाँको मुख थियो जसद्वारा बचन भन्नुभयो, बिरामीलाई निको पार्न “तिमी शुद्ध हुनुपर्छ”। तैपनि, येशूले भन्नुभयो, “जुन शब्दहरू म तिमीहरूलाई भन्दछु म आफैँले बोल्दिनँ, तर पिता जो ममा बास गर्नुहुन्छ, उहाँले नै कार्य गर्नुहुन्छ” (यूहन्ना १४:१०)। परमेश्वर पिता, नै हुनुहुन्छ जसले बिरामीहरूलाई निको पार्न आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नुभयो, तर उहाँले यो आफ्नो पुत्रको हातबाट गर्न छनौट गर्नुभयो। सृष्टिमा पनि त्यस्तै हो। बारम्बार, सबै कुरा सिर्जना गर्ने श्रेय परमेश्वर पितालाई दिईन्छ, र येशू एक माध्यम हुनुहुन्छ जसद्वारा उहाँले यो गर्नुभयो। हिब्रूको पुस्तकमा यस अध्यायको शुरुवातमा पनि यो भन्दछ, “परमेश्वरले ...सारा संसारहरू बनाउनुभयो” र यो भन्छ कि उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको पुत्र द्वारा” बनाउनुभयो (हिब्रू १: १, २)। पावलले लेखे, “परमेश्वरले. सबै थोक येशू ख्रीष्ट द्वारा सृष्टि गर्नुभयो” (एफिसी ३: ९)।

येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ, र उहाँले सबै कुराको सृष्टिमा आफ्नो पितासँग सहकार्य गर्नुभयो। यूहन्नाले यसको बारेमा लेखे, आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आदिमा

परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन।” (यूहन्ना १: १-३)।

यहाँ येशूलाई "परमेश्वर" भनिएको छ, तैपनि उहाँ र उहाँसँग हुनुहुने "परमेश्वर" को बीच एक स्पष्ट भिन्नता छ। परमेश्वर जो येशूसँग हुनुहुन्थ्यो उहाँ परमेश्वर, पिता हुनुहुन्छ। येशू उही "परमेश्वर" हुनुहुन्नथियो जो उहाँसँग हुनुहुन्नथ्यो, बरु, येशू उहाँको पिता जस्तै ईश्वरीय हुनुको अर्थमा मात्र परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। पिता परमेश्वर हुनुहुन्छ, त्यसैले, उहाँको पुत्र स्वभावैले परमेश्वर हो। बाइबलीय ग्रीक विद्वानहरू सामान्यतया सहमत छन् कि दोस्रो पटक "परमेश्वर" शब्द यूहन्ना १: १ मा प्रयोग गरीएको छ, यो "गुणात्मक संज्ञा" को रूपमा "शब्द" को गुणहरूको वर्णन गर्नको लागि प्रयोग गरीन्छ। हर्नर भन्छन् कि नाम जुन [बिना समायोजन] क्रियाको पूर्व भविष्यवाणीसँग, मुख्य रूपमा गुणात्मक अर्थ हो" (बाइबलीय साहित्यको जर्नल, फिलिप बी हार्नर, लेख "गुणात्मक भविष्यवाणी संज्ञाहरू: मर्कूस १५:३९ र यूहन्ना १: १।") "खंडको रूपमा अनुवाद गर्न सकिन्छ, 'परमेश्वरको जस्तै प्रकृति।' यो यूहन्नाको विचारको प्रतिनिधित्व गर्ने एक तरीका हो, जुन हो **लोगोस**, जसरी म यो बुझ्छु, कि हो **लोगोस** ['शब्द'], थियोस भन्दा कम छैन ['परमेश्वर'], थियोसको प्रकृति थियो। (ibid।)

पिताको गुणहरू

बाइबलको अध्ययनले पिता र पुत्रको बीच स्पष्ट भेद प्रकट गर्दछ। निम्न परमेश्वर पिताको विशेषताहरूको एक आंशिक सूची हो:

पिताको लागि शिर्षकहरू

"तर जस-जसले मैले दिने पानी पिउँछ त्यो कहिल्यै तिर्खाउनेछैन। जुन पानी म त्यसलाई दिनेछु, त्यो त्यसमा अनन्त जीवनको निम्ति उम्रिरहने पानीको मूल बन्नेछ!" (१ यूहन्ना ४:१४)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाईलाई गर्ने कामको जिम्मा दिनुभयो।

येशूले भन्नुभयो, "जुन काम तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यो पूरा गरी तपाईंलाई पृथ्वीमा मैले महिमित तुल्याएको छु।" (यूहन्ना १७: ४)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई के भन्ने र के बोल्ने भनि आदेश दिनुभयो।

येशूले भन्नुभयो, "किनभने मैले आफ्नै तर्फबाट बोलिँ, तर मैले के भन्नुपर्ने हो, र के बोल्नुपर्ने हो, मलाई पठाउनुहुने पिता आफैले मलाई आज्ञा दिनुभएको छ।" (यूहन्ना १२:४९)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई सबै मानवमाथिको शक्ति दिनुभयो।

येशूले भन्नुभयो, "किनकि तपाईंले उसलाई सबै मानिसमाथि अधिकार दिनुभएको छ, ताकि तपाईंले उसलाई दिनुभएका सबैलाई उसले अनन्त जीवन देओस्।" (यूहन्ना १७: २)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई अधिकार दिनुभयो।

येशूले भन्नुभयो कि उहाँको पिताले "अनि उसलाई न्यायको फैसला दिने अधिकार दिनुभएको छ, किनभने ऊ मानिसको पुत्र हो।" (यूहन्ना ९: २७)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई आफ्नो दाहिने बाहुलीमा बस्न भन्नुभयो।

"तर कुन स्वर्गदूतलाई उहाँले कहिले यसो भन्नुभयो, "तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस, जबसम्म म तिम्मा शत्रुहरूलाई तिम्मा खुट्टाको पाउदान तुल्याउँदिनँ?" (हिब्रु १: १३)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई अभिशेक गर्नुभयो।

"तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुभएको छ, र अधर्मलाई घृणा गर्नुभएको छ। यसकारण परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्ना साथीहरूभन्दा बढ्ता गरेर हर्षको तेलले अभिषेक गर्नुभएको छ।" (हिब्रु १: ९)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रमाथि आफ्नो आत्मा खन्याउनुभयो।

"किनभने जसलाई परमेश्वरले पठाउनुभयो, त्यसले परमेश्वरका वाणी बोल्दछ, किनकि परमेश्वरले विनानाप पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।" (यूहन्ना ३: ३४)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई आफैमा जीवन प्राप्त गर्ने अधिकार दिनुभयो।

"किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवनको स्रोत हुने अधिकार दिनुभएको छ।" (यूहन्ना ५: २६)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार दिनुभयो।

तब येशू तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, "स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ।" (मती २८: १८)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई माथि उचाल्ने काम गर्नुभयो।

"यसैले परमेश्वरले उहाँलाई धेरै उच्च पार्नुभएको छ ..." (फिलिप्पी २:९)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो पुत्रलाई एक नाम दिनुभयो जुन हरेक नाम भन्दा माथि छ।

"यसैले परमेश्वरले उहाँलाई धेरै उच्च पार्नुभएको छ र एक नाम दिनुभयो जुन हरेक नाम भन्दा माथि छ।..." (फिलिप्पी २:९)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले सबै थोक उहाँको पुत्रको हातमा दिनुभएको छ।

"पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र सबै थोक उहाँकै हातमा दिनुभएको छ।"
(फिलिप्पी २:९)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ।

"किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ," (यूहन्ना ५: २२)।

उहाँ नै हुनुहुन्छ जसको लागी ख्रीष्ट सबै अनन्तताको विषय बन्नुहुनेछ।

"जब सबै कुरा उहाँको अधीनमा ल्याइन्छन्, तब स्वयम् पुत्र उहाँको अधीनमा हुनुहुनेछ, जसले सब थोक उहाँको अधीनतामा राख्नुहुन्छ, ताकि परमेश्वर नै सबै थोकका सर्वसर्वा होऊन्।" (१ कोरिन्थी १५: २८)।

उहाँ नै ख्रीष्टको शिर हुनुहुन्छ।

तर तिमीहरूले यो बुझ्नु भन्ने म चाहन्छु, कि हरेक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, स्त्रीको शिर तिनको पति हो, अनि ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुनुहुन्छ।" (१ कोरिन्थी ११: ३)।

उहाँ नै हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

"म प्रार्थना गरिरहन्छु, कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर, महिमाका पिताले तिमीहरूलाई उहाँको विषयको ज्ञानमा बुद्धि र प्रकाशको आत्मा देऊन्।" (एफिसी १: १७)। कुनै हालतमा हामी यसको विपरीतलाई साँचो पाउँदैनौं। पुत्रलेले कहिल्यै पितालाई कहीं पठाउनु भएन। उहाँले कहिल्यै पितालाई कामको जिम्मा दिनुभएन, न त उहाँले के बोल्नु पर्छ भन्ने आज्ञा दिनुभयो। पुत्रले कहिल्यै आफ्नो पितालाई शक्ति वा अधिकार दिएको छैन। पुत्रले कहिल्यै पितालाई अभिषेक गरेनन्। उहाँले कहिल्यै आफ्नो पितालाई जीवन दिनुभएको छैन। पिता उहाँको पुत्रको अधीनमा

कहिल्यै हुनुभएन र कहिल्यै पनि हुनुहुनेछैन। पुत्र पिताको शिर होइन, न त पुत्र उहाँका परमेश्वर हुनुहुन्छ। यो धेरैले स्वीकारेका छन् कि पिता उच्च पदमा हुनुहुन्छ। पुत्रलाई बिल्कुल पितासँग बराबर बनाउने त्रिएकहरूको निरन्तर प्रयास वस्तुतः उहाँ हुनुहुन्न भनेर प्रमाणित भएको छ। उनीहरू कहिल्यै साबित गर्न चाहँदैनन् कि पिता पुत्रसँग बराबर हुनुहुन्छ। यो साँचो हो कि येशू प्रकृति सहित धेरै मामिलामा आफ्नो पिताको बराबर हुनुहुन्छ, तर माथीका पदहरूमा उल्लेखित प्रत्येक पक्षमा, पिता उच्च पदमा हुनुहुन्छ। वास्तवमा, उहाँलाई मात्र बाइबलमा "सबैभन्दा उच्च" वा "सबैभन्दा उच्च" शीर्षक दिइएको छ।

एक बन्धनमा परेको मानिस येशूकहाँ आए, "अनि ठूलो सोरले चिच्च्याएर त्यसले भन्यो, "हे सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र येशू, तपाईंको मसँग के सरोकार? म परमेश्वरमा शपथ खाएर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, कि मलाई दुःख नदिनुहोस्।" (मर्कूस ५: ७)। यदि यो मानिसबाट गल्ती भएको थियो भने हामी परमेश्वरको दूत, गब्रिएल, जसले येशूको बारेमा भन्नुभएको शब्दबाट एक पुष्टि गर्न सकिन्छ, "उहाँ महान् हुनुहुनेछ, र परमप्रधानका पुत्र कहलाइनुहुनेछ, र परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँका पुर्खा दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ।" (लूका १:३२)।

तपाईं कती धेरै उच्च हुन सक्छ? यदि त्यहाँ एक भन्दा धेरै सबैभन्दा उच्च छ भने, तब तपाईंले भर्खरै सबैभन्दा उच्च हटाउनुभएको छ, किनकि अब तपाईंसँग धेरै उच्चको एक समिति छ। त्यहाँ मात्र एक सबैभन्दा उच्च हुन सक्छ। पावलले लेखे "तर तिमीहरूले यो बुझ्नु भन्ने म चाहन्छु, कि हरेक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, स्त्रीको शिर तिनको पति हो, अनि ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुनुहुन्छ।" (१ कोरिन्थी ११: ३)। उत्तराधिकारको व्याख्यामा, पावल रोकिन्छन् जब उनी परमेश्वरको ठाउँमा आइपुग्छन्। किन? ऊ त्यहाँ भन्दा माथि जान सक्दैन! पिता सबैभन्दा उच्च परमेश्वर हुनुहुन्छ, र ख्रीष्टको शिर हुनुहुन्छ।

पिताको शीर्षकहरु

सबैभन्दा उच्च सबै भन्दा माथि

सबै भन्दा महान

परमेश्वर र सबैका पिता

अति प्राचीन

एकमात्र साँचो परमेश्वर

स्वर्ग र पृथ्वीको एकमात्र प्रभु हुनुहुन्छ

पितालाई दानिय ७:९, १३, २२ मा "अति प्राचीन" भनिएको छ। उहाँलाई मात्र बाइबलमा यो शीर्षक दिइएको छ। के तपाईं यसको लागी एक कारण छ भन्ने लाग्छ? परमेश्वर हामीलाई उहाँको बारेमा केहि भन्न खोज्दै हुनुहुन्छ। उहाँ ब्रह्माण्डमा कुनै पनि अन्य प्राणीहरु भन्दा प्राचिन हुनुहुन्छ। पावलले पिताको बारेमा लेखेका छन, "हामी सबैका एउटै परमेश्वर र पिता, जो सबैमाथि, सबैका मध्य र सबैमा हुनुहुन्छ।" (एफिसी ४:६)। पिता सर्वोच्च परमेश्वर हुनुहुन्छ, र त्यस्तै "सबै भन्दा माथि" हुनुहुन्छ। अन्तिम भोजमा ख्रीष्टको अन्तिम प्रार्थनामा, बाइबलले भन्दछ, "यी कुरा भनिसक्नुभएपछि येशूले स्वर्गतिर आँखा उचाली भन्नुभयो, "हे पिता, समय आइपुगेको छ, तपाईंका पुत्रको महिमा प्रकट गर्नुहोस्, र पुत्रले तपाईंको महिमा प्रकट गरोस्। किनकि तपाईंले उसलाई सबै मानिसमाथि अधिकार दिनुभएको छ, ताकि तपाईंले उसलाई दिनुभएका सबैलाई उसले अनन्त जीवन देओस्। अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिन्नु, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिन्नु।" (यूहन्ना १७: १-३)।

येशूले आफ्नो पितालाई "एकमात्र साँचो परमेश्वर" भन्नुभयो। ग्रीक शब्द $\mu\omicron\nu\upsilon\nu$ जुन "मात्र" भनि अनुवाद गरीएको थियो, "एकलै, (साथी बिना)" (थायरको ग्रीक लेक्सिकन)। त्यहाँ कति साँचो परमेश्वरहरू हुन सक्छन्, यदि त्यहाँ एकमात्र हो भने?

ग्रीक शब्द $\alpha\lambda\eta\theta\iota\nu\upsilon\nu$ जुन "साँचो" को रूपमा अनुवाद गरीएको थियो, जसको अर्थ "वास्तविक, साँचो वास्तविक, ... यो वास्तविकताहरूलाई उनीहरूको झलक संग विरोधाभास गर्दछ" वा समानता (थायरको ग्रीक लेक्सिकन)। यो शब्दले यसको समानताबाट मूललाई छुट्याउँछ। यो हिब्रू $\text{ל}:$ २ मा प्रयोग गरीएको छ, जहाँ यो ख्रीष्टको बारेमा भनिएको छ कि उहाँ "पवित्रस्थानको एक सेवक हुनुहुन्छ, र साँचो पवित्रस्थानको, जुन प्रभुले खडा गर्नुभयो, र मानिसद्वारा होइन।" पावलले सक्कली पवित्रस्थानलाई छुट्याइरहेका थिए जुन परमेश्वरले स्वर्गमा खडा गर्नुभयो र पृथ्वीमा मोसाले त्यसको प्रतिलिपि बनाएका थिए। जब येशूले आफ्नो पितालाई "एकमात्र साँचो परमेश्वर" भन्नुभयो, उहाँले आफैँलाई परमेश्वर हुनबाट बहिष्कार गर्नुभइरहेको थिएन, तर उहाँको पिता मात्र एक मूल परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर बताउनुहुन्थ्यो। येशू साँचो येशू साँचो परमेश्वरको छवि हो, तर उहाँ आफैँ साँचो परमेश्वर होइन। पिता र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्ट दुबैलाई चिन्नु अनन्त जीवन हो। तपाइँले सोच्नु भएको हुनसक्छ कि येशूले कसैलाई यस समीकरणबाट किन बाहिर राख्नुभयो। यदि त्यहाँ तेस्रो परमेश्वर, "पवित्र आत्मा" हुनुहुन्छ भने, तब यो तपाइँको मुक्तिको लागि तपाइँले उहाँलाई चिन्नु आवश्यक छैन, किनकि अनन्त जीवन केवल दुई व्यक्तिहरूलाई चिन्नुमा निर्भर गर्दछ, पिता र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्ट। (हामी अर्को अध्यायमा पवित्र आत्माको बारेमा अध्ययन गर्नेछौं।)

पावलले लेखे कि हामीले सबैको लागि प्रार्थना गर्नु पर्छ किनभने परमेश्वर, "सबै मानिसहरूले मुक्ति पाऊन् र तिनीहरू सत्यको ज्ञानमा आऊन् भन्ने इच्छा उहाँ गर्नुहुन्छ। किनकि परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ, परमेश्वर र मानिसहरूका बीचमा मध्यस्थ पनि एउटै हुनुहुन्छ— मानिस, ख्रीष्ट येशू।" (१ तिमोथी २: ४, ५)।

परमेश्वर सबैलाई परमेश्वरको बारेमा सत्य जानुन भन्ने चाहानुहुन्छ, कि केवल हामी र परमेश्वर बीचमा एकमात्र मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ जो मानिस, येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।

पावलले लेखे, "यसकारण मूर्तिहरूलाई चढाएका खानेकुरा खाने विषयमा चाहिँ हामी जान्दछौं, कि मूर्तिको कुनै अस्तित्व नै छैन, र एक परमेश्वरबाहेक अरु छैन। 5आकाशमा वा पृथ्वीमा नाम मात्रका देवदेवताहरू छन् होला। (साँच्चै यस्ता धेरै "देवदेवताहरू" र "प्रभुहरू" छन्।) 6तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै निम्ति हामी जिउँदछौं— हाम्रा निम्ति एउटै प्रभु, येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा हामी जिउँदछौं।" (१ कोरिन्थी ८: ४--6)।

पावलले यो पदमा धेरै जोड दिन्छन् कि उहाँ भन्छन्, "त्यहाँ एक ईश्वर बाहेक अरु कोहि छैन।" यदि त्यहाँ दुई वा तीन परमेश्वरहरू हुनुहुन्थ्यो भने, के पावलले यो बयान गर्न सक्थे? सक्दैनथे! त्यहाँ एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ, र पावलले हामीलाई यो एक परमेश्वरको पहिचानको बारेमा अन्धकारमा छोडेनन्। उनी भन्छन्, "हाम्रो लागि एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ, परमेश्वर पिता ..." बाइबलको "एक परमेश्वर " जसको छेउमा "अरु कोहि छैन" तर केवल "पिता" हुनुहुन्छ। पावल यस विषयमा धेरै स्पष्ट छन्। कोहि पनि यसको बारेमा भ्रमित हुन आवश्यक छैन। पावलले यो पनि औँल्याए कि "सबै थोक" उहाँबाट हुनआयो। पिता सबै थोकको स्रोत हुनुहुन्छ। पावलले औँल्याए कि त्यहाँ "एक प्रभु येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै थोक हुनआए।" येशू माध्यम हो जसको माध्यमबाट सबै आशीष प्रवाह हुन्छ। उहाँ बाइबलको "एक परमेश्वर" बाट भिन्न हुनुहुन्छ र अलग हुनुहुन्छ। वास्तवमा, "एक परमेश्वर" शब्द बाइबलमा सात पटक प्रयोग गरीएको छ (मलाकी २:१०; मर्कुस १२:३२; रोमी ३:३०; १ कोरिन्थी ८:६; एफिसी ४: ६ ; १ तिमोथी २: ५; याकूब २: १९), र हरेक मामलामा यो विशेष रूपमा पिताको उल्लेख गरीरहेको छ। एक दिन येशू फरिसी र सदुकीहरूसंग तर्क गर्दै

हुनुहुन्थ्यो। "शास्त्रीहरूमध्ये एक जना आए, र तिनीहरूलाई आपसमा विवाद गरिरहेका सुने। येशूले मानिसहरूलाई ठीक जवाफ दिनुभएको देखेर तिनले उहाँलाई सोधे, "सबै आज्ञाहरूमा मुख्यचाहिँ कुन हो?" येशूले जवाफ दिनुभयो, "सबैभन्दा मुख्यचाहिँ यो हो: 'हे इस्राएल सुन्, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुनुहुन्छ। तँले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई तेरो सारा हृदयले, तेरो सारा प्राणले, तेरो सारा समझले, र तेरो सारा शक्तिले प्रेम गर्।' दोस्रोचाहिँ यो हो, 'तँले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्।' योभन्दा ठूलो आज्ञा अर्को छैन।" (मर्कस १२: २८-३१)। यस शास्त्रीलाई जवाफ दिँदै, येशूले परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा जोड दिएर सुरु गर्नुभयो। "त्यस शास्त्रीले उहाँलाई भने, "गुरुज्यू, तपाईंले ठीक भन्नुभयो, परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ, उहाँबाहेक अर्को कोही छैन। उहाँलाई सारा हृदयले, सारा समझले, सारा शक्तिले प्रेम गर्नु, र छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु सबै होमबलि र बलिदानहरूभन्दा उत्तम हो।" (मर्कस १२: ३२, ३३)। यो शास्त्रीको जवाफमा धेरै जोड र पूर्णता थियो कि "परमेश्वर एक हुनुहुन्छ; र उहाँ बाहेक अरु कोहि छैन। " ध्यान दिनुहोस् कि शास्त्रीले यो भनेनन्, कि "उनीहरू बाहेक अरु कोहि छैनन्।" उनले एक व्यक्तिको सन्दर्भ गर्नको लागि एकबचन शब्द "उनी" को उपयोग गरेको छ। शब्द अंग्रेजी साथै ग्रीकमा र ग्रीकको अरामीमा अनुवाद छ। हरेक पल्ट बाइबलमा जहाँ सर्वनाम पिता र पुत्र दुबैलाई सन्दर्भको लागि प्रयोग गरीन्छ उनीहरू सधैं बहुवचन हुन्, जस्तै "हामी," "हामी," "हाम्रो," "उनीहरू," आदि त्यहाँ कहिल्यै एक मामला छैन जहाँ दुबै पिता र पुत्रलाई "म," "म," "ऊ," "उहाँ," आदि जस्ता एकवचन सर्वनामको उपयोग गर्नको लागि उल्लेख गरिएको छ यो शास्त्री एक व्यक्तिको उल्लेख गर्दै थियो जब उसले भन्यो, "एक परमेश्वर हुनुहुन्छ; र उहाँ बाहेक अरु कोहि छैन। " हामी निश्चित हुन सक्छौं कि कसलाई यो शास्त्रीले "एक परमेश्वर" को रूपमा उल्लेख गरीरहेको थियो। अर्को समय जब येशू यहूदीहरूसँग तर्क गर्दै हुनुहुन्थ्यो, येशूले जवाफ दिनुभयो, "यदि मैले आफ्नै महिमा गरें भने मेरो महिमा व्यर्थ हुन्छ। मलाई महिमा दिने मेरा पिता हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू 'हाम्रा परमेश्वर' भन्दछौं।" (यूहन्ना ८:५४)।

येशूलाई थाहा थियो कि जब एक यहूदी मानिस परमेश्वरको बारेमा बोल्छन्, उसले आफ्नो पितालाई संकेत गरिरहेछन्। येशूलाई थाहा थियो कि जब यो शास्त्रीले भने "त्यहाँ एक परमेश्वर हुनुहुन्छ; र उहाँ बाहेक अरु कोहि छैन "कि उनी विशेष गरी उहाँको पिताको बारेमा कुरा गर्दै थिए। अब यो येशूको लागि उसलाई सच्याउने एक उत्तम अवसर हुने थियो यदि त्यहाँ गल्ती भएको छ भने र येशू भन्न सक्नुहुन्थ्यो, "ठिक छ, वास्तवमा त्यहाँ तीन परमेश्वरहरू छन्, र म ती मध्ये एक हुँ।" तर येशूले यसो गर्नुभएन। बरु बाइबलले भन्छ, "तिनले बुद्धिमानीसाथ जवाफ दिएका देखेर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "तिमी परमेश्वरको राज्यदेखि टाढा छैनौ।" त्यस समयदेखि उहाँलाई प्रश्न गर्ने कसैको साहस भएन।" (मर्कस १२: ३४) यस मानिसलाई एक सुधार प्रस्ताव गर्नुको सट्टा, येशूले उसको राम्रो जवाफको लागि बधाई दिनुभयो। बाइबल परमेश्वर र उहाँको एकमात्र पुत्रको पहिचानको बारेमा स्पष्ट छ। पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको बारेमा केहि बाइबलका तथ्यहरूलाई ध्यान दिनुहोस्।

पिता

"परमेश्वर पिता" १३ पटक "सर्वोच्च परमेश्वर" ११ पटक "सर्वोच्च" ६ पटक

"एक मात्र साँचो परमेश्वर" एक पटक

येशू

"परमेश्वरको पुत्र" ४६ पटक। परमेश्वरको "पवित्र बालक" दुई पटक "पहिलो जेठो" ४ पटक "एकमात्र जन्मेको पुत्र" ५ पटक "पहिलो जन्मेको" एक पटक।

पवित्र आत्मा

"परमेश्वरको आत्मा" २६ पटक "परमेश्वरको आत्मा" ९ पटक

"तपाईंको आत्मा" ४ पटक

"परमेश्वरको पवित्र आत्मा" एक पटक

यी सादा बाइबलिय तथ्यहरूको विपरीत, हामी त्रिएकहरूद्वारा प्रयोग गरिएका केहि वाक्यांशहरूलाई हेरौं र उनीहरू कसरी बाइबलमा प्रयोग गरीन्छन् हेरौं।

त्रिएक वाक्यांश

"त्रिएक" ० पटक "त्रिकोणी परमेश्वर" ० पटक

"तीन व्यक्तिमा परमेश्वर" ० पटक "तीन व्यक्ति" ० पटक

"पुत्र परमेश्वर" ० पटक

"पवित्र आत्मा परमेश्वर" ० पटक

निष्कर्ष

सबै ठाउँहरूमा जहाँ येशूलाई उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर संकेत गर्ने भाषाको उल्लेख गरीएको छ, त्यहाँ कुनै स्पष्टीकरण कहिल्यै प्रकट गरिएको छैन कि हामी यी शब्दहरूलाई उनीहरूको प्रकृतिक सोचाईमा लिनु हुँदैन भनेर। तीन पटक, जब येशू पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, परमेश्वर पिता स्वर्गबाट बोल्नुभयो, र ती दुई पटक उहाँले येशूको बारेमा भन्नुभयो, "यिनी मेरो प्रिय पुत्र हुन..." यदि परमेश्वरले हामीलाई उहाँको पुत्रको बारेमा जे भन्नुभएको थियो त्यो विश्वास गर्ने आशा गर्नुभएको थिएन भने, उहाँले हामीलाई किन भन्नुभएन? उहाँसँग धेरै अवसरहरू थिए कि वास्तवमा येशू उहाँको साथी हुनुहुन्छ वा त्रिएक ईश्वरको रूपमा आफूलाई दावी गर्ने तर उहाँले त्यसो गर्नुभएन। उहाँले हामीलाई कहिल्यै एक पटक पनि बताउनुभएन कि येशू उहाँको वास्तविक पुत्र बाहेक अरु कोहि हुनुहुन्छ भनेर। यदि परमेश्वर यो बाहेक हामीले अरु केहि विश्वास गरेको चाहानुहुन्थ्यो भने , तब उहाँले येशू उहाँको वास्तविक पुत्र हो भनेर धर्मशास्त्रमा व्याख्या गरेको यो एक धेरै कमजोर काम थियो, र उहाँले बाइबलमा गरिएको धेरै बयानहरू मात्र

हामीलाई केहि विश्वास गराउनको लागि नेतृत्व गर्न गरीयो। सत्य बाहेक। साथीहरु, "परमेश्वर भ्रमको लेखक होइन" (१ कोरिन्थी १४:३३)।

परमेश्वरले हामीलाई उहाँको पुत्रको बारेमा जे भन्नुभएको थियो त्यति नै बिश्वास गरोस भन्ने चाहानुहुन्छ। यदि हामी अरु केहि विश्वास गर्छौं भने हामी परमेश्वरलाई झूटो बनाइरहेका छौं। "जसले परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छ, त्यसको हृदयमा यस कुराको गवाही हुन्छ। परमेश्वरमा विश्वास नगर्नेले उहाँलाई झूटा तुल्याएको हुन्छ। किनकि परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको विषयमा दिनुभएको गवाहीमा त्यसले विश्वास गरेको हुँदैन।" (१ यूहन्ना ५:१०)। तथ्य यो हो कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ बाइबलमा एकमात्र सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण सिद्धान्त हो। येशूले भन्नुभयो कि उहाँले यस सत्यतामा आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुन्छ (मती १६: १३-१८)। यूहन्नाले भने कि यो एक बिन्दु जहाँ उहाँ तपाइँले उहाँका लेखहरुबाट प्राप्त गरोस भनि चाहानुहुन्छ (यूहन्ना २०:३०, ३१)। यूहन्नाले यो पनि भने कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नु संसारलाई जित्नको लागि महत्त्वपूर्ण छ (१ यूहन्ना ५: ५)। यो एउटा यस्तो सत्य हो कि परमेश्वरको प्रेमको सौन्दर्यलाई खोल्ने गर्दछ (१ यूहन्ना ४: ९, १०), र यो यस्तो सत्य हो कि तपाइँको चरित्रलाई परमेश्वरको छविमा बदल्नेछ (२ कोरिन्थी ३:१८)।

मैं चाहन्छु कि तपाइँ केहिको बारेमा सोच्नुहोस्। त्रिएक मान्नेहरु पनि, जब उनीहरु संसारबाट धर्मान्तरित खोज्छन्, त्रिएकहरुको सिद्धान्तको उपयोग कहिल्यै पापीहरुलाई रूपान्तरण गर्नको लागि गर्दैनन्, बरु उनीहरु जसलाई उनीहरु पाखण्डी भन्छन् त्यसैको उपयोग गर्दछन्, किनकि उनीहरु जान्दछन् कि यसमा उनीहरुको प्यारो त्रिएक सिद्धान्त भन्दा मानिसहरुलाई रूपान्तरण गर्ने शक्ति छ। संसारभरि त्रिएकवादी चर्चहरु पापीहरुलाई बताउनेछन् कि परमेश्वर पिताले उनीहरुलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्रलाई उनीहरुको पापको कारण मर्न दिनुभयो। यो सम्भावित धर्मान्तरितहरुको हृदय सम्म पुग्छ र पापलाई पराजित गर्नको लागि उनीहरुको जीवनमा शक्ति ल्याउँछ। तर, दुःखको कुरा, जब उनीहरु

धर्म परिवर्तन गरी चर्चमा आउँछन्, उनीहरूलाई भनिएको छ कि येशू वास्तवमा परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्न, तर त्रिएकत्वको दोस्रो व्यक्ति हुनुहुन्छ, र पुत्र उनीहरूको पापको लागि मर्न सक्नुहुन्न, किनकि परमेश्वर मर्न सक्नुहुन्न। यस प्रकारले, सत्य जसले उनीहरूलाई शुरुमा शक्ति दियो प्रभावी ढंगले हटाइएको छ, उनीहरूलाई शक्ति बिनाको ईश्वरत्वको एक रूपसंग छोडेर।

यदि त्रिएकवादी एक हराएको पापीको नजिक आएर यस्तो भन्यो भने, "परमेश्वरले तपाईंलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ कि उहाँले आफ्नो साथीलाई उहाँको पुत्र हुनको लागि संसारमा पठाउनुभयो र तिमी लागी मर्ने नाटक गर्न।" यो कुनैपनि कुरा भन्दा बेकार हुनेछ, र सम्भवतः प्रभुको लागी एक पापीलाई रूपान्तरण गर्न सक्दैन। येशूले भन्नुभयो, "सत्यले तिमीलाई स्वतन्त्र बनाउनेछ।" (यूहन्ना ८:३२) सत्यले मात्र हो धर्मो बनाउँछ र मानिसहरूलाई स्वतन्त्र बनाउँछ, तर झुटले होइन।

धेरैजसो धर्मशास्त्रीहरू स्वीकार गर्दछन् कि त्रिएकत्वको बारेमा स्पष्ट रूपमा पुरानो नियममा सिकाइएको छैन। कतिपय पदहरू छन् कि संभवतः विचारको समर्थनको लागि उधारो लिन सक्नुहुन्छ, तर यो स्पष्ट रूपमा पुरानो नियममा कहीं पनि सिकाइएको छैन। यो तथ्य यहूदी मानिसहरू द्वारा चित्रण गरीएको छ, जो समग्रमा, पुरानो नियमको लागी बिल्कुल विदेशी को रूपमा त्रिएकको कुनै पनि रूपलाई अस्वीकार गर्दछ। तिनीहरू सख्ती र जोडदार एकेश्वरवादी छन्।

फेरि, धेरै धर्मशास्त्रीहरू स्वीकार गर्दछन् कि त्रिएक स्पष्ट रूपमा नयाँ नियममा सिकाइएको छैन भनेर। यो सत्य हो कि त्यहाँ केहि पदहरू छन् जुन विचारको समर्थन गर्नको लागी प्रयोग गरीन्छ, तर सिद्धान्त कहीं नयाँ नियममा उल्लिखित छैन, र त्यहाँ पदहरूको एक विशाल संख्या छ जसले यसको विपरीत सिकाउँदछ। यो रोमन क्याथोलिक चर्चले ईसाई धर्मसंग मूर्तिपूजालाई नमिसाइएको समय सम्म "ईसाई" त्रिएक सिद्धान्त संसारमा पेश गरिएको थिएन। आज धेरै जसो चर्चहरू जो त्रिएकत्वमा विश्वास गर्दछन् धर्मशास्त्रको भाषामा सिद्धान्तको

परिभाषित गर्दै नन्, बरु सिदान्तहरु स्थापित गर्नको लागि क्याथोलिक चर्च बुबाहरु वा उनीहरुको विश्वासको सारबाट भाषा सापटी लिन्छन्।

यो बारेमा सोच्नुहोस्। यदि त्रिएक साँच्चै सत्य हो कि परमेश्वर हामीलाई विश्वास गरोस भनि चाहनुहुन्छ, तब उहाँ पृथ्वीको इतिहासको पहिलो ४,००० बर्षको लागी यस विषय प्राप्त गर्न असफल हुनुभयो। पुरानो महान मानिसहरु, जस्तै नोहा, अब्राहम, इसहाक, याकूब, जोसेफ, मोशा, राजा दाऊद, दानियल, आदि, सबैजना कुनैपनि बिना थोरै संकेत परमेश्वर एक त्रिएक हुनुहुन्थ्यो भनेर नभनि मरेर गए। हनोक र एलिया मृत्यु नदेखी स्वर्ग गए तर उनीहरुले कहिल्यै सुनेनन् कि परमेश्वर त्रिएक हुनुहुन्छ भनेर। प्रारम्भिक क्रिश्चियन चर्च एक दिनमा हजारौं परिवर्तनसंग फस्टायो, र अझै सम्म त्रिएक उनीहरुको लागी विदेशी थियो। यदि त्रिएक साँचो थियो भने, तब अन्तमा, ख्रीष्टको मृत्युको लगभग चार सय बर्ष पछि, क्याथोलिक चर्च परमेश्वर एक त्रिएक हो र परमेश्वर अन्ततः सूत्रहरु र धर्महरुको प्रयोग गरेर संसारमा त्रिएकलाई स्पष्ट गर्नको लागी काउन्सिलमा भोट गर्न सक्षम हुनुभयो। नाइसिया ३२५ र ३८१ ईस्वीमा कन्सटेन्टिनोपलमा।

साथीहरु, यो मामला हुन सक्दैन। मुक्तिको लागी आवश्यक ज्ञान आदम र हव्वाको लागी प्रकट भएको थियो र परमेश्वरको मानिसहरुले प्रत्येक पुस्ताको माध्यमबाट जान्दथे, र त्रिएक यस ज्ञानको हिस्सा थिएन। येशू आफैले भन्नुभयो कि अनन्त जीवन एकमात्र साँचो परमेश्वर र येशू ख्रीष्टलाई चिन्नुमा निर्भर गर्दछ, त्रिएकत्वमा होइन। बसिस्मा हुनु भन्दा पहिले बाइबलमा दिइएको एक मात्र सैद्धान्तिक स्वीकारोक्ति "म विश्वास गर्दछु कि येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ" (प्रेरित ८:३७)।

धेरै चर्चहरुमा आज तपाइँ बसिस्मा अघि एक त्रिएकमा विश्वास स्वीकार गर्नुपर्दछ। यो प्रारम्भिक ईसाई धर्मको हिस्सा थिएन। ३२५ ईस्वीमा नाइसियाको काउन्सिलको केहि समय पछि जहाँ त्रिएक सिद्धान्त यसको प्रारम्भिक गठनको

चरणमा थियो, एक चर्चित ईसाईले लेखेकाछन, "हामीले कहिल्यै सुनेका छैनौं, मेरा प्रभु, दुई जना जन्मनभएको प्राणीहरूको बारेमा, न त एक दुईमा विभाजित; ... तर त्यो एक जन्मनभएको छ, र अर्को साँच्चै उहाँ बाटआएको" (Letter written by Eusebius of Nicomedia as found in An Historical View of the Council of Nice, by Isaac Boyle, page 41. यो पुस्तक बेकर बुक हाउस को Eusebius 'Ecclesiastical History को संस्करण मा शामिल थियो।)

त्रिएक सिद्धान्त प्रारम्भिक ईसाई धर्मको लागि एक आश्चर्य र आघात थियो। दुर्भाग्यवश, आज यो लगभग सार्वभौमिक रूपमा सत्यको रूपमा स्वीकार गरीएको छ यद्यपि यो धर्मशास्त्रमा पढाईएको छैन र यसको भ्रामक विरोधाभासहरू मेलमिलाप गर्न सकिदैन।

हामीलाई संघर्ष गर्न भनिएको छ। "प्रिय हो, हामी सबै सहभागी भएका उद्धारको विषयमा लेखन म साह्रै उत्सुक भएको छु, त्यसैले सन्तहरूलाई सदाकालको निमित्त सुम्पिएको विश्वास रक्षा गर भन्ने निवेदन गर्न तिमीहरूलाई लेखन मैले आवश्यक ठाने। (यहूदा १: ३), र त्रिएक त्यो विश्वासको हिस्सा हैन। यो शास्त्रको लागि विदेशी छ। यो एक अनौठो देवता हो जसको बारेमा हाम्रा पुर्खाहरूलाई थाहा थिएन। म प्रार्थना गर्दछु कि तिम्रो "पिता संग र उहाँको पुत्र येशू ख्रीष्टसंग संगति" होस् (१ यूहन्ना १: ३)। म तपाईंलाई पावलको अभिवादनसंग छोड्न चाहान्छु, "परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट दाजुभाइहरूलाई शान्ति र विश्वाससहितको प्रेम!" (एफिसी ६:२३)।

३. परमेश्वरको पवित्र आत्मा

पहिलो दुई अध्यायमा हामीले परमेश्वर, पिता र उहाँको एकमात्र पुत्र, येशू ख्रीष्टको बारेमा बाइबलले के भन्छ भनेर जाँच गर्यौं। हामीले सिक्थौं कि "त्यहाँ एक मात्र परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ," (१ कोरिन्थी ८: ६)। "एकमात्र साँचो परमेश्वर" को हुनुहुन्छ (यूहन्ना १७: ३)। हामीले यो पनि सिक्थौं कि परमेश्वरको एक वास्तविक पुत्र हुनुहुन्छ, जो परमेश्वरको "जेठो," "पवित्र बालक", र "परमेश्वरको एकमात्र पुत्र" (कलस्सी १:१५; प्रेरित ४:३०; यूहन्ना ३:१८) हुनुहुन्छ।

अझै, यो कथाको अन्त्य हुँदैन। येशूले "अर्को सहयोगी" पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो (यूहन्ना १४:१६)। उहाँको मृत्युको अघिल्लो रात, उहाँका चेलाहरूलाई उहाँको अन्तिम प्रवचनमा, येशूले उनीहरूलाई एक वरदानको बारेमा बताउनुभयो कि जुन उहाँको प्रस्थान पछि उनीहरूलाई मद्दत गर्नको लागि दिइनेछ। येशूले भन्नुभयो, "र म पितासँग बिन्ती गर्नेछु, र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार दिनुहुनेछ, र उहाँ

तिमीहरूसँग सदासर्वदा रहनुहुनेछ।" (यूहन्ना १४:१५, १६)। सान्त्वनाकर्ताको उपहारको उद्देश्य यो हो कि उहाँ सदाको लागि चेलाहरूसँग रहन सक्नुहुन्छ। यो चेलाहरूको लागि उत्कृष्ट खबर थियो, किनकि उनीहरू खीष्टको चाँडै प्रस्थानको बारेमा सुनेर दुखी थिए। येशू पठाउनेछु भन्दै आफ्नो प्रवचन जारी राख्नुभयो, "यिनी सत्यका आत्मा हुनुहुन्छ, जसलाई संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन, किनभने संसारले उहाँलाई न त देख्छ न चिन्छ। तिमीहरू उहाँलाई चिन्छौ, किनभने उहाँ तिमीहरूसँग वास गर्नुहुन्छ, र उहाँ तिमीहरूमा रहनुहुनेछ।" (यूहन्ना १४:१७)

येशूले भन्नुभयो कि संसारले सत्यको आत्मा प्राप्त गर्न सक्दैन, किनकि संसारले उहाँलाई देखेको छैन र उहाँलाई चिन्दैन। संसारले देख्दैन कि यो उपहार उनीहरूका लागि उपलब्ध छ, न त यो उसलाई थाहै छ कि को सान्त्वनाकर्ता हो। तुरुन्तै यो स्पष्टीकरण पछि येशूले केहि अचम्मको कुरा भन्नुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "तर सल्लाहकार, अर्थात् पवित्र आत्मा, जसलाई पिताले मेरो नाउँमा पठाउनुहुनेछ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ, र मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई याद दिलाउनुहुनेछ।" (यूहन्ना १४: २६) [फुटनोट: * हरेक पल्ट बाइबलमा जहाँ तपाईं "(होली घोस्ट)पवित्र आत्मा" शब्द पाउनुहुन्छ, यसको अनुवाद "पवित्र आत्मा" हुनु पर्छ। कहिले काहिँ बाइबलका अनुवादकरले Holy $\alpha\gamma\iota\omicron\nu$ (pneuma hagion) लाई "पवित्र आत्मा" मा अनुवाद गर्न छनौट गरे, र अरु पटक उनीहरूले "(होली घोस्ट)पवित्र आत्मा" भनेर (लूका ११:१३) को समान वाक्यांश अनुवाद गरे। पवित्र आत्मा सबैभन्दा सही अनुवाद हो, र मँ यो अध्याय भरमा प्रयोग गर्नेछु, बाइबल पदहरूको उद्धृत सहित।] यदि येशूले उपहारको लागि प्रार्थना गर्नुभएको थिएन, र यो स्पष्ट रूपमा अझै दिइएको थिएन? यूहन्नाले भने, "तर यो कुरो उहाँले पवित्र आत्माको विषयमा भन्नुभएको थियो, जुन पवित्र आत्मा उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूले प्राप्त गर्न लागेका थिए। किनकि पवित्र आत्मा अहिलेसम्म दिइएको थिएन, किनभने येशूको महिमा अझसम्म भएको थिएन।" (यूहन्ना ७:३९)। येशूले भन्नुभयो, "तिमी उहाँलाई

चिन्छौ; [वा किनभने] उहाँ तिमीहरूमा बास गर्नुहुनेछ, र तिमीमा हुनेछ" (यूहन्ना १४: १७)।

चेलाहरूसंग को बास गरिरहनु भएको थियो? येशू ख्रीष्ट! येशूले बताउनुभयो कि चाँडै यो व्यक्ति जो उनीहरूसंग बास गरिरहेको थियो त्यो उनीहरूमा हुनेछन्। यो पक्कै पनि सान्त्वनाकर्ताको लागि उनीहरू बाहिर बस्नु भन्दा चेलाहरूमा बस्नु राम्रो हुनेछ। ठ्याक्कै येशूले छोटो समय पछि भन्नुभयो। उही प्रवचनमा, येशूले भन्नुभयो, "तापनि म तिमीहरूलाई सत्य कुरा भन्दछु, म जानमा नै तिमीहरूको हित छ। किनभने म गइँ भने, सल्लाहकार तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछैन। तर गएँ भने म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाइदिनेछु।" (यूहन्ना १६: ७)।

येशूले भन्नुभयो कि उहाँका चेलाहरूलाई छोडेर, उहाँका पिताकहाँ गएर, र उनीहरूलाई बस्नका लागि सहयोगी पठाउनुभयो भने राम्रो हुनेछ। उहाँले यो पनि औँल्याए कि सान्त्वनाकर्ताको आगमन उहाँको प्रस्थान, र महिमामा निर्भर गर्दछ। जब सम्म ख्रीष्ट एक मानिसको रूपमा पृथ्वीमा बाँचिरहनु भएको थियो, यो प्रतिज्ञा गरिएको सान्त्वनाकर्ताको लागि आएर चेलाहरूमा बस्नको लागि सम्भव थिएन।

येशूले आफ्नो कुराकानीलाई पद १७ मा अन्त्य गर्नुभएन। अर्को पदमा उहाँले भन्नुभयो, "म तिमीलाई बिना सान्त्वना छाडने छैन: म तिमीकहाँ आउनेछु" (यूहन्ना १४:१८)। यसले यो विषयमा एक ठूलो कार्यको प्रकाशलाई छर्दछ। यसले बताउँछ कि किन सान्त्वनाकर्ता आउन सकेन जब सम्म ख्रीष्ट जानुभएन र महिमित हुनुभएन, किनकि ख्रीष्टले भन्नुभयो कि उहाँ आफैं आफ्ना चेलाहरूलाई उनीहरूलाई सान्त्वना दिन आउनुहुनेछ।

ख्रीष्टको प्रवचन पढ्न जारी राखौं कि उहाँले कसरी यो बिन्दुलाई बलियो बनाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "अब केही समयपछि संसारले मलाई कहिल्यै देख्नेछैन, तर तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ। म जीवित भएको हुनाले, तिमीहरू पनि जीवित रहनेछौ। त्यस दिन तिमीहरूले जान्नेछौ, कि म मेरा पितामा छु, र

तिमीहरू ममा, र म तिमीहरूमा छु।" (यूहन्ना १४: १९, २०)। केही क्षण पहिले येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभएको थियो कि सान्त्वना दिने "तिमीमा हुनेछ"। अब, येशू भन्नुहुन्छ कि जब सान्त्वनाकर्ता आउँदछ, "तिमीले थाहा पाउनेछौं कि म तिमीमा छु।" येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आश्वासन दिनुभयो कि उहाँले अरु कसैलाई उनीहरूलाई सान्त्वना दिन पठाउँनुहुने छैन, तर उहाँ आफैं उनीहरूको सहयोगी बन्नेछन्। के त्यो सुन्दर छैन! चेलाहरू ख्रीष्टको घनिष्ठ मित्र बनेका थिए; यति नजिक कि यूहन्ना आफ्नो छातीमा झुकावलाई सहज महसुस गरे। जब ख्रीष्ट नजिक हुनुहुन्थ्यो यो उनीहरूको लागि सान्त्वना थियो। अब येशूले उनीहरूलाई केहि अचम्मको खबर सुनाउनु भयो। उहाँले उनीहरूलाई बताउनुहुन्छ कि उहाँ आफ्नो पिताको साथमा जानुहुन्छ, उहाँ उनीहरूको लागि एक सान्त्वनाकर्ताको रूपमा फर्कि आउनुहुनेछ, र उनीहरूलाई थाहा हुनेछ कि उहाँ उनीहरूमा बास गर्नुहुन्छ - उनीहरूलाई थाहा छ कि उही व्यक्ति जो उनीहरूसंग बस्दै थिए अब उनीहरूमा हुनुहुन्छ। उहाँको आत्माद्वारा। अर्को, येशूले केहि भन्नुभयो जसको कारण उहाँका एक चेलाले उहाँलाई सोध्न लागे कि यो कसरी हुन सक्छ। येशूले भन्नुभयो, "मलाई प्रेम गर्ने त्यही हो जससँग मेरा आज्ञा छन् र ती पालन गर्दछ। अनि मलाई प्रेम गर्नेलाई मेरा पिताले प्रेम गर्नुहुन्छ। म त्यसलाई प्रेम गर्नेछु, र म आफैलाई त्यसकहाँ प्रकट गर्नेछु।" यहूदाले (इस्करियोतचाहिँ होइन) उहाँलाई भने, "प्रभु, तपाईंले के भन्नुभएको, तपाईं आफैलाई हामीमा प्रकट गर्नुहुन्छ, र संसारलाई चाहिँ होइन?" येशूले तिनलाई जवाफ दिई भन्नुभयो, "जसले मलाई प्रेम गर्छ, त्यसले मेरो वचन पालन गर्नेछ, र मेरा पिताले त्यसलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, र हामी त्यसकहाँ आउनेछौं, र त्यससँग वास गर्नेछौं।" (यूहन्ना १४: २१-२३)।

धेरै मानिसहरू विश्वास गर्छन् कि यूहन्ना १४ मा, येशू आफ्ना चेलाहरूलाई सिकाउन खोज्दै हुनुहुन्थ्यो कि परमेश्वर त्रिएक हुनुहुन्छ, कि पवित्र आत्मा परमेश्वरको परिवारको एक तेस्रो सदस्य हो। तैपनि, जब येशूलाई आफ्नो व्याख्या गर्नको

लागी सोधिएको थियो उहाँले त्यसतो केहि भन्नुभएन, कि "परमेश्वर त्रिएक व्यक्तिहरु हुनुहुन्छ भनेर" त्यसको सट्टा, येशूले यो प्रस्टै बताउनुभयो कि उहाँले संसार छोड्नुभए पछि, उहाँ आफ्ना चेलाहरुको हृदयमा वास गर्न आउनुहुनेछ। उहाँ मात्र फर्कनुहुन्न, तर उहाँको पिता उहाँको साथ आउनुहुने थियो, उनीहरु दुबै शारीरिक रूपमा होइन, तर परमेश्वरको आत्माद्वारा उहाँका छोराछोरीको हृदयमा बस्नुहुनेछ। यस तरीकाले, चेलाहरु दुबै पिता र उहाँको पुत्रसंग घनिष्ठ मेलमिलाप र संगतिमा हुन सक्थे। यूहन्नाले यो कुरामा जोड दिए जब उनले लेखे, "हामीले जे देखेका र सुनेका छौं, सो हामी तिमीहरुलाई सुनाउँछौं, ताकि हामीहरुसँग तिमीहरुको सङ्गति होस्। हाम्रो सङ्गति पिता र उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टसँग छ।" (१ यूहन्ना १: ३)।

अन्तिम भोजमा ख्रीष्टको प्रवचनको शुरुमा उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरुको हृदय व्याकुल नहोस्। तिमीहरु परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौ, ममाथि पनि विश्वास गर। मेरा पिताको घरमा बस्ने ठाउँहरु धेरै छन्। त्यसो नभए, के म तिमीहरुलाई भन्नेथिएँ र, कि तिमीहरुका निम्ति ठाउँ तयार पार्न म गइरहेछु?" (यूहन्ना १४: १, २)। यदि सान्त्वनाकर्ताको आगमन पिता र पुत्र दुबै भन्दा बढी थियो भने, उहाँले हामीलाई बताउनुभएको हुन्थ्यो। यदि परमेश्वर तीन व्यक्तिहरुबाट बनेको हुन्थ्यो भने, उहाँले हामीलाई भन्नुहुने थियो। यदि एकमात्र साँचो परमेश्वर एक पिता भन्दा बढी हुनुहुन्थ्यो भने, येशूले हामीलाई भन्नुहुने थियो। यसको सट्टामा, यो प्रवचनको अन्त्यमा उहाँले आफ्नो पिता हुनुहुन्छ भनेर भन्नुभयो। "एक मात्र साँचो परमेश्वर" (यूहन्ना १७: ३)। यदि येशू हामीलाई परमेश्वर त्रिएक हुनुहुन्छ भनि विश्वास गरेको चाहनुहुन्थ्यो भने, उहाँले यो व्याख्या गर्नको लागि एक धेरै कमजोर काम गर्नुभयो। उहाँसँग परमेश्वर त्रिएक हुनुहुन्छ भनेर व्याख्या गर्नको लागि धेरै अवसरहरु थियो, तैपनि उहाँले कहिल्यै गर्नुभएन। उहाँ हामीलाई परमेश्वर एक त्रिमूर्ति हो भन्न मात्र असफल हुनुहुन्न, उहाँले बारम्बार बयान गर्नुभएको भनाईहरु त्रिएकको सिद्धान्तसंग मेल खाँदैनन्। यदि उहाँ हामीलाई परमेश्वर त्रिमूर्ति

हुनुहुन्छ भनि विश्वास गरेको चाहानुहुन्थ्यो भने, उहाँले दिनुभएको धेरै भनाईहरु हामीलाई अन्याय पार्नुको सट्टा स्पष्ट गर्न सेवा गर्दछ। तर "परमेश्वर गोलमालको लेखक होइन" (१ कोरिन्थी १४:३३)।

येशू हामीलाई यो विश्वास गरोस भन्ने चाहनुहुन्छ कि "परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ; र उहाँ बाहेक अरु कोहि छैन, "" परमेश्वर पिता, "उहाँ" मात्र साँचो परमेश्वर "हुनुहुन्छ (मर्कस १२:३२; यूहन्ना ६:२७; १७: ३)।

यूहन्नाले परमेश्वर पिता, र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्टको प्रिय सत्य व्यक्त गर्नुभयो, र हामीमा रहनुभएको छ। धेरै अन्य पदहरुमा उसले लेखे, "ख्रीष्टको सिद्धान्तमा स्थिर नबसेर त्यसको सीमादेखि बाहिर जाने मानिससँग परमेश्वर हुनुहुन्न, तर यस सिद्धान्तमा स्थिर रहनेसँग पिता र पुत्र दुवै हुनुहुन्छ।" (२ यूहन्ना १:९)।

१ यूहन्ना २:२२, २३ मा उनले लेखे, "झूटो को हो ऊ जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर इन्कार गर्दछ? ऊ ख्रीष्ट विरोधी हो, जसले पिता र पुत्रलाई इन्कार गर्दछ। जसले पुत्रलाई इन्कार गर्दछ, ऊ सँग पिता हुदैन। (तर)। ती जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्दछ ऊ सँग पिता पनि हुनुहुन्छ। " यो साँच्चै पिता र उहाँको पुत्र दुवैसँग व्यक्तिगत संगति गर्नको लागि एक आशिष् हो, र म धेरै आभारी छु कि परमेश्वरले हामीलाई यो उपलब्ध गराउनुभएको छ।

प्रतिज्ञा गरिएको सान्त्वनाकर्ता

जब येशू स्वर्गमा उक्लन लाग्नु भएको थियो, उहाँले आफ्ना चेलाहरुलाई आज्ञा गर्नुभयो, तिनीहरूसँग भोजनमा बस्नुहुँदा उहाँले तिनीहरुलाई यस्तो आदेश दिनुभयो, "तिमीहरु यरूशलेमबाट कतै नजाओ, तर पिताले गर्नुभएको प्रतिज्ञाको प्रतीक्षा गर। यसबारे तिमीहरुले मबाट सुनिसकेका छौ।" (प्रेरित १: ४)। येशूले

आफ्ना चेलाहरूलाई त्यो दिनको लागि संकेत गर्नुभयो जब पवित्र आत्मा उनीहरू माथि महान शक्तिसंग खन्याइनेछ। उहाँले निरन्तर अघि बढ्नुहुन्छ, "तर पवित्र आत्मा तिमीहरूमा आउनुभएपछि तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौं, र तिमीहरू यरूशलेममा, सारा यहूदियामा, सामरियामा र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म मेरा साक्षी हुनेछौं।" (प्रेरित १: ८)।

चेलाहरू यरूशलेममा माथिल्लो कोठामा आत्माको वर्षातको लागि प्रतिज्ञा गरे अनुसार पर्खिरहेका थिए। तब यो आयो, र उनीहरूले यरूशलेममा जम्मा भएका धेरै यहूदीहरूलाई शक्तिसंग येशू ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गरे। आत्माको बहावको बारेमा, पत्रुसले भने, "यिनै येशूलाई परमेश्वरले जीवित पार्नुभयो। यस कुराका हामी सबै साक्षी छौं। ३३यसैकारण परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उहाँ उच्च पारिनुभयो, र पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा पाउनुभयो, र उहाँले यो खन्याइदिनुभएको हो, जे तपाईंहरू देख्नु र सुन्नुहुन्छ।" (प्रेरित २:३२, ३३)।

पेन्टेकोस्टमा खन्याइएको उपहार आज पनि हाम्रो लागि उपलब्ध छ, र यदि हामी यसलाई चिन्छौं र स्वीकार गर्छौं भने हामी यो पाउन सक्छौं। तैपनि, पवित्र आत्माको वरदान सधैं एउटै तरीकामा उपलब्ध थिएन। वास्तवमा, बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि परमेश्वरले ख्रीष्ट यस पृथ्वीमा आउनु भन्दा पहिले बाँचेका सबैको लागि भन्दा हाम्रो लागि केहि उत्तम चिज प्रदान गर्नुभएको छ। हामी हिब्रू ११ अध्यायमा यस बारेमा पढ्छौं। पुरानो नियममा कुलपिताहरू र अगमवक्ताहरूको शक्तिशाली विश्वासको एक विवरण दिए पछि, अध्याय यसो भन्दै समाप्त हुन्छ, "तिनीहरू सबैले आफ्ना विश्वासको निम्ति ठूलो प्रशंसा पाए, तर प्रतिज्ञा गरिएका कुराचाहिँ पाएनन्। परमेश्वरले हाम्रा लागि अझ असल योजना राख्नुभएको थियो, ताकि हामीसँग मात्रै तिनीहरू सिद्ध तुल्याइऊन्।" (हिब्रू ११: ३९, ४०)।

त्यो अद्भुत छ! परमेश्वरले हाम्रो लागि केहि राम्रो प्रदान गर्नुभएको छ, हिब्रूहरूमा उल्लेख गरिएको विश्वास गर्ने ती सबै शक्तिशाली पुरुषहरू र महिलाहरूको लागि

प्रदान गरीएको भन्दा। यूहन्ना १४ र प्रेरित १ मा येशूले भन्नुभएको सान्त्वनाकर्ताको प्रतिज्ञा नलिई उनीहरू सबै मरेर गए।

कृपया मलाई गल्ती नसम्झिनुहोस्, पवित्र आत्माले पेन्टेकोस्टको दिन भन्दा धेरै पहिले देखि मानिसहरूको हृदयमा काम गरी रहनु भएको थियो, उनीहरूको पापलाई पराजित गर्न मद्दत गर्दै। पुर्खा दाऊदले लेखे, "मलाई तपाईंको उपस्थितिबाट नहटाउनुहोस्, न त मबाट तपाईंका पवित्र आत्मा लैजानुहोस्।" (भजन ५१:११)। यसले देखाउँछ कि ख्रीष्ट पृथ्वीमा आउनु भन्दा पहिले पवित्र आत्माले काम गर्नु हुन्थ्यो। त्यो मात्र हैन, तर अधिक निश्चितताको साथमा, बाइबलले भन्छ कि ख्रीष्टको आत्माले पुरानो नियमको समयमा काम गर्नुभयो। पत्रुसले अगमवक्ताहरूको बारेमा लेखे, "तिमीहरूका निमित्त हुन आउने अनुग्रहको विषयमा अगमवाणी बोल्ने अगमवक्ताहरूले यही मुक्तिको खोजी र तलाश गरेका थिए। तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा देखाउनुभएको समय र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए।" (१ पत्रुस १:१०, ११)। ख्रीष्टको आत्माले अगमवक्ताहरूमा पेन्टेकोस्टको दिन भन्दा धेरै पहिले बास गर्नुभएको थियो, तर, धर्मशास्त्र अनुसार, पेन्टेकोस्टमा सान्त्वनाकर्ताको आगमनको बारेमा केहि विशेष थियो; पहिले कहिल्यै खन्याइएको भन्दा केहि फरक र असल थियो। आउँ हामी यो राम्रो उपहारको बारेमा पढौं।

केहि असल

हिब्रू २:१८ मा हामी कुञ्जी भेट्टाउँछौं कि पेन्टिकोसको दिनमा पवित्र आत्माले वर्षातको बारेमा के असल थियो। यसले भन्छ: "किनकि उहाँ आफैले परीक्षा भोग्नुभएको छ, त्यसैले उहाँ परीक्षामा परेकाहरूलाई सहयोग गर्न सक्षम हुनुहुन्छ।" यहाँ जवाफ छ! यो केहि असल छ कि हामीलाई उपलब्ध छ, आज, जुन पुरानो

अगमवक्ताहरूको लागी उपलब्ध हुन सकेन। यद्यपि ख्रीष्टको आत्मा अगमवक्ताहरूमा रहनुभएता पनि, ख्रीष्ट अझै परीक्षामा पर्नुभएको थिएन, र यसैले उहाँले उनीहरूलाई उस्तै तरिकाले मद्दत गर्न सक्नुहुन्न जसरी उहाँ अहिले हामीलाई मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ। यस पद मा "सहायता" शब्द ग्रीक शब्द βοηθησα, बाट अनुवाद गरिएको थियो, जसको अर्थ हो, "सहायता गर्न, राहत दिन, मद्दत गर्न," र, थायरको ग्रीक लेक्सिकनको अनुसार, यसको मतलब यो पनि छ, "खतरामा परेकाहरूको निम्ति दौडेर जानु।" मलाई त्यो परिभाषा मन पर्छ! पदले हामीलाई भन्दैछ कि किनकि ख्रीष्टले परीक्षाको सामना गरी कष्ट भोग्नु भएको छ, उहाँ हामीलाई मद्दत गर्न छिटो आउन सक्षम हुनुहुन्छ, जब हामी हाम्रो प्रलोभनमा मद्दतको लागी उहाँलाई पुकार्दछौं। बाइबलले भन्छ, "समस्याको दिनमा मलाई पुकार: म तिमीलाई बचाउनेछु, र तिमीले मेरो महिमा गर्नेछौं" (भजन ५०:१५)। जब हामी प्रलोभनमा पर्दछौं, हामी गम्भीर समस्यामा छौं, र यदि हामी प्रभुलाई मद्दतको लागी पुकार्यौं भने, उहाँ तुरुन्तै हाम्रो सहायताको लागी आउनुहुनेछ, र हामीलाई विजय दिनुहुनेछ जसको हामीलाई सख्त आवश्यकता छ। ख्रीष्ट हाम्रो लागी यो गर्न सक्षम हुनुहुन्छ कि जुन तरिकाले उहाँ पुरातन अगमवक्ताहरूको लागी गर्न सक्नुहुन्न, किनकि आज, उहाँले पहिले नै अनुभव गरीसक्नुभएको छ कि यो प्रलोभनमा पर्नु भनेको कस्तो हो भनेर। यही कारणले गर्दा येशूले सान्त्वनाकर्तालाई, "अर्को सान्त्वनाकर्ता" भन्नुभयो। ग्रीक शब्द αλλον, जुन यस पदमा "अर्को" भनेर अनुवाद गरिएको थियो जुन पुरानो नियमको ग्रीक अनुवादमा प्रयोग गरिएको थियो, १ शमूएल १०: ६ मा। यहाँ, शाऊलको बारेमा यसो भन्छ, "र प्रभुको आत्मा तिमीमा आउनेछ, र तिमीले उनीहरूसंग अगमवाणी गर्नेछौं, र अर्को मानिसमा परिणत हुनेछ" (१ शमूएल १०: ६)। शाऊल अर्को मानिस बने, उसले झेल्नु परेको अनुभवको कारण। येशू अर्को सान्त्वनाकर्ता बन्नुभयो किनकि अब उहाँले अनुभव गर्नुभएको छ कि यो प्रलोभनमा पर्नु भनेको कस्तो हो भनेर।

एक मिनेटको लागि केहि सोचनुहोस्। मान्नुहोस् कि तपाइँको किशोर छोरा एक विमान दुर्घटनामा मरे, र अर्को हसा, तपाइँको पति एक कार दुर्घटनामा मरे। अब मान्नुहोस् कि म तपाइँकहाँ आउँछु र भन्छु, "मलाई राम्रोसँग थाहा छ तपाइँ कस्तो समस्यामा हुनुहुन्छ," यद्यपि म त्यो अनुभवको माध्यमबाट कहिल्यै गएको थिइन। के म तपाइँलाई यी शब्दहरूसँग सान्त्वना दिन सक्षम हुनेछु? पक्कै हुनेछैन! यदि मैले कहिल्यै अनुभव गरेको छैन कि तपाइँ कस्तो समस्या मार्फत जाँदै हुनुहुन्छ, यो धेरै कठिन हुन्छ मलाई यो बुझ्नको लागि कि तपाइँ के महसुस गर्दै हुनुहुन्छ, वा तपाइँलाई यस्तो समस्यामा कसरी मद्दत गर्ने भनेर। यदि म कसैद्वारा पठाइएको छु जसले तिमीले भोग्दै आएका कठिनाईहरूको अनुभव गरेकाछन भने पनि, तिमीलाई मेरो सान्त्वना उस्तै हुन सक्दैन तपाइँले भोग्नुभएको कठिनाई भोगेको व्यक्तिले आफैँ तपाइँलाई सान्त्वना दिए जस्तो। धेरै ईसाईहरू विश्वास गर्दछन् कि येशू एक मानिसको रूपमा यस पृथ्वीमा आउनुभयो र यो परीक्षण र प्रलोभनहरू के जस्तो हुन भनेर अनुभव गर्नुभयो, र त्यसपछि स्वर्गमा फर्केर जानुभयो र हामीलाई सान्त्वना दिन अरु कसैलाई पठाउनुभयो। यदि त्यो साँचो थियो भने, उहाँलाई किन पहिलो स्थानमा पठाउनुभएन? कोही जसले हाम्रो दुःख भोग्नुभएको छ उहाँ हामीलाई सान्त्वना दिनको लागि अधिक योग्य हुनुहुन्छ। एक फरक व्यक्ति जो उहाँको तर्फबाट पठाइएको छ भन्दा। बाइबलले भन्छ कि येशू ख्रीष्ट, "सबै बिन्दुहरूमा हामी जस्तै परीक्षामा पर्नुभयो, तर उहाँ पाप रहित हुनुहुन्थ्यो" (हिब्रू ४:१५)। येशू ख्रीष्टले अनुभव गर्नुभयो कि हामी परीक्षामा पर्दा के मार्फत जान्छौँ र, यस कारणले, उहाँ हामीलाई मद्दत गर्न सक्षम हुनुहुन्छ, उहाँ पृथ्वीमा आउनु अघि भन्दा अझ ठूलो तरीकाले। यो उहाँ हुनुहुन्छ जसले भन्नुभयो, "म तिमीलाई बिना सान्त्वना छाड्ने छैन: म तिमीकहाँ आउनेछु।" प्रभुको प्रशंसा गर्नुहोस् कि हाम्रो सान्त्वनाकर्तालाई थाहा छ कि हाम्रो परीक्षाको संघर्षमा हामी के कस्तो परिस्थिति भएर जानेछौँ भनेर। हामीलाई १ कोरिन्थी १०:१३ मा एउटा बहुमूल्य प्रतिज्ञा दिइएको छ। यसले भन्दछ, " मानिसलाई आइपर्ने परीक्षाबाहेक तिमीहरू अरु परीक्षामा परेका छैनौ।

तर परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शक्तिदेखि बाहिरका परीक्षामा पर्न दिनुहुनेछैन, तर तिमीहरूले सहन सकून् भनेर परीक्षाको साथसाथै उम्कने बाटो पनि दिनुहुन्छ। यसरी तिमीहरू त्यसलाई खप्न सक्नेछौं।" परमेश्वरले दिनुभएको उम्कने बाटो भनेको मद्दतको लागि उहाँलाई पुकारा गर्नु हो। र परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ कि उहाँ हरेक प्रलोभनबाट उम्कनको लागी यो तरीका बनाउनुभएको छ। त्यो पुरानो भनाइ, "शैतानले मलाई यो गर्न लगायो," बिल्कुल गलत छ। शैतानले तपाईंलाई केहि गर्न सक्दैन। उसले बलियो प्रलोभनहरूको उपयोग गर्न सक्छ, तर उसले तिमीलाई कहिल्यै पाप गर्न बाध्य गर्न सक्दैन। त्यहाँ सँधै उम्कने बाटो छ, र हाम्रो सान्त्वनाकर्ता हामीलाई विजय दिनको लागी सधै उत्सुक हुनुहुन्छ। येशूले भन्नुभयो कि जब सान्त्वनाकर्ता आउनुहुन्छ, "उहाँले पाप, धार्मिकता र न्यायको बिषयमा संसारलाई दोषी ठहर्याउनुहुनेछ" (यूहन्ना १६: ८)। यो बाइबलले के भन्छ ठिक त्यस्तै हो, येशू जब हाम्रो सहयोगीको रूपमा फर्केर आउनुहुन्छ उहाँले त्यो गर्नुहुनेछ। बाइबलले भन्दछ, "तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले "हे अब्बा, पिता!" भनेर पुकार्नुहुन्छ।" (गलाती ४: ६)। र प्रेरितहरूको पुस्तकमा हामी पढ्छौं, "तपाईंहरू हरेकलाई आफ्नो दुष्टताबाट फर्काएर तपाईंहरूलाई आशिष् दिन भनी परमेश्वरले आफ्ना सेवकलाई खडा गर्नुभयो र सर्वप्रथम तपाईंहरूका पठाउनुभयो।" (प्रेरित ३:२६)। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई मृत्युबाट ब्युँताउनुभएपछि, उहाँको आत्मा हाम्रो हृदयमा पठाउनुभयो, हामीलाई हाम्रा पापहरूबाट फर्काइ आशिर्वाद दिनको लागी। येशू ख्रीष्ट यस कामको लागि सबैभन्दा राम्रो योग्य व्याक्ति हुनुहुन्छ, उहाँ "किनकि हाम्रा प्रधान पूजाहारी हाम्रो दुर्बलतामा हामीसँग सहानुभूति देखाउन नसक्ने हुनुहुन्न। तर हामीजस्तै उहाँ सबै कुरामा परीक्षित हुनुभयो, र पनि पापरहित हुनुहुन्थ्यो।" (हिब्रू ४:१५)। प्रभुको प्रशंसा होस् कि हामीसँग एक सान्त्वनाकर्ता हुनुहुन्छ जसलाई थाहा छ कि हामी प्रलोभनको साथ हाम्रो संघर्षमा के कस्ता माध्यमबाट जाँदैछौं, र हामीलाई अरु कोहि भन्दा राम्रोसँग मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ।

यो नै एउटा उपहार हो कि उहाँसँग माग्ने सबैलाई परमेश्वर दिन उत्सुक हुनुहुन्छ (लूका ११:१३)। यो नै एउटा त्यस्तो उपहार हो कि "संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन, किनकि यसले उहाँलाई देख्दैन, न त उहाँलाई चिन्छ नै" (यूहन्ना १४:१७)। संसारले यो उपहारको अस्तित्वलाई पहिचान गर्दैन; उनीहरूलाई थाहा छैन कि उनीहरूको सहयोगी को हुनुहुन्छ, र यसैले, उनीहरू उहाँलाई ग्रहण गर्न सक्दैनन्। साथीहरू, परमेश्वर तपाईं संसारको मानिस जस्तो भएको चाहनुहुन्छ, उहाँ तपाईंको वास्तविक सान्त्वनाकर्ता को हो भनेर जानोस भन्ने चाहानुहुन्छ, त्यसैले तपाईंले यो धन्यको उपहारको पूरा लाभ लिन सक्नुहुन्छ। येशूले भन्नुभयो, "म तिमीलाई बिना सान्त्वना छुन्दैन: म तिमीकहाँ आउनेछु" (यूहन्ना १४:१८)। येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्र, हाम्रो सान्त्वनाकर्ता हुनुहुन्छ। वास्तवमा, यूहन्नाले हामीलाई १ यूहन्ना २: १ मा ठीक भन्नुभयो। उहाँले यहाँ के लेख्नुभयो ध्यान दिनुहोस्: "मेरा साना बालकहरू, तिमीहरू पाप नगर भनी म यी कुरा तिमीहरूलाई लेखिरहेछु। तर कुनै मानिसले पाप गर्‍यो भने पनि पितासँग हाम्रो पक्षमा बोलिदिनुहुने एक जना [παρακλητος: सान्त्वना दिने] हुनुहुन्छ, अर्थात् धार्मिक येशू ख्रीष्ट।" अन्य चार पटक παρακλητος शब्द प्रयोग गर्नुभयो जसलाई बाइबलमा यो अनुवाद गरिएको थियो, **सान्त्वनाकर्ता**। ग्रीकमा त्यहाँ यो पदमा अधिवक्ता र यूहन्नाको अन्य लेखहरूमा सान्त्वनाकर्ताको बीच कुनै भेद छैन, र यहाँ यूहन्ना स्पष्ट रूपमा हामीलाई बताउनुहुन्छ कि सान्त्वनाकर्ता येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।

बाइबलले येशूको बारेमा भन्दछ, "फलस्वरूप उहाँद्वारा परमेश्वरको नजिक आउनेहरूलाई उहाँले सदैव उद्धार गर्न सक्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूका निमित्त मध्यस्थताको प्रार्थना चढाउन उहाँ सदैव जीवित रहनुहुन्छ।" (हिब्रू ७: २५)। येशू हाम्रो मध्यस्थकर्ता, हाम्रो मध्यस्थ हुनुहुन्छ। बाइबलले भन्छ, "किनकि एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ, र परमेश्वर र मानिसहरू बिच एक मध्यस्थ हुनुहुन्छ, मानिस ख्रीष्ट येशू" (१ तिमोथी २: ५)। हामी र परमेश्वरको बीचमा कति मध्यस्थकर्ताहरू छन्? एउटा! तर, बाइबलले भन्छ, "त्यसै गरी पवित्र आत्माले पनि हाम्रो

दुर्बलतामा सहायता गर्नुहुन्छ। कसरी प्रार्थना गर्नुपर्ने हो हामी जान्दैनौं, तर शब्दहरूमा व्यक्त गर्न नसकिने सुस्केरामा पवित्र आत्माले हाम्रा निमित्त मध्यस्थता गर्नुहुन्छ।" (रोमी ८: २६)। आत्माले हाम्रो अधिवक्ता र सान्त्वनाकर्ताको रूपमा हाम्रो लागि मध्यस्थता बनाउँनुहुन्छ। यो आत्मा जसले हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्दछ यो येशू ख्रीष्टको आत्मा हो। यस पदमा आत्मालाई सर्वनाम "आफु" संग उल्लेख गरिएको छ। अंग्रेजीमा यो अनौठो लाग्छ किनकि हामी एक व्यक्तिलाई "यो" वा "आफैं" को रूपमा उल्लेख गर्दैनौं, तर बाइबलले पवित्र आत्मालाई यस तरीकाले धेरै पटक उल्लेख गर्दछ। पावलले लेखे, (रोमी ८:१६)। त्योचाहिँ हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी पवित्र आत्माले हाम्रो आत्मसँग गवाही दिनुभएको हो। पत्रुसले लेखे, "तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा देखाउनुभएको समय र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए।" (१ पत्रुस १:११)। यहाँ ख्रीष्टको आत्मालाई "यो" भनिन्छ। बसिस्मा दिने यूहन्नाले यस्तै गरे जब उनले भने, "मैले आत्मालाई ढुकुर जस्तै स्वर्गबाट उत्रिरहेको देखे, र यो उहाँमा बस्यो" (यूहन्ना १:३२)। वास्तविकता यो हो कि यो ख्रीष्टको आत्मालाई "यो" को रूपमा उल्लेख गर्नको लागि यो अनुचित छैन "यो" को रूपमा "ख्रीष्ट को मन" लाई उल्लेख गर्नको लागि हो। वास्तवमा, ग्रीकमा, शब्द, πνευμα, जसलाई "आत्मा" भनि अनुवाद गरिएको थियो, एक न्यूटर संज्ञा हो, र व्याकरणिक नियमहरूको माग अनुसार, आत्मालाई जनाउने सबै सर्वनामहरू तटस्थ छन्, यद्यपि धेरै पटक धेरै अंग्रेजी बाइबलहरूमा यी सर्वनामहरूलाई "उनी" वा "उनी" को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। सान्त्वनाकर्ताको लागि ग्रीक शब्द मर्दाना हो, र यसैले सान्त्वनाकर्ताको लागि सीधै उल्लेख गर्ने सबै सर्वनाम मर्दाना हुन्। जे होस्, यो संकेत गर्दैन कि पवित्र आत्मा एक शाब्दिक पुरुष व्यक्ति पिता र उहाँको पुत्रबाट अलग हुनुहुन्छ। उदाहरणको लागि, एक स्वर्गदूतले भने, (लूका २:१२) यहाँ एक उदाहरण हो कसरी ग्रीक संज्ञाहरूको लिंग नामको व्यक्तित्व निर्धारण गर्नमा भरोसा गर्न सकिदैन। ग्रीक शब्द जसलाई बेब भनेर अनुवाद

गरीएको थियो जसमन एक neuter संज्ञा छ यद्यपि बच्चा एक पुरुष व्यक्ति हो। एउटै वाक्यमा ग्रीक शब्द बेब जुन अनुवादको रूपमा अनुवाद गरिएको थियो एक स्त्री संज्ञा हो भन्ने ही एक चरनी एक निर्जीव वस्तु हो। यदि त्यहाँ कुनै पनी ग्रीक सर्वनाम यस पदमा थियो भने या त बच्चा वा चरनीको सन्दर्भमा, सर्वनाम सम्भवतः उनीहरु प्रतिनिधित्व गर्ने संज्ञाहरु को रूप मा एउटै लिंग भएको थियो। मँ भन्छु "सम्भवतः" किनकि त्यहाँ केहि अवस्थाहरु छन् जब यी व्याकरण नियमहरु बाइबलिय लेखकहरु द्वारा एक ग्रीक सर्वनाम द्वारा प्रतिनिधित्व गर्ने व्यक्तिको प्रदर्शनको लागी भंग गरीएको थियो। बाइबल लेखकहरु ग्रीक व्याकरणको नियम सर्वनामको धेरै जसो समय। उदाहरणको लागी, यूहन्नाले लेखे, "किनकि सिंहासनको बीचमा हुनुहुने थुमा तिनीहरूका गोठालो हुनुहुनेछ, र तिनीहरूलाई डोच्याएर जिउँदो पानीको स्रोतसम्म लानुहुनेछ,

र परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट सबै आँसु पुछिदिनुहुनेछ।" (प्रकाश ७: १७)। यहाँ यूहन्नाले ग्रीक व्याकरणको नियमहरूलाई कडाईका साथ पालन गरे र "थुमा" को लागी एक न्यूटर सर्वनामको उपयोग गरे तापनि यो पहिले नै स्थापित भएको थियो कि थुमा परमेश्वर का पुत्र हुनुहुन्छ। यूहन्नाले लेखे कि "अनि मैले हेरें, र सियोन डाँडामा थुमा [απνιον neuter] खडा हुनुभएको मैले देखें। उहाँको [αυτου masculine] साथमा एक लाख चवालीस हजार थिए, जसका निधारमा उहाँको नाउँ र उहाँका पिताको नाउँ लेखिएका थिए।" (प्रकाश १४: १)। यहाँ यूहन्नाले ग्रीक व्याकरणको नियम तोडे र भेडाको संज्ञाको लागी पुरुष सर्वनामको उपयोग गरे तापनि शब्द "भेडा" ग्रीक मा neuter छ।

एक सर्वनामको प्रयोग द्वारा प्रतिनिधित्व गर्ने कसैको शाब्दिक व्यक्तित्वको प्रदर्शन गर्नको लागी ग्रीक व्याकरणको नियम तोड्ने बाइबल लेखकहरुमा यूहन्ना मात्र एक थिएनन्। मर्कूसले लेखे, "अनि ठिठीको [παιδιου neuter] हात समातेर उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, "तालिता कूमी," [αυτην feminine], जसको अर्थ हो, "ए बालिका, म तिमीलाई भन्दछु, उठ।" (मर्कूस ५:४१)। यी जस्तै अधिक उदाहरणको

लागी, मत्ती २:१३, १४, २०, २१; लूका १:५९, ८०; २:२१। पढ्नुहोस्। पवित्र आत्माको सन्दर्भमा यसको लागि पुरुषवाचक सर्वनामको उपयोग गरेर व्यक्तित्व दिनको लागि यूहन्नाले ग्रीक व्याकरणको नियम तोड्नुमा त्यहाँ बाइबलिय उदाहरण छ। तर उनले यो कहिल्यै गरेनन्! केहि त्रिएकहरुले तर्क गरेका छन् कि यूहन्नाले वास्तवमा पवित्र आत्माको उल्लेख गर्नको लागि पुरुषवाचक सर्वनामको प्रयोग गरेर व्याकरणको नियम तोडे। तर, यी मामिलाहरुमा यूहन्ना वास्तवमा मर्दानी संज्ञा आत्माको सट्टा पुरुष संज्ञालाई दर्शाउँदै थिए, सान्त्वनाकर्ताको सन्दर्भमा, र उनले व्याकरणको कुनै नियम तोड्दै थिएनन्। व्याकरणको यी कथित टूटेका नियमहरु यूहन्ना १४:२६ ; १५:२६; १६: ७, ८ ,१३, १४, मा छन्। तर यी सबै पुल्लिंगी सर्वनामहरु पुर्व पुरुषवाचक नामले न्यूटर संज्ञा आत्मा भन्दा पनि सान्त्वनाकर्ता जनाउने गर्दछ। वास्तविकतामा यूहन्नाले पवित्र आत्मालाई जनाउन पुरुष सर्वनामको प्रयोग गरी ग्रीक व्याकरणको नियमलाई तोडेनन्। यूहन्नाले पवित्र आत्मालाई दर्शाउन उनले सवै ठाउँमा neuter सर्वनामको प्रयोग गरे। यूहन्नाले लेखे "र म पितासँग बिन्ती गर्नेछु, र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार [παράκλητον पुलिङ्ग], दिनुहुनेछ, र उहाँ [αυτο neuter]: तिमीहरूसँग सदासर्वदा रहनुहुनेछ। यिनी सत्यका आत्मा [πνευμα neuter] हुनुहुन्छ, जसलाई संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन, किनभने संसारले उहाँलाई [αυτο neuter]: न त देख्छ न चिन्छ। तिमीहरू उहाँलाई चिन्छौ, किनभने उहाँ तिमीहरूसँग वास गर्नुहुन्छ, र उहाँ तिमीहरूमा रहनुहुनेछ।" (यूहन्ना १४:१६,१७)। आत्माको लागि जहाँ neuter सर्वनामको उपयोग गरीएको थियो त्यसको अधिक उदाहरणको लागि यूहन्ना ७:३९; प्रेरित ५:३२; रोमी ८:१६, २६, १ कोरिन्थी २:१२; ६: १९; र १ यूहन्ना ३:२४ पढ्नुहोस्। मैले हरेक पद पढेको छु जहाँ पवित्र आत्माको लागि सर्वनाम प्रयोग गरीन्छ, र मैले एउटा पनि स्थिति पाएको छैन कि जहाँ पुरुषवाचक सर्वनामलाई आत्माको लागि प्रयोग गरीएको थियो। यो देखिन्छ कि बाइबलका लेखकहरु मध्ये कसैले पनि पवित्र आत्मालाई पिता र पुत्र भन्दा एक वास्तविक अलग व्यक्तिको रूपमा बुझ्नुभएको छैन।

ख्रीष्ट तपाईंमा

जब तपाईंसँग ख्रीष्टको आत्मा छ, तपाईं आफैंमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। पावलले लेखे, "र विश्वासद्वारा ख्रीष्ट तिमीहरूका हृदयमा वास गर्नु, र प्रेममा जरा गाडिएका र दहिला भएर," (एफिसी ३:१७)। यस तरीकाले तपाईं "ईश्वरीय स्वरूपको भागीदार" हुन सक्नुहुन्छ (२ पत्रुस १: ४)। यो अनुभव बिना, येशूले भन्नुभयो, "तिमीमा कुनै जीवन छैन।" "जससँग पुत्र छ, उसँग जीवन छ; र जससँग परमेश्वरको पुत्र छैन उसँग जीवन छैन" (१ यूहन्ना ५:१२)। पावलले भने, "तिमीमा ख्रीष्ट, महिमाको आशा हुनुहुन्छ" (कलस्सी १:२७)। यो हाम्रो एकमात्र मुक्तिको आशा हो। "यदि कुनै मानिसमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने, उहाँ उसको कोहि हुनुहुन्न" (रोमी ८: ९)। हामी सबै पावलसँग, भन्नको लागि सक्षम हुनु पर्छ, "म ख्रीष्टसँगै क्रूसमा टाँगिएको छु, अब उपान्त जिउने म होइनँ, तर ख्रीष्ट ममा जिउनुहुन्छ। जुन जीवन शरीरमा म अहिले जिउँछु, त्यो परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गरेर जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो, र मेरो निम्ति आफूलाई अर्पण गर्नुभयो।" (गलाती २:२०)। "जो तिमीमा हुनुहुन्छ, उहाँ संसारमा हुनुहुने भन्दा महान हुनुहुन्छ" (१ यूहन्ना ४: ४)।

जब ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्थ्यो, उहाँले परमेश्वरलाई पुकार गर्नुभयो, उहाँलाई "अब्बा, पिता" (मर्कूस १४:३६) भनेर सम्बोधन गर्नुभयो। यो शब्दले उहाँको पितासंगको एक घनिष्ठ, व्यक्तिगत सम्बन्धलाई व्यक्त गर्दछ। यो एउटै सम्बन्ध हामीलाई दिइएको छ। "किनभने फेरि डरमा पर्नलाई दासत्वको आत्मा तिमीहरूले पाएका छैनौं, तर तिमीहरूले धर्मपुत्र हुने आत्मा पाएका छौं। यसैले जब हामी परमेश्वरलाई "अब्बा, पिता" भनी पुकार्छौं," (रोमी ८: १५)। जब हामी यो आत्मा प्राप्त गर्छौं, हामी पनि "अब्बा, पिता" भनेर पुकार्नेछौं। पावलले व्याख्या गरे, "तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले "हे अब्बा, पिता!" भनेर पुकार्नुहुन्छ।" (गलाती ४: ६)।

यो ख्रीष्ट तपाईंमा हुनुहुन्छ जब तपाईं "अब्बा, पिता" भनेर पुकारा गर्नुहुन्छ। हामीलाई उहाँको पुत्रको आत्मा दिएर, परमेश्वरले हामीलाई उहाँको नजिकको, व्यक्तिगत सम्बन्ध दिनुहुन्छ कि उहाँको पुत्र उहाँसंग हुनुहुन्छ। त्यो सुन्दर छ।

परमेश्वरले दिनुभएको सबैभन्दा राम्रो उपहार उहाँको एक मात्र पुत्रको उपहार हो, जसलाई उहाँले हाम्रा पापहरूको लागि मर्नको लागि दिनुभयो ताकि हामी सधैंभरि बाँच्न सकौं (यूहन्ना ३:१६)। उहाँले मात्र आफ्नो पुत्रलाई हाम्रो लागि मर्न दिनुहुन्छ, उहाँले हाम्रो सान्त्वनाकर्ताको रूपमा उहाँलाई हामी भित्र बास गर्न दिनुभयो। यस्तो अद्भुत उपहारको लागि परमेश्वरको प्रशंसा होस्! म प्रार्थना गर्दछु कि तपाईं यो ख्रीष्ट तपाईंमाको उपहारको उपयोग पूर्ण क्षमताको साथ गर्नुहुनेछ, र तपाईं शान्तिसंग येशूलाई भेट्नको लागि तयार हुनुहुनेछ जब उहाँ आफ्ना मानिसहरूको लागि फर्कनुहुन्छ।

आत्मा के हो?

हामीले सिकेका छौं कि परमेश्वरले उहाँको पुत्रको आत्मा हाम्रो हृदयमा हामीलाई सान्त्वना दिन पठाउनुभयो, तर आत्मा के हो? केहि मानिसहरूलाई लाग्छ कि एक आत्मा एक भूत हो, केहि देहधारी प्रेत जो वरपर तैरन्छ। के यो परमेश्वरले हामीलाई सान्त्वना दिन संसारमा पठाउनुहुन्छ? पक्कै हुन्छ! द अमेरिकन हेरिटेज डिकशनरीको अनुसार भूतको अर्थ हो: "एक मृत व्यक्तिको आत्मा, विशेष गरी एक जीवित व्यक्तिहरूको शारीरिक रूपमा प्रकट हुने वा पुरानो वासस्थानको शिकार गर्नको लागि विश्वास गरिन्छ।" पवित्र आत्मा माथि भनिए अनुसार भूत होइन। आउनुहोस् हामी बाइबल पढौं र हेरौं कि यो एक आत्माको बारेमा के भनिएको छ त।

अय्यूबको पुस्तकमा यसो भन्दछ कि, "तर मानिसमा त परमेश्वरका आत्मा हुनुहुन्छ, र सर्वशक्तिमान्को सास, जसले त्यसलाई समझशक्ति दिन्छ।" (अय्यूब

३२:८)। दानिएलले व्याख्या गरे “म, दानिएल, आत्मामा बेचैन भएँ, र मैले पाएका दर्शनहरूले मलाई विचलित तुल्याए।” (दानिएल ७:१५) एक आत्मा एक व्यक्तिको भाग हो जुन दुखी हुन सक्छ। मर्कूसको सुसमाचारमा हामी पढ्छौं, “अनि तिनीहरू आपसमा यसरी विचार गर्दैछन् भन्ने येशूले तुरुन्तै आफ्नो आत्मामा थाहा पाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “किन तिमीहरू आफ्ना मनमा यस्तो विचार गर्दैछौ?” (मर्कूस २: ८) आत्मा एक व्यक्तिको अंश हो जसले कुराहरू सम्झ्न वा बुझ्न सक्छ। बेबिलोनका राजाले एउटा सपना देखे, र उनले आफ्ना बुद्धिमान् मानिसहरूलाई भने, “मैले एउटा सपना देखेको छु, र मेरो आत्मा सपना जान्न बेचैन थियो” (दानियल २: ३)। यी बाइबलीय पदहरूले “अमेरिकन हेरिटेज डिक्शनरी” मा पाइने “आत्मा” को परिभाषाको पुष्टि गर्दछ, जसले भन्दछ, “दिमाग, इच्छा, र भावनाहरूसंग जोडिएको मानवको एक हिस्सा हो।” बाइबलले धेरै विभिन्न प्रकारको आत्माको बारेमा उल्लेख गर्दछ। हामी बाइबलमा “दुष्ट आत्मा,” “झूटो आत्मा,” “अशुद्ध आत्मा,” “गूंगा आत्मा,” “उत्कृष्ट आत्मा,” “विनम्र आत्मा,” “घाइते आत्मा,” “टूटेको आत्मा,” “घमण्डी आत्मा,” “वफादार आत्मा,” राम्रो आत्मा, “आदि पाउँछौं। यी सबै आत्माहरू उनीहरूको वर्णन गरीएको विशेषता द्वारा अलग छन्। हामी जान्दछौं कि परमेश्वर पिताको आत्मा छ (मती १०:२०), र त्यो आत्मा पवित्र भन्दा अरु केहि, वा केहि कम हुन सक्छ? शब्द “पवित्र” अंग्रेजी वा ग्रीकमा, चाहे हरेक अवस्थामा एक विशेषण हो। “पवित्र आत्मा” एक नाम हैन, तर परमेश्वरको आत्माको एक वर्णन हो। ध्यान दिनुहोस् कसरी पावलले मानिसको आत्मालाई परमेश्वरको आत्मा संग तुलना गरे: “मानिसभित्र रहेको आफ्नै आत्माबाहेक कसले मानिसका विचारलाई बुझ्न सक्छ? त्यसरी नै परमेश्वरका विचार परमेश्वरका आत्माबाहेक कसैले बुझ्दैन।” (१ कोरिन्थी २:११)। यहाँ मानिसको आत्मा परमेश्वरको आत्मसंग तुलना गरीन्छ। जसरी मानिसको आत्मा छ, त्यसरी नै परमेश्वरको आत्मा छ, र उहाँको आत्मा, जस्तै मानिसको आत्मा छ, यो उहाँको अंश हो “मन, इच्छा र भावनाहरूसंग जोडिएको छ।” पवित्र आत्मा “परमेश्वरको पवित्र आत्मा” हुनुहुन्छ (एफिसी ४:३०)। मानिसको आत्मा

जस्तै, परमेश्वरको आत्मा दुखी वा दिक्क हुनसक्छ। परमेश्वरको आत्मा परमेश्वरको हो, जसरी मेरो आत्मा मेरो हो। यो आशा गर्नको लागी हो, किनकि हामी परमेश्वरको रूपमा बनाइएका ह्या। (उत्पत्ति १:२)।

मानौं मैले तिमीलाई भनें, "मलाई थाहा छ कि हामी पहिले भेटेका छौं, तर के तिमीले कहिल्यै मेरो आत्मालाई भेट्यौ? म तिमीलाई मेरो आत्मा संग परिचय गराउन चाहन्छु, उनी त्यहाँ त्यो कुर्सीमा बसेका छन्। तपाईं के सोच्नुहुन्छ? तपाईं तुरुन्तै थाहा पाउनुहुन्छ कि मसँग भएको आत्मा के हो भन्ने बारे धारणा एक मुडिएको अवधारणा हो। यो कुनै अरु व्यक्ति हैन, जुन म बाट अलग छ। मेरो आत्मा साँच्चै म हुँ, यो जो म हुँ। यदि म भन्छु, "मेरी आमा वरपर हुनको लागी धेरै रमाईलो मान्छिन, उनीसँग एक उत्कृष्ट आत्मा छ," तपाईंलाई लाग्दैन कि म दुई व्यक्तिको बारेमा कुरा गर्दछु। म केवल एक व्यक्ति, मेरी आमा, जो एक रमाईलो व्यक्तित्व र चरित्रको बारेमा कुरा गर्दछु। म चाहन्छु कि तपाईं कसरी "पवित्र आत्मा" शब्द बाइबल मा प्रयोग गरीन्छ भन्ने बारेमा केहि ध्यान दिनुहोस। लूकाले येशूले आफ्ना चेलाहरूसँग गरेको कुराकानी रेकर्ड गरेका थिए। येशूले भन्नुभयो "जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरू, शासकहरू र अधिकारीहरूका सामु ल्याउँछन्, तब तिमीहरूले कसरी र के जवाफ दिने, अथवा के भन्नुपर्ने, सो फिक्री नगर, किनभने त्यसै बेला तिमीहरूले के भन्नुपर्ने हो पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई सिकाउनुहुनेछ।" (लूका १२:११, १२)। मतीले पनि यो एउटै कुराकानी रेकर्ड गरेका थिए, तर पवित्र आत्माको वर्णन गर्नको लागी उसले प्रयोग गरेको विभिन्न शब्दहरूलाई ध्यान दिनुहोस्: "तर जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई पक्राइदिन्छन्, तब कसरी र के बोलीला भनी फिक्री नगर। किनभने तिमीहरूले के बोल्नुपर्ने हो, त्यही घडी तिमीहरूलाई बताइनेछ। किनभने बोल्ने तिमीहरू आफै हुनेछैनौं, तर तिमीहरूका पिताका आत्मा तिमीहरूद्वारा बोल्नुहुनेछ।" (मती १०: १९, २०)। यहाँ हामी देख्छौं कि पवित्र आत्मालाई के भनिन्छ, "जब सल्लाहकार आउनुहुन्छ, जसलाई म पिताको तर्फबाट तिमीहरूकहाँ पठाइदिनेछु, अर्थात् सत्यका

आत्मा, जो पिताबाट आउनुहुन्छ, उहाँले नै मेरो विषयमा गवाही दिनुहुनेछ।" (यूहन्ना १५:२६) यहाँ येशूले बताउनुभयो कि "सान्त्वनाकर्ता, जो पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ" (यूहन्ना १४:२६) पिताबाट पठाइन्छ। अन्य शब्दहरूमा, पिता पवित्र आत्माको स्रोत हो, किनकि यो उहाँको आत्मा हो। कृपया यहाँ भ्रमित नहुनुहोस्। हामीले पहिले देख्यौं कि येशू ख्रीष्ट हाम्रो सान्त्वनाकर्ता हुनुहुन्छ। ध्यान दिनुहोस्, हामी भर्खरै पढेको पदमा, येशूले भन्नुभयो कि उहाँले सान्त्वनाकर्ता पठाउनुहुन्छ, जो पिताबाट आउनुहुन्छ। यो मात्र के हो भने पत्रसले पेन्टेकोस्टको दिनमा भनेका थिए, जब उनले येशूलाई व्याख्या गरे, "यसैकारण परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उहाँ उच्च पारिनुभयो, र पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा पाउनुभयो, र उहाँले यो खन्याइदिनुभएको हो, जे तपाईंहरू देख्नु र सुन्नुहुन्छ।" (प्रेरित २:३३)। सान्त्वनाकर्ता पिताबाट आउनुहुन्छ, पुत्रको माध्यम बाट, हामीलाई। पावलले यसलाई यसरी व्याख्या गरे, "तब हामी आफैले धार्मिकतामा गरेका कामबाट होइन, तर उहाँको आफ्नै कृपाअनुसार पुनर्जीवनको स्नानद्वारा र पवित्र आत्माद्वारा भएको नवीकरणबाट उहाँले हामीलाई मुक्ति दिनुभयो, जो उहाँले हाम्रा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टद्वारा हामीमाथि प्रशस्त गरी खन्याउनुभयो," (तीतस ३: ५, ६)।

तेसैले हामी देख्छौं कि पवित्र आत्मा पिताको आत्मा हो, जो उहाँले हामीलाई येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट पठाउनुहुन्छ, र जब हामी आत्मा प्राप्त गर्छौं, हामी दुबै पिताको आत्मा, र उहाँको पुत्रको आत्मा प्राप्त गर्दछौं। दुई व्यक्तिहरू हामीमा बस्नको लागी आउँछन्, र हाम्रो दुबै पिता र उहाँको पुत्रसंग संगति हुन्छ। सान्त्वनाकर्तालाई सही रूपमा या त पिताको आत्मा वा ख्रीष्टको आत्मा, वा दुबै भन्न सकिन्छ।

हामी पावललाई निम्न पदहरूमा यी शब्दहरू आदानप्रदान गरेको पाउँछौं: "यदि साँच्चै परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भने, तिमीहरू पापमय स्वभावमा होइन, तर पवित्र आत्मामा हुन्छौ। तर कुनै मानिसमा ख्रीष्टका आत्मा हुनुहुन्न भनेता त्यो उहाँको हुँदैहोइन। यदि ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ भने, पापको कारणले तिमीहरूका शरीर मरेका भए तापनि तिमीहरूका आत्मा

धार्मिकताको कारणले जिउँदा हुन्छन्। तर यदि येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेका आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भने, ख्रीष्ट येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेले नै तिमीहरूमा वास गर्नुहुने उहाँका आत्माद्वारा तिमीहरूका मरणशील शरीरलाई पनि जीवन दिनुहुनेछ।" (रोमी ८: ९-११)।

दुई ईश्वरीय व्याक्तित्वहरू

केहि मानिसहरू पवित्र आत्माको बारेमा भ्रमित हुन्छन्, जस्तै कि यो तेस्रो भिन्दै व्यक्ति हो, परमेश्वर पिता, र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्टबाट अलग हो। मँ चाहन्छु कि तपाईं बाइबलबाट केहि तथ्यहरूलाई ध्यान दिनुहोस्। नयाँ नियममा २७ पुस्तकहरू छन्। उनीहरू मध्ये पन्ध्र यस्तै एक अभिवादनसंग शुरू हुन्छ: "परमेश्वर पिता, र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति होस्" (गलाती १: ३)। यी सबै अभिवादनहरू मध्ये, मध्ये एकले पनि पवित्र आत्मालाई एक अलग व्यक्तिको रूपमा उल्लेख गर्दैन।* [फुटनोट: * प्रकाश १: ४ मा "पिताको सिंहासन अगाडी रहेका सात आत्माहरूको बारेमा उल्लेख छ, तर यसले "आत्मा" नामक एक अलग व्यक्तिलाई जनाउँदैन। यदि त्यसो हो भने यो सात व्यक्तिहरूलाई सन्दर्भ गर्दछ। प्रकाश ३: १ मा येशूलाई "परमेश्वरलाई सात आत्माहरू" भनिएको छ, ती सात आत्माहरू परमेश्वरका हुन् भन्ने देखाउँछन्। सात एक पूर्ण संख्या हो, पूर्णताको संकेत। परमेश्वरको सात आत्माहरू परमेश्वरको आत्माको सम्पूर्ण अभिव्यक्ति वा सम्भवतः सम्पूर्ण स्वर्गदूत दलको प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। (अधिक जानकारीको लागि, हामीलाई एन्सरिङ्ग अब्जेक्सन किताबको अनुरोध गर्नको लागि सम्पर्क गर्नुहोस्।) पावलले थिस्सलोनिकीहरूलाई पत्र लेख्न शुरू गरे, "पावल, सिलास र तिमोथीबाट, परमेश्वर पिता र प्रभु येशू ख्रीष्टमा थेसलोनिकीहरूको मण्डलीलाई: अनुग्रह र शान्ति। हाम्रा प्रार्थनाहरूमा तिमीहरूको

निरन्तर स्मरण गर्दै हामी परमेश्वरलाई तिमीहरू सबैका निम्ति धन्यवाद दिन्छौं। उहाम्रा परमेश्वर पिताको सामुन्ने हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा तिमीहरूका विश्वासको काम, प्रेमको परिश्रम र आशाको धैर्य निरन्तर सम्झन्छौं।" (१ थेस्सलोनिकी १: १-३)। पावलले सिकाउनुभयो कि परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ र येशू हाम्रा प्रभु हुनुहुन्छ। पावलले यी अन्यजातिहरूलाई लेखे, "किनकि जुन किसिमले हाम्रो स्वागत तिमीहरूकहाँ भयो, अनि जीवित र साँचो परमेश्वरको सेवा गर्न तिमीहरू मूर्तिहरूबाट परमेश्वरतर्फ फर्क्यौं, सो त मानिसहरूले नै बताउँछन्। अनि स्वर्गबाट आउनुहुने उहाँका पुत्र जसलाई उहाँले मृतकबाट उठाउनुभयो, उहाँकै प्रतीक्षा तिमीहरू गर्दछौं, अर्थात् येशूको, जसले आउन लागेको क्रोधबाट हामीलाई छुटकारा दिनुहुन्छ।" (१ थिस्सलोनिकी १: ९, १०) यो स्पष्ट छ कि पावलको दिमागमा, "साँचो परमेश्वर" परमेश्वर हुनुहुन्छ, केवल पिता, जसरी येशूले भन्नुभयो, (यूहन्ना १७: ३)। पावलले पनि पवित्र आत्मामा विश्वास गरे, तर ध्यान दिनुहोस् कि उनले यसको बारेमा के भने, "यसैकारण जसले यस कुराको अवहेलना गर्छ त्यसले मानिसको होइन, तर परमेश्वरको अवहेलना गर्छ, जुन परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्ना पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।" (१ थिस्सलोनिकी ४: ८)। पवित्र आत्मा कसैको सम्पत्ति हो, यो परमेश्वर पिताको आफ्नै आत्मा हो, जो पवित्र छ।

जब येशूको अधिकार र सत्यता यहूदीहरूद्वारा चुनौती दिईयो, येशूले दुई व्यक्तिहरू उल्लेख गर्नुभयो जसले उहाँको साक्षी दिनुहुन्छ: आफैं र उहाँको पिता। येशूले भन्नुभयो, "मैले न्याय गरेँ भने पनि, मेरो न्याय सत्य ठहरिन्छ। किनभने न्याय गर्ने म एकलै छैनँ, तर म छु, र मलाई पठाउनुहुने पिता हुनुहुन्छ। तिमीहरूको व्यवस्थामा पनि दुई मानिसको गवाही सत्य ठहरिन्छ भनी लेखिएको छ। आफ्नो विषयमा म आफैं गवाही दिन्छु, र मलाई पठाउनुहुने पिताले मेरो विषयमा गवाही दिनुहुन्छ।" (यूहन्ना ८: १६-१८)। यदि येशू तेस्रो ईश्वरीय व्यक्तिको बारेमा जान्नुहुन्थ्यो भने उहाँको पक्षमा साक्षी दिनुहुन्थ्यो, उहाँले सम्भवतः उसलाई यहाँ उल्लेख गरेको हुन्थ्यो (उपदेशक ४: ९ -१२), तर उहाँले गर्नुभएन। येशूले बारम्बार

उहाँ र उहाँको पिताको बारेमा बोल्नुभयो, उहाँको पितालाई परमेश्वरको रूपमा उल्लेख गर्दै साथै "उहाँ," "उहाँलाई," वा "उहाँको" सर्वनामको उपयोग गरेर संकेत गर्नुहुन्छ कि परमेश्वर एकवचन आफू बाहेकको अर्को एक मात्र व्यक्ति हुनुहुन्छ। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो "तिमीहरूको हृदय व्याकुल नहोस्। तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौ, ममाथि पनि विश्वास गर।" (यूहन्ना १४: १)। येशूले आफैँलाई परमेश्वरको अतिरिक्त कसैको रूपमा बोल्नुभयो। येशू को लागी, परमेश्वर उहाँका पिता हुनुहुन्छ, र उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। येशूले कहिल्यै आफैं र उहाँको बुबालाई सामूहिक रूपमा "उहाँलाई" वा "उहाँ" भनेर सम्बोधन गर्नुभएन। बरु उहाँले सधैं "हामी," "हामीलाई," वा "हाम्रो" भन्नुभयो र यी प्रत्येक अवस्थामा उहाँले "पवित्र आत्मा" नामक तेस्रो व्यक्तिलाई कहिल्यै सामेल गर्नुभएन। जब येशूलाई सान्त्वनाकर्ताको सबन्धमा उहाँको प्रवचनको व्याख्या गर्नको लागी सोधिएको थियो, "येशूले तिनलाई जवाफ दिई भन्नुभयो, "जसले मलाई प्रेम गर्छ, त्यसले मेरो वचन पालन गर्नेछ, र मेरा पिताले त्यसलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, र हामी त्यसकहाँ आउनेछौं, र त्यससँग वास गर्नेछौं।" (यूहन्ना १४: २३)। यस पदमा उल्लेख भएको "हामी" र "हाम्रो" बिषेश गरी दुबै पिता र उहाँको पुत्रलाई बुझाउँदछ। उहाँले आफ्ना चेलाहरूमा बास गर्नुहुने तेस्रो व्यक्तिको लागी कुनै कुरा उल्लेख गर्नुभएन। येशूले भन्नुभयो, "म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ भनेर के तिमी विश्वास गर्दैनौ? जुन वाणी म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो मैले मेरो आफ्नै अधिकारमा बोलेको होइँ तर ममा वास गर्नुहुने पिताले आफ्नो काम गर्नुहुन्छ। मलाई विश्वास गर, कि म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ। नत्र भने यी कामहरूकै खातिर विश्वास गर।" (यूहन्ना १४:१०, ११)। यो तस्वीरमा तेस्रो दिव्य व्यक्तिको कुनै संकेत छैन।

जब येशूले उहाँलाई घृणा गर्ने यहूदीहरूको बारेमा भन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, "जसले मलाई घृणा गर्दछ, त्यसले मेरा पितालाई पनि घृणा गर्दछ। यदि अरू कसैले नगरेको काम मैले तिनीहरूका बीचमा नगरेको भए तिनीहरू पापको दोषी

हुनेथिएनन्। तर अब तिनीहरूले मलाई र मेरा पिता दुवैलाई देखेका छन् र घृणा गरेका छन्।" (यूहन्ना १५: २३, २४)। येशूले आफ्नो र आफ्नो पिताको बारेमा बारम्बार बोल्नुभयो, अर्को व्यक्तिको कुनै उल्लेख नगरी। येशूले निरन्तरता दिँदै भन्नुहुन्छ "तिनीहरूले यी काम गर्नेछन्, किनभने तिनीहरूले पितालाई चिनेका छैनन्, र मलाई पनि चिन्दैनन्।" (यूहन्ना १६: ३)। ईश्वरको हो भन्ने बारेमा उहाँको एक सब भन्दा स्पष्ट स्पष्टीकरणमा, येशूले भन्नुभयो, "अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिनुन्, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिनुन्।" (यूहन्ना १७: ३)। अनन्त जीवन केवल पिता र उहाँको पुत्रलाई जान्नमा निर्भर गर्दछ। त्यहाँ कुनै तेस्रो व्यक्तिलाई जान्न आवश्यक छैन। उहाँको पितासँगको येशूको अन्तिम प्रार्थनामा, उहाँले भन्नुभयो, "म फेरि संसारमा रहँदिनँ, तर यिनीहरू त संसारमा रहन्छन्। मचाहिँ तपाईंकाहाँ आइरहेछु। पवित्र पिता, तपाईंले मलाई दिनुभएको तपाईंको नाउँमा तिनीहरूलाई सुरक्षित राख्नुहोस्, र हामी जस्तै तिनीहरू पनि एक होऊन्।" (यूहन्ना १७: ११)। फेरि, यस पदमा "हामी"ले विशेष गरी दुबै पिता र उहाँको पुत्रलाई जनाउँदछ। यस प्रार्थनाको शुरुवातमा, येशूले निवेदन गर्नुभयो, "अब हे पिता, संसारको सृष्टि हुन अघि तपाईंको सम्मुख मेरो जुन महिमा थियो, त्यसैले आफ्नो उपस्थितिमा मलाई महिमित पार्नुहोस्।" (यूहन्ना १७: ५)।

यो अनौठो लाग्न सक्छ कि पिताले आफ्नो पुत्रलाई आफ्नो आत्मा दिन सक्नुहुन्छ भन्ने कुरा, तर यो वास्तवमा जुन उहाँले गर्नुभयो। यहिनै परमेश्वरले गर्नुहुन्छ जब उहाँ आफ्नो आत्मा दिनुहुन्छ; उहाँले आफैँलाई दिनुहुन्छ।

यूहन्नाले लेखे, "किनभने जसलाई परमेश्वरले पठाउनुभयो, त्यसले परमेश्वरका वाणी बोल्दछ, किनकि परमेश्वरले विनानाप पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।" (यूहन्ना ३:३४)। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई, उहाँको आफ्नै आत्मा (आफैँलाई) बिना नाप दिनुभयो। पछि ख्रीष्टको प्रार्थना मा, उहाँ भन्नुहुन्छ, "यसरी तिनीहरू पनि हामीमा होऊन्, र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी संसारले विश्वास गरोस्। जुन महिमा

तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, ताकि हामी एक भएर तिनीहरू पनि एक होऊन्।" (यूहन्ना १७:२१, २२)।

यहाँ यो सम्बन्धलाई ध्यान दिनुहोस्। येशूले भर्खरै बताउनुभएको थियो कि उहाँले आफ्नो पिताबाट प्राप्त गरेको महिमा उहाँको पिताको "आफ्नै" हो। तब उहाँले भन्नुभयो कि उहाँले हामीलाई यो महिमा दिनुहुन्छ। येशूले हामीलाई उहाँको पिताको आत्म, उहाँको उपस्थिति, उहाँको आत्मा दिनुहुन्छ। परमेश्वरको आत्मा उहाँको "आफ्नै आत्म" हो। जब पावलले तिमोथीलाई आफूले सिकाएको कुराहरू पालन गर्न लगाए, तब उनले यो गम्भीर आरोपको साक्षी दिन स्वर्गलाई पुकारे। उसले लेखे, "परमेश्वर र स्त्रीष्ट येशूको सामु र चुनिएका स्वर्गदूतहरूका सामु म तिमोथीलाई कडा आज्ञा दिन्छु, कुनै भेदभाव वा पक्षपात नगरी यी नियमहरू तिमिले पालन गर।" (१ तिमोथी ५:२१)। यदि पावल तेस्रो ईश्वरीय व्यक्तिको बारेमा जान्दथे भने, पक्कै उसले उसलाई यहाँ उल्लेख गर्नसक्थे, तर उनले गरेनन्। यदि त्यहाँ कुनै तेस्रो ईश्वरीय व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो भने, पावलले उसलाई उल्लेख नगरेकोमा चोट पुर्याउनेथ्यो, र चोटमा अपमान थप्नको लागी, उसले अझै उसको सट्टामा स्वर्गदूतहरूलाई पनि उल्लेख गरे। पक्कै पावलले विश्वास गर्दैनन् कि तेस्रो ईश्वरीय व्यक्ति अस्तित्वमा छ भनेर।

जब येशूले आफ्नो फिर्ताको कुरा गर्नुभयो उहाँले भन्नुभयो, "तर कोही मदेखि र मेरा वचनदेखि शर्माउँछ भने मानिसको पुत्र पनि आफ्नो महिमामा, र पिताको र पवित्र दूतगणको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछ।" (लूका ९: २६)। येशूले भन्नुभयो कि उहाँ आफ्नै महिमा, उहाँको पिताको महिमा, र स्वर्गदूतहरूको महिमामा फर्कनुहुनेछ। सबै स्वर्गको महिमा स्त्रीष्टको आगमनमा उपस्थित हुनेछ, र येशूले एक अलग व्यक्तिको रूपमा यसको अस्तित्वको बारेमा थाहा छैन जस्तै गरी पवित्र आत्माको अस्तित्वलाई बहिस्कार गर्नुभयो।

कृपया एक पलको लागी केहि सोच्नुहोस्। बाइबलमा धेरै ठाउँहरू छन् जहाँ पुत्र पितासंग बोल्नुहुन्छ। त्यहाँ धेरै ठाउँहरू छन् जहाँ पिता आफ्नो पुत्र संग

बोल्नुहुन्छ। तर, त्यहाँ कुनै पनी रेकर्ड छैन कि पिताले तेस्रो व्यक्ति, "पवित्र आत्मा"सँग बोल्नुभएको। न त त्यहाँ कुनै रेकर्ड छ पुत्र पवित्र आत्मासंग बोलेको। न त त्यहाँ पवित्र आत्मा पुत्र वा पितासंग बोलेको कुनै रेकर्ड नै छ। यो धेरै अनौठो छ परमेश्वरको परिवारको कथित तेस्रो सदस्य सबै बाचचितबाट बञ्चित हुनु र मुक्तिको बारेमा सहित। बाइबलले यसो भन्छ, "त्यसले नै परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछ, र त्यो महामहिमाले पहिऱ्याइनेछ, र आफ्नो सिंहासनमा विराजमान भएर राज्य गर्नेछ, र त्यो सिंहासनमा एक जना पूजाहारी हुनेछ। अनि दुवैको बीचमा मिलाप हुनेछ।" (जकरिया ६: १३)। हाम्रो मुक्ति को लागि एकसाथ परामर्श गर्ने मात्र दुई प्राणीहरु छन्। कुनै पनि तेस्रो व्यक्तिलाई त्यो परिषदमा प्रवेश गर्न अनुमति थिएन।

हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले हामीलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँले आफ्नो एक मात्र पुत्रलाई हाम्रा पापहरुको लागि मर्न पठाउनुभयो (यूहन्ना ३:१६)। हामी जान्दछौं कि येशू ख्रीष्टले हामीलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँ हाम्रो लागि मर्नको लागि पृथ्वीमा तल आउनुभयो। तर, यदि पवित्र आत्मा एक तेस्रो व्यक्ति हो भने, हामी जान्दछौं कि उहाँ हामीलाई माया गर्नुहुन्छ भन्ने कुनै तरिका छैन, किनकि उहाँले न त आफ्नो पुत्रलाई दिनुभयो, न त आफैँलाई दिनुभयो। वास्तवमा, उहाँले हाम्रो लागि केहि दिनुभएन, त्यसैले उहाँको प्रेम अपरिचित छ। न त बाइबलमा कुनै पद नै छ जसले हाम्रो लागि पवित्र आत्माको प्रेमको बारेमा बोल्छ। जब येशूले परमेश्वरको प्रेमको कुरा गर्नुभयो, उहाँले सधैं मानिसहरुलाई पिताको प्रेमको लागि निर्देशित गर्नुभयो। येशूले आफ्ना चेलाहरुलाई भन्नुभयो, "किनकि पिता आफैँले तिमीहरुलाई माया गर्नुहुन्छ" (यूहन्ना १६:२७)। तैपनि, येशूले कहिल्यै व्याख्या गर्नुभएन कि पवित्र आत्माले हामीलाई माया गर्नुहुन्छ, जस्तै कि पवित्र आत्मा पिता र पुत्रबाट एक तेस्रो फरक व्यक्ति हुनुहुन्छ। हामीले परमेश्वर, पिता र उहाँको पुत्र, येशू ख्रीष्टको उपासना गर्न आज्ञा पाएका छौं। येशूले भन्नुभयो, "किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम

पुत्रलाई दिनुभएको छ, 23ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्। पुत्रको आदर नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन।" (यूहन्ना ५:२२, २३)। बाइबलले भन्दछ "आफ्नो प्रथम जन्मेकालाई संसारमा ल्याउनुहुँदा उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, "परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई नै पुज्नु।" (हिब्रू १: ६)। हामीलाई पिता र पुत्र दुबैको उपासना गर्न आज्ञा दिइएको छ, तर हामीलाई पवित्र आत्माको पूजा गर्ने आज्ञा कहिल्यै दिइएको छैन। मानिसहरूले पिता र पुत्रको आराधना गरेको बाइबलमा धेरै उदाहरणहरू छन्, तर त्यहाँ पवित्र आत्मालाई आराधना वा प्रार्थना गरेको कहिँ कताई कुनै पनि उदाहरण छैन। प्रकाशको पुस्तकमा, यूहन्ना लेख्छन्, "अनि स्वर्गमा, पृथ्वीमा, पृथ्वीमुनि, समुद्र र त्यहाँ भएको हरेक प्राणीले यसो भनिरहेको मैले सुनें, "सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेलाई र थुमालाई [येशू ख्रीष्ट] स्तुति, सम्मान, महिमा, र सामर्थ्य सदासर्वदा होस्।" (प्रकाश ५:१३)। यो स्वर्गमा आराधनाको लगातार उदाहरण हो। यो मात्र परमेश्वर पिता र उहाँको पुत्रलाई दिइएको छ। नयाँ पृथ्वीमा, नयाँ पृथ्वीको सम्बन्धमा यूहन्नाले देखे, "मैले त्यस सहरमा कुनै मन्दिर देखिनँ, किनकि त्यहाँको मन्दिर स्वयम् परमेश्वर सर्वशक्तिमान् र थुमा नै हुनुहुन्छ।" (प्रकाश २१:२२)। यो स्पष्ट छ कि स्वर्गमा उपासकहरू त्रिएकको पूजा गर्दैनन्, बरु केवल पिता र उहाँको पुत्रको।

निष्कर्ष:

परमेश्वरको आत्माको वरदान परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको सबैभन्दा बहुमूल्य उपहार हो। परमेश्वरको इरादाको रूपमा यो उपहारको लाभ प्राप्त गर्नको लागि, हामीले यो के हो र के को लागि हो भनेर जान्नु आवश्यक छ। परमेश्वरको आत्माको वरदान हामीमा उहाँको जीवनको प्रतिभा हो, जसको माध्यमबाट उहाँ र उहाँको पुत्र व्यक्तिगत रूपमा हाम्रो हृदयमा बस्न सक्नुहुन्छ। पेन्टेकोस्ट अनुभवको महान आशीर्वाद हो परमेश्वरको आत्मा हामी कहाँ आउनु र परमेश्वरको विजयी

पुत्रको आत्माको अतिरिक्त लाभसंग हाम्रो हृदयमा आएर हामीलाई पाप र प्रलोभनको बिरुद्ध हाम्रो संघर्षमा मद्दत गर्नको लागि आउनु हो। शैतानले तपाईंलाई यो सोचन बाध्य गराउँछ कि येशू ख्रीष्ट हामीमा हुनुहुन्न, तर उहाँले उहाँको ठाउँ लिन अरु कसैलाई पठाउनुभयो।

साथीहरु, त्यो शैतानको एक आविष्कार हो, विशेष गरी महिमाको तपाईंको आशालाई हटाउनको लागि ढाँचा गरीएको हो। पावलले लेखे, "यस रहस्यको महिमामय सम्पत्ति अन्यजातिहरूमा कति महान् छ, त्यो कुरा आफ्ना सन्तहरूलाई प्रकट गर्न परमेश्वरले चुन्नुभयो। यो रहस्य ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनु हो, जो महिमाको आशा हो।" (कलस्सी १:२७)। कसैलाई यो आशा, तिमीमा ख्रीष्टको यो बहुमूल्य उपहार लिन नदिनुहोस्। यदि एक उपहारलाई मान्यता दिन सकिएन भने यो उपयोग गरिने छैन। तपाईंको तर्फबाट ख्रीष्टको सेवकाईको पूरा फाइदा लिनुहोस्; उहाँलाई तपाईंको हृदयमा आउन दिनुहोस्, र एउटा काम गर्नुहोस् जुन मात्र उहाँ गर्न सक्नुहुन्छ। ख्रीष्टलाई तपाईंको हृदयमा पुकारनु होस्, र उहाँ आउनुहुनेछ, र उहाँका पितालाई उहाँसँग ल्याउनुहुनेछ। येशू तिमीलाई भन्नुहुन्छ, "हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याउँछु। कसैले मेरो सोर सुनेर ढोका खोलिदियो भने, म त्यसकहाँ भित्र पस्नेछु र त्यससँग भोजन खानेछु, र त्यसले मसँग खानेछ।" (प्रकाश ३:२०)। उहाँलाई भित्र आउन दिनुहोस्, र तपाईं खुशी हुनुहुनेछ तपाईं यो गर्नुभएकोमा। मँ तपाईंलाई भन्न सकिदैन कि म कती खुशी छु कि मैले उहाँलाई मेरो हृदयमा बोलाए। यद्यपि मँ एक धेरै दुष्ट पापी थिएँ, धेरै दुष्ट कुराहरूमा संलग्न थिएँ, जब मैले उहाँलाई मेरो हृदयको ढोका खोले, उहाँ खुशीसाथ भित्र आउनुभयो।

साथीहरु, तपाईंहरु जतिसुकै दुष्ट भए पनि, येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ कि यदि तपाईं उहाँकहाँ आउनुहुन्छ भने उहाँले तपाईंलाई स्वीकार गर्नुहुनेछ। उहाँले भन्नुभयो, "पिताले मलाई दिनुहुने सबै मकहाँ आउनेछन्, र मकहाँ आउनेलाई कुनै रीतिले म त्याग्नेछैनँ।" (यूहन्ना ६: ३७)। अब उहाँकहाँ आउनुहोस्, उहाँलाई

तपाइँको मुक्तिदाताको रूपमा स्वीकार गर्नुहोस्, र तपाइँलाई प्रलोभनको साथ तपाइँको संघर्षमा विजय प्राप्त गर्न उहाँको आत्माको वरदानलाई तपाइँको जीवनमा स्वीकार गर्नुहोस् तपाइँ कहिल्यै, कहिल्यै दुः खी हुनुहुन्न कि तपाइँले यो निर्णय गर्नुभयो।

अध्याय ४

४. परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु

"अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भई हाम्रा बीचमा वास गर्नुभयो। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन महिमा पिताबाट आउनुभएको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो।" (यूहन्ना १:१४)।

परमेश्वरले हामीलाई यति धेरै माया गर्नुहुन्छ कि उहाँले आफ्नो एक मात्र पुत्रलाई यस संसारमा पठाउनुभयो कि तपाईं र म जस्तो दुखी पापीहरूको लागि मर्न। यी शब्दहरूमा निहित विचारले परमेश्वरको तर्फबाट गरिएको विशाल बलिदानको प्रदर्शन गर्दछ। "जसले आफ्नै निज पुत्रलाई बाँकी राख्नुभएन, तर हामी सबैका निम्ति उहाँलाई दिनुभयो, के उहाँले हामीलाई सबै थोक पनि उहाँकै साथमा दिनुहुनेछैन र?" (रोमी ८: ३२)। यदि परमेश्वर हाम्रो लागि आफ्नो पुत्र त्याग्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो भने, यो प्रमाणित हुन्छ कि, एक शंकाको छाया भन्दा बाहिर, उहाँ हाम्रो हितको लागि उहाँसंग भएको सबै त्याग्न इच्छुक हुनुहुन्छ, किनकि उहाँको पुत्र उहाँलाई ब्रह्माण्डमा कुनै पनि चीज भन्दा बढी मूल्यवान थियो। जब हामी क्रुसमा के भएको थियो भन्ने कुरा बुझ्दछौं, यसले हाम्रो हृदय पगाल्दछ

जस्तो कि अरु कुनै कराले गर्न सक्दैन। प्रत्येक दिन स्त्रीष्टको जीवन, विशेष गरी उहाँको पीडा र मृत्युमा मनन गरी समय बिताउँदा हामीलाई धेरै फाइदा हुनेछ।

भावनात्मक भोगाई

कूसमा भोग्नुभएको चरम पीडा भजनसंग्रह ८८ मा वर्णन गरिएको छ। दाऊद राजाले, स्त्रीष्टको अनुभवको भविष्यवाणी गर्दै लेख्नुभयो, "मृत-लोकमा जानेहरूसँगसँगै मेरो गन्ती भएको छ, ताकतै नभएको मानिसजस्तै म भएको छु।" (भजनसंग्रह ८८: ४)। स्त्रीष्ट उनीहरूसंग गन्ती हुनुहुन्थ्यो जो तल खाडलमा जान्छन्। यशैयाले आफ्नो किताबको अध्याय ५३ मा यस्तै खालको चित्रण गरेका छन्। स्त्रीष्टको बारेमा बोल्दै, यशैयाले लेखे, "यसैकारण महान्हरूसँगै उसलाई पनि म एक भाग दिनेछु, र उसले लूटको माल सामर्थीहरूसित बाँड्नेछ। किनभने उसले आफ्नो जीवन मृत्युमा खन्यायो, र ऊ अपराधीहरूको गन्तीमा गनियो। किनकि उसले धेरैको पाप बोक्यो र उसले अपराधीहरूका निम्ति मध्यस्थता गर्‍यो।" (यशैया ५३: १२)। भजनसंग्रह ८८ मा निरन्तर दिँदै, हामी पढ्छौं, "तपाईंले मलाई मृत-लोकको तल्लो भागमा, अति अन्धकारमय गहिराइमा राख्नुभएको छ। तपाईंको क्रोधले मलाई दबाएर राखेको छ, र तपाईंले आफ्ना सबै छालहरूले मलाई व्याकुल तुल्याउनुभएको छ।" (भजन ८८: ६, ७)। स्त्रीष्टले सबैभन्दा नरामो मृत्यु भोग्नुभयो कि जो कोहीले कहिल्यै, वा कहिल्यै भोग्नु पर्नेछैन। अरुले बराबर वा अझ धेरै कष्ट भोगेका छौं यदि हामी उहाँको पीडालाई उहाँको शारीरिक पीडामा मात्र सीमित गर्दछौं भने। स्त्रीष्टको मृत्यु सबैभन्दा नरामो थियो किनभने उहाँको पितासंगको सम्बन्ध कसैको अनुभव भन्दा धेरै नजिक थियो। तेसैले, त्यो सम्बन्धको हानि नै उहाँलाई सबैभन्दा ठूलो पीडा हो कि कसैले कहिल्यै यस्तो पीडा भोग्न सक्दैन। जसरी उहाँले पिताको असन्तुष्टि महसुस गर्नुभयो, उहाँको बिछोड अनन्त हुनेछ भन्ने डरले, यसले शाब्दिक रूपमा उहाँको हृदय तोड्यो। येशूले भजनसंग्रहको माध्यमबाट भन्नुभयो, "म त पानीझैं पोखिएको छु, र मेरा

सारा हड्डीका जोर्नीहरू फुस्केका छन्। मेरो मुटु मैनजस्तै भइसकेको छ, मेरो छातीभित्र त्यो पग्लेको छ।" (भजनसंग्रह २२:१४)। "तिरस्कारले मेरो मन भाँचेको छ, र म निस्सहाय भएको छु। मलाई टिठ्याउने कोही छन् कि भनेर मैले खोजें, तर कोही थिएन, र सान्त्वना दिनेहरू पनि, तर कोही थिएन।" (भजन ६९: २०)। जब उहाँको खोखमा छेडियो, पानी र रगत बग्यो (यूहन्ना १९: ३३, ३४)। यसले संकेत गर्दछ कि परमेश्वरको पुत्र एक टूटेको हृदयद्वारा मर्नुभएको थियो, यातना वा उहाँको हात र खुट्टामा ठोकेको किल्लाहरूबाट होइन्। ख्रीष्टले शारीरिक पीडा भन्दा धेरै पीडा भोग्नुभयो। यति ठूलो पीडा भोग्नु परेको छ कि रोमी सिपाहीहरूले उहाँलाई पिटेर क्रुसमा झुण्ड्याउन नसके पनि उहाँ मर्नु हुन्थ्यो। सिपाहीहरू उहाँलाई बन्दी बनाउन आउनु भन्दा पहिले, येशूले आफ्नो पितासंग तेस्रो पटक बिन्ती गर्नुभयो, "हे पिता, तपाईंको इच्छा भए, यो कचौरा मबाट हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा होइन, तपाईंको इच्छा पूरा होस्।" तब स्वर्गबाट एउटा दूत उहाँलाई बल दिन उहाँकहाँ देखा परे। अत्यन्त सङ्कष्टमा परेर आग्रहपूर्वक उहाँ प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, र उहाँको पसीना रगतका ठूला-ठूला थोप्लाजस्तै जमिनमा खसिरहेका थिए।" (लूका २२: ४२-४४)। यदि एक स्वर्गदूत उहाँलाई बलियो बनाउन आउनुहुन्नथ्यो भने, उहाँ हाम्रो पापको भार अन्तर्गत बगैंचामा त्यहीँ मर्नुहुन्थ्यो। उहाँको पीडा यति महान थियो कि उहाँको रगतको पसीना बगिरहेको थियो, किनकि यो रगतको ठूलो थोपा थियो। यो मात्र पिडाको चरम अवस्थामा बग्दछ। यो धेरै स्पष्ट छ कि ख्रीष्टको वास्तविक पीडा रोमी सिपाहीहरू द्वारा उहाँलाई दिइएको शारीरिक पीडा भन्दा धेरै गहिरो थियो।

गेत्सेमनिको बगैंचामा

ख्रीष्टले आफ्नो अन्तिम भोज आफ्ना चेलाहरूसंग खानुभयो र , "त्यसपछि उहाँहरू गेतसमनी नाउँ भएको ठाउँमा जानुभयो, र उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "मैले प्रार्थना गरुञ्जेल तिमीहरू यहीं बस।" तब उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई

साथमा लैजानुभयो, र उहाँ अत्यन्तै विचलित र ज्यादै खिन्न हुन लाग्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो आत्मा मृत्युसम्मै शोकले व्याकुल भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र जागा रहो।" (मर्कस १४: ३२-३४)। जब ख्रीष्ट गेथसमनीको बगैंचामा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँ पहिलो पटक "गजबको चकित" हुन थाल्नुभयो, शाब्दिक अर्थ हो: "आतंकले हिराँउनु" (थायरको ग्रीक लेक्सिकन)।

ख्रीष्टलाई केहि भयो जसको कारणले उहाँ आतंकित हुनुभयो। हामी यो पनि पढ्छौं कि उहाँ "धेरै भारी" हुनुहुन्थ्यो, शाब्दिक अर्थ: "दिमागको संकटमा हुनु," (स्ट्रोङ्गको ग्रीक शब्दकोश)।

ख्रीष्टको जीवनमा पहिलो पटक, उहाँ आतंकले भरिएको हुनुहुन्थ्यो, र उहाँ घृणा लाग्दो भावनाहरूले भरिनुभएको थियो। ती भावनाहरू के थिए? बाइबलले भन्छ, "हामी सबै भेडाझैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ।" (यशैया ५३: ६)। सारा संसारको पाप (अपराध सहित) परमेश्वरको पुत्रमा राखिएको थियो। पापको परिणाम यशैया द्वारा व्याख्या गरीएको छ, "तर तिमीहरूका अधर्मले तिमीहरूलाई आफ्ना परमेश्वरबाट अलग गरेका छन्, र तिमीहरूका पापले गर्दा उहाँको मुहार तिमीहरूबाट छेकिएको छ, र उहाँले तिमीहरूको कुरा सुन्नुहुनेछैन।" (यशैया ५९: २)। जब एक व्यक्तिले परमेश्वरको बिरुद्ध पाप गर्दछ, यसले आफैँलाई र परमेश्वरको बीच एक अलगको कारण बन्दछ। यो विभाजनको जागरूकता अक्सर अपराधको भावना संगै छ। केवल सबैभन्दा दोषी, फोहोरी अनुभूतिको बारेमा सोच्नुहोस्, र अरबौं पटक अरबौंमा गुणा गर्नुहोस्, र तपाईं अपराधको केहि विचार गर्नुहुनेछ कि ख्रीष्टले गेत्सेमनीको बगैंचामा के अनुभव गरीरहनुभएको थियो भनेर। उहाँ सधैं ती कामहरू गर्नुहुन्थ्यो जुन कामहरूले उहाँको पितालाई खुसी पार्दथ्यो। उहाँले भन्नुभयो, "मलाई पठाउनुहुने मसँग हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई एकलै छोड्नुभएको छैन, किनभने म सधैं उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने काम गर्दछु।" (यूहन्ना ८: २९)। येशू ख्रीष्ट आफ्नो पिताको इच्छा गर्न पाउँदा खुसी हुनुहुन्थ्यो, र उहाँलाई थाहा

थियो कि उहाँको पिता उहाँसँग खुसी हुनुहुन्छ। उहाँले कहिल्यै परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्नुभएन, सोचेर पनि, त्यसैले उहाँलाई थाहा थिएन कि यो उहाँको पिताको असन्तुष्टि, अपराध र लाजको भयानक भावनाको महसुस कस्तो थियो भनेर।

यो सबै परिवर्तन भयो जब उहाँ गेट्समनीको बगैंचामा प्रवेश गर्नुभयो। जब मेरो पापहरु र तपाईंको पापहरु उहाँ माथि राखिएको थियो, र उहाँ परमेश्वरको सामुन् उभिनु भयो जस्तो कि उहाँले तपाईं र मैले गरेको दुष्ट कामहरु गर्नुभएको छ, तब पहिलो पटक उहाँ र उसको पिता बिचको पूर्ण शान्ति टुट्यो। उहाँ हाम्रा पापहरुको बोझ मुनि डराउनुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरुलाई छोड्नुभयो र, अब उभिन सक्षम हुनुहुन्न, "अनि अलि पर गएर उहाँ भूइँमा घोट्टिनुभयो, र हुन सक्छ भने त्यो घडी उहाँबाट टलोस् भनी प्रार्थना गर्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, "अब्बा, पिता, तपाईंको निमित्त सबै कुरा सम्भव छ। यो कचौरा मबाट हटाइदिनुहोस्। तर पनि मैले इच्छा गरेजस्तो होइन, तपाईंले इच्छा गर्नुभएजस्तो होस्।" (मर्कूस १४:३५, ३६)। तीन पटक उहाँले आफ्नो पितासंग यो अनुभव उहाँ बाट हटोस भनेर बिन्ती गर्नुभयो। परमेश्वरको पुत्र एक अनुभवमा प्रवेश गर्नुभयो कि उहाँले पनी यो पूर्वाभास गर्नुभएको थिएन। केहि घण्टा पहिले उहाँले आफ्ना चेलाहरुलाई भन्नुभयो, "हेर, समय आइरहेछ, वास्तवमा आइसकेको छ, जब तिमीहरु छरपष्ट भई आफ्नै ठाउँमा जानेछौ र मलाई एकलै छोड्नेछौ। तापनि म एकलो छैनँ, किनभने पिता मसँग हुनुहुन्छ।" (यूहन्ना १६:३२)। उहाले भन्नुभयो, मलाई थाहा छ तिमीहरु सबैले मलाई आज राती छोड्नेछौ। मलाई थाहा छ कि म मेरा साथीहरुले मलाई त्याग्नेछन्, तर त्यो ठीक छ, किनकि मेरो पिता म संग हुनुहुनेछ। उहाँले मलाई एकलै छोड्नुहुनेछैन।

तर, जब उहाँ गेट्समनीको बगैंचामा प्रवेश गर्नुभयो, र सारा संसारको पापहरु उहाँमाथि राखिएको थियो तब केहि भयो कि उहाँले पूर्णतया बुझ्न सक्नुभएन। उहाँले भर्खरै आफ्ना चेलाहरुलाई भन्नुभएको थियो कि उहाको पिताले उहाँलाई

एकलै छोड्नुहुन्न, तर अब उहाँले पिताबाट बिछोड हुनुभएको महसुस गर्न थाल्नुभयो, यति ठूलो कि उहाँ यसको तौल मुनि थिचिनुभयो।

के येशू यस संसारमा हुँदा उहाँलाई सबै कुरा थाहा थियो?

कसैले भन्न सक्छन्, "एक मिनेट पर्खनुहोस्, येशू कुनै कुराबाट आश्चर्यचकित हुन सक्नुहुन्न किनकि जब उहाँ यहाँ हुनुहुन्थ्यो उहाँलाई सबै कुरा थाहा थियो।" तर बाइबलले त्यो भन्दैन; बरु यो पुरानो त्रिएकवादीको एक तर्कहिन फल हो। (त्रिएक सिद्धान्तमा एक गहन अध्ययनको लागी, यसको आरोहण को व्याख्या र यसको खतराको रूपरेखा जान्नको लागी, कृपया हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् र पुस्तक, गट्स लव इन ट्राएल को लागी हामीलाई अनुरोध गर्नुहोस्।) यो परमेश्वरको प्रेम लुकाउनको लागी शैतान द्वारा मानिसहरूको बाटोमा राखिएको बाधाको हिस्सा हो। जब येशू यहाँ हुनुहुन्थ्यो उहाँले भन्नुभयो, "तर त्यस दिन र त्यस घडीको विषयमा पिताले बाहेक अरु कसैले जान्दैन, न त स्वर्गमा हुने स्वर्गदूतहरूले न पुत्रले।" (मर्कस १३:३२; मती २४:३६ सँग तुलना गर्नुहोस्)। यो पनि भन्दछ कि, "येशू बुद्धि र कदमा बढ्नुभयो, र परमेश्वर र मानिसहरूको साथमा" (लूका २:५२)। यो असंभव छ ज्ञानमा र वृद्धिमा बढ्नको लागी जब तपाइँसँग पहिले नै यो सबै छ। जब येशू यस धर्तीमा आउनुभयो, उहाँको लागी तयार गरिएको मानव शरीर द्वारा सीमित हुनुहुन्थ्यो, र उहाँले चीजहरू सिक्नु पर्ने थियो जसरी तपाइँ र मैले गर्नु पर्छ। "उहाँ पुत्र हुनुहुन्थ्यो, तापनि आफूले भोग्नुभएको कष्टद्वारा उहाँले आज्ञापालन गर्न सिक्नुभयो," (हिब्रू ५: ८)। उहाँ त्यो मात्र जान्नुहुन्थ्यो कि जुन उहाँले जीवनको सामान्य प्रक्रियाबाट जे सिक्नुभएको थियो, र उहाँको पिताले जे चमत्कारपूर्ण ढंगले उहाँलाई प्रकट गर्नुभयो। यो सत्य हो कि येशूलाई अरुको बिचार थाहा थियो, तर यो कुनै संकेत थिएन कि उहाँ सबै कुरा जान्नुहुन्थ्यो, पत्रुस, एलीशा, दानियल, सबैलाई परमेश्वर द्वारा प्रकट गरीएको अरुको बिचार थियो। (प्रेरित ५: १-४; २ राजा ५: २५-२७; दानियल २: २८-३० हेर्नुहोस्।)

जब सारा संसारको पाप उहाँमा राखिएको थियो, येशू साँच्चै अज्ञातमा प्रवेश गरीरहनुभएको थियो। यो भन्नको लागि एउटा कुरा हो, "मलाई थाहा छ म मर्ने छु," तर यो अनुभव गर्नु अर्को कुरा हो। मँ तपाईंलाई भन्न सक्छु म मर्ने छु, तर मँ तपाईंलाई भन्न सक्दिन कि यो कस्तो हुन्छ। ख्रीष्टको बारेमा पनि त्यस्तै थियो। त्यहाँ एक तत्व थियो कि उहाँलाई अचम्मित पार्नुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँको पिता यस अनुभवमा उहाँ संग रहनुहुनेछ, तर जब उहाँ गेत्सेमनीको बगैंचामा प्रवेश गर्नुभयो उहाँले पिताले आफ्नो उपस्थिति फिर्ता लिईरहेको महसुस गर्नुभयो। बिछोड झन् खराब हुँदै गयो जब सम्म कलवारीमा उहाँले अन्तमा ठूलो स्वरसंग पुकार गर्नुभयो, "मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" (मती २७: ४६)। भजनसंग्रह ८८ को भविष्यवाणीमा ख्रीष्टले यसो भन्दै चित्रण गर्नुभयो, "प्रभु, तपाईं मेरो आत्मालाई किन टाढा राख्नुहुन्छ? तपाईं किन आफ्नो अनुहार म बाट लुकाउनुहुन्छ?" (भजनसंग्रह ८८:१४)। साँच्चै उहाँले "मात्र दाखरसलाई कुल्चनुभएको छ" (यशैया ६३: ३)। यो बिछोड यति भयानक थियो कि उहाँले आफ्नो पितालाई यस भयानक घडीबाट उहाँलाई बचाउन बिन्ती गर्दै भन्नुभयो, "पिता, यदि तपाईं इच्छा गर्नु हुनुहुन्छ भने, यो कचौरा म बाट हटाउनुहोस्" (लूका २२:४२)। "येशू आफ्नो शारीरिक जीवनमा हुनुहुँदा उहाँलाई मृत्युबाट बचाउन सक्नुहुनेलाई उहाँले बडो क्रन्दन र आँसुसहित प्रार्थना चढाउनुभयो, अनि आफ्नो भक्तिपूर्ण समर्पणको कारणले उहाँको प्रार्थना र नम्र निवेदन सुनियो।" (हिब्रू ५:७)।

के येशू यस संसारमा हुँदा पूर्णरूपमा शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो?

कसैले भन्नेछन्, "एक मिनेट पर्खनुहोस्, येशू ख्रीष्ट पूर्णरूपमा शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो जब उहाँ यहाँ हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले उहाँलाई मद्दतको लागि आफ्नो पितामा भर पर्नु पर्दैन।" यहाँ फेरि शैतानको एउटा टिकट छ, त्रिएकवादी सिद्धान्तको एक विशेष फल भनेको परमेश्वरको प्रेम लुकाउनको लागि ढाँचा गर्नु हो। "म आफैँ केही गर्न

सक्दिन्न।" (यूहन्ना ५: ३०)। ख्रीष्टले यहाँ हुँदा गर्नुहुने सबै चमत्कारहरु उहाँको बुबाको शक्तिले गर्नुभयो। येशूले गर्नुभएको हरेक महान् चमत्कार, उहाँका चेलाहरु वा पुरानो नियमका अगमवक्ताहरु द्वारा पानीमा हिड्ने र मरेकाहरुलाई जीवित पार्ने एक समान तरीकाले प्रदर्शन गरिएको थियो। (हेर्नुहोस् मती १४: २९; १ राजा १७:२२; प्रेरित २०:९, १०)। यहाँ कुनै संकेत छैन कि उनीहरु सबैमा शक्ति थियो भन्ने, तर एउटा संकेत छ कि परमेश्वर उनीहरूसंग हुनुहुन्थ्यो, जस्तै उहाँ येशूसंग हुनुहुन्थ्यो। पत्रुसले भने, "कि परमेश्वरले नासरतका येशूलाई पवित्र आत्मा र शक्तिले अभिषेक गर्नुभयो। उहाँ सुकर्म गर्दै र दियाबलसबाट पेलिएकाहरुलाई निको पार्दै हिँड्नुभयो, किनकि परमेश्वर उहाँको साथमा हुनुहुन्थ्यो।" (प्रेरित १०:३८)। येशूले भन्नुभयो, "पिता जो ममा बस्नुहुन्छ, उहाँले काम गर्नुहुन्छ" (यूहन्ना १४:१०)।

जसरी ख्रीष्ट पापको बोझ मुनि संघर्ष गर्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनको लागि उहाँको पितासंग बिन्ती गर्दै, उहाँले सचेत निर्णय गर्नुभयो कि यदि यसको अर्थ उहाँ अनन्तको लागि मर्नु पर्छ ताकि तपाइँ र म सधैंको लागि परमेश्वरसंग बाँच्न सक्छौं, तब उहाँ यो गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। उहाँले निर्णय गर्नुभयो कि उहाँ हामी बिना बाँच्नको सट्टा अनन्तकालको लागि मर्नुहुनेछ। त्यो मायाको एक अद्भुत राशि हो। कोहि अरुलाई बचाउनको लागि आफ्नो अस्थायी जीवन दिन इच्छुक छन्, तर धेरै थोरै अरुको लागि आफ्नो अनन्त जीवन त्याग्न इच्छुक हुनेछन्। तैपनि, त्यहाँ अर्को मानिस छ जो सधैंको लागि मर्न इच्छुक थियो बरु आफ्नो साथीहरु बिना बाँच्नु भन्दा। उसको नाम मोशा थियो। उनले इस्राएलका सन्तानहरुको लागि परमेश्वरसंग बिन्ती गरे, "तापनि तपाईंले तिनीहरुको पाप क्षमा गर्नुहुन्छ होला— हुन्न भनेता, तपाईंले लेख्नुभएको पुस्तकबाट मेरो नाउँनिशानै मेटिदिनुहोस्।" (प्रस्थान ३२:३२)। मोशाले जीवनको पुस्तकलाई उल्लेख गर्दै थिए। उनी भन्दै थिए, यदि तपाइँ उनीहरुलाई क्षमा दिन सक्नुहुन्न, र उनीहरुलाई अनन्त जीवन दिनुहुन्न भने, तब म अनन्त जीवन चाहन्न। येशू

ख्रीष्टले एउटै निर्णय गर्नुभयो, तैपनि परमेश्वरको निष्कलंक, ईश्वरीय पुत्रको रगतमा वास्तवमा हामीलाई मृत्युबाट बचाउने क्षमता थियो। उहाँले हाम्रो लागि आफ्नो अनन्त जीवन छोड्नुभयो। (यूहन्ना १०:१५ हेर्नुहोस्)। यही कारणले गर्दा १,४४,००० ले मोशा र थुमाको गीत गाउनेछन्। उनीहरू पनि "आफ्नो जीवन [प्राण]" लाई माया गर्दै नन् मृत्यु सम्म (प्रकाश १५: ३; १२:११)।

कुनै पलमा परमेश्वरका पुत्र आफूलाई बचाउनको लागि आफ्नो पितालाई पुकार गर्न सक्थे, तर उहाँले जारी राखे, उहाँ जान्नुहुन्थ्यो कि केहि बचाइनेछन्। जब सिपाहीहरूको एउटा समूह ख्रीष्टलाई पक्रन बाहिर आए, पत्रुस उहाँको लागि लड्न लागे, तर ख्रीष्टले उसलाई हप्काउनुभयो, "तिमी के ठान्दछौ, के म आफ्ना पितालाई बिन्ती गर्न सक्दिनँ, र उहाँले तुरुन्तै स्वर्गदूतहरूका बाह्र पल्टनभन्दा बढी मेरो निमित्त पठाइदिनुहुन्न र?" (मती २६: ५३)। ध्यान दिनुहोस् कि ख्रीष्टले भन्नुभएन कि उहाँ आफैलाई उद्धार गर्ने शक्ति छ, तर त्यो छुटकाराको लागि उहाँको पितालाई बिन्ती गर्न सक्नुहुन्छ, जो उहाँको एक मात्र बच्ने बाटो थियो। तैपनि, उहाँ कहिल्यै हार नखोज्न प्रतिबद्ध हुनुहुन्थ्यो, यद्यपि यसको मतलब यदि उहाँ फेरि जीवित हुनुहुन्न हो भने पनि। उहाँले आफ्नो पितालाई आफ्नो इच्छा समर्पण गर्ने निर्णय गर्नुभएको थियो, "म जे चाहन्छु त्यो होइन, तर तपाईं के चाहनुहुन्छ" (मर्कूस १४:३६)। परमेश्वरको पुत्र "मृत्यु सम्म आज्ञाकारी हुनुहुन्थ्यो, कुसको मृत्यु सम्म" (फिलिप्पी २: ८)। अन्तमा, जब उहाँले पुकार्नुभयो, "मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाइँले मलाई किन त्याग्नुभयो?" (मती २७:४६), उहाँले आफ्नो अनन्त जीवन आफ्नो पिताको हातमा सुम्पिदिनुभयो, यसो भन्दै, "पिता, तपाईंको हातमा म मेरो आत्मा सुन्पिन्छु" (लूका २३: ४६)। उहाँ भन्दै हुनुहुन्थ्यो, "पिता, म मेरो अनन्त जीवन तपाईंको हातमा दिइरहेको छु। यदि तपाइँ मलाई मरेकाहरूबाट ब्युँताउन चाहानुहुन्छ, वा यदि तपाइँ मलाई अनन्तकालको लागि चिहानमा छोड्न छनौट गर्नुहुन्छ, म त्यो तपाईंको हातमा छोडिरहेको छु।

के येशू यस संसारमा हुँदा अमर हुनुहुन्थ्यो?

"एक मिनेट पर्खनुहोस्!" विरोधकर्ता भन्छन्, "परमेश्वरको पुत्र यति उच्च हुनुहुन्थ्यो कि उहाँ मर्न सक्नुहुन्न वा अस्तित्व बिना रहन सक्नुहुन्न।" फेरि हामी अपवित्र त्रिएक सिद्धान्त यसको अपवित्र प्रभाव पाउँछौं। यो सिद्धान्तले सिकाउँछ कि येशू ख्रीष्ट बिल्कुल हरेक तरिकामा आफ्नो पिता बराबर हुनुहुन्छ। तेसैले यो दाबी गर्दछन कि जब पिता मर्न सक्नुहुन्न, तब उहाँको पुत्र पनि मर्न सक्नुहुन्न। तर बाइबलले भन्छ एक मात्र व्यक्ति हुनुहुन्छ जो कुनै पनि परिस्थितिमा मर्न सक्दैन, र उहाँ परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ। बाइबलले भन्छ कि जब येशू देखा पर्नुहुन्छ, "म तिमीलाई आदेश दिँदछु, कि प्रभु येशू ख्रीष्ट देखा नपरुञ्जेल यस आज्ञालाई कलङ्क र अपवादबाट अलग राख। अनि धन्य र सर्वोच्च, राजाहरूका महाराजा, प्रभुहरूका महाप्रभुले उचित समयमा ख्रीष्टको आगमनलाई प्रकट गर्नुहुनेछ। उहाँमा नै अमरत्व छ, र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ जसको नजिक कोही जान सक्दैन। उहाँलाई कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन न देख्न सक्छ। उहाँलाई नै आदर र पराक्रम सदासर्वदा होस्। आमेन।" (१ तिमोथी ६: १४-१६)। यो परमेश्वर, पिता बाहेक अरु कोहि हुन सक्दैन, किनकि उहाँ एक हुनुहुन्छ जसलाई "कुनैपनि समयमा कसैले देखेको छैन" (यूहन्ना १:१८)। "पिता मात्र हुनुहुन्छ जसको अमरत्व छ।" तैपनि, हामी जान्दछौं कि हामी "अमरत्व धारण गर्नेछौं" (१ कोरिन्थी १५:५३), धेरै स्वर्गदूतहरूसँग अमरत्व छ, र येशू ख्रीष्ट "सदाको लागी जीवित हुनुहुन्छ" (प्रकाश १:१८)।

जब बाइबलले पितालाई "केवल अमरत्व छ" भन्छ तब यसको अर्थ निरपेक्ष र असीमित अर्थमा अमरत्व हुनु पर्छ। पिता एकमात्र हुनुहुन्छ जो कुनै पनि परिस्थितिमा मर्न सक्नुहुन्न। येशू ख्रीष्टलाई मृत्युको अधीनमा बनाइयो, र "हाम्रा पापहरूको लागी मर्नुभयो" (१ कोरिन्थी १५: ३)। मानिस मर्न सक्छ; "प्राण जसले पाप गर्छ, त्यो मर्नेछ" (इजकिएल १८:२०)। स्वर्गदूतहरू मर्न सक्छन्; "अनन्त आगो," शैतान र उसका स्वर्गदूतहरूको लागी तयार गरिएको छ" (मत्ती २५:४१)।

यो आगो धेरै तातो छ, यसले उनीहरूलाई भस्म गर्नेछ। परमेश्वरले शैतानलाई भन्नुभयो, "तेरा धेरै पापहरू र बेईमान व्यापारद्वारा तँले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई बिटुलो पारेको छस्। यसैले गर्दा मैले तँबाटै एउटा आगो निकालिदिउँ, र त्यसले नै तँलाई भस्म पार्नो। तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिउँ। जाति-जातिहरूमा तँलाई चिन्नेहरू तँलाई देखेर भयभीत हुन्छन्। तँ एक डरलाग्दो अन्त्यमा आइपुगेको छस्, र तँ फेरि कहिल्यै रहनेछैनस्।" (इजकिएल २८:१८, १९)। तेसैले यो पक्कै सत्य हो कि परमेश्वर, पिता, एक मात्र व्यक्ति हुनुहुन्छ जो कुनै पनि परिस्थितिमा मर्न सक्नुहुन्न। यसले उहाँको पुत्रलाई समेटदैन, जसले "हरेक मानिसको लागी मृत्यु" को स्वाद लिनुभयो" (हिब्रू २: ९)। हामी यो पद द्वारा बाध्य छौं कि येशू ख्रीष्ट अमर हुनुहुन्न जब उहाँ यहाँ हुनुहुन्थ्यो। वास्तवमा, उहाँ मानव बन्नुको मुख्य कारण यो थियो कि उहाँ हाम्रा पापहरूको लागी मर्न सक्नुहुन्छ। परमेश्वरको पुत्रले हाम्रा पापहरूको लागी वास्तविक मृत्यु भोग्नुभयो। (यशैया ५३: ६ र १ यूहन्ना २: २ हेर्नुहोस्।) यो बहाना थिएन, यो एक कार्य थिएन, यो वास्तविक थियो।

येशूको मृत्युको पूर्णतया

त्यहाँ कोही कोही छन् जो, त्रिएक सिद्धान्तको परिणामको रूपमा दावी गर्छन कि, ख्रीष्ट स्वर्गबाट तल आउनुभयो र एक मानव शरीरमा बसोबास गर्नुभयो र, जब यो मर्ने समय आयो, केवल मानव शरीर मर्नुभयो जबकि स्वर्गबाट तल आउनु भएको ईश्वरीय अस्तित्व जीवित रह्यो। यस दृष्टिकोण संग हामी यो निष्कर्षमा पुग्नेछौं कि हाम्रो मुक्तिको लागी मात्र एक मानवको बलिदान थियो। पहिले अस्तित्वमा रहेको पुत्र जतिसुकै उच्च भएपनि, जतिसुकै गौरवशाली, जतिसुकै शक्तिशाली, वा अनन्त भए पनि, यदि उहाँको मानव शरीर मात्र मरेको थियो भने, मानवको मात्र बलिदान थियो। यो विश्वास गर्नको लागी अनुचित छ कि एक मानव बलिदान मानव जातिको छुटकाराको लागी पर्याप्त छ, अनि ख्रीष्ट आधा

मात्र मर्नुभयो भन्नु यो धर्मशास्त्रको विपरीत हो। यदि ख्रीष्ट मात्र उहाँ यहाँ हुनुहुँदा मर्ने नाटक गर्नुभयो भनि हामी भन्दछौं भने, यसले उहाँको मानिस बन्ने आवश्यकतालाई हटाउँछ, किनकि उहाँ "मृत्युको पीडाको लागी स्वर्गदूतहरु भन्दा अलिक कम हुनुहुन्थ्यो" (हिब्रू २: ९)। यदि उहाँले मर्ने नाटक गर्ने योजना बनाइरहनुभएको थियो भने, उहाँले त्यो बिना मानव भई गर्न सक्नुहुन्थ्यो।

हिब्रूको पहिलो अध्यायमा पावलले चित्रण गरे कि ख्रीष्ट धेरै उच्च, एक जो आफ्नो पिताको व्यक्तिको व्यक्त छविमा जन्मिएको थियो। तब, हिब्रू अध्याय दुई मा, पावलले ख्रीष्टको एक मानिस बन्ने आवश्यकताको वर्णन गर्दछ। उनले यो बिन्दुलाई धेरै तरीकाले जोड दिए। यस अध्यायको पद नौ मा उनी व्याख्या गर्छन, "तर हामी येशूलाई देख्छौं। उहाँ अलि बेरको निमित्त स्वर्गदूतहरुभन्दा केही तल होच्याइनुभयो, मृत्युको कष्टको कारण महिमा र आदरको मुकुट उहाँलाई पहिराइयो, यस हेतुले कि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हरेक मानिसको निमित्त उहाँले मृत्युको स्वाद चाख्नु।" (हिब्रू २:९)। पावलले ख्रीष्टको मानिस बन्नको महत्व बताए, स्वर्गदूतहरु भन्दा अलिकति कम बनाउनुभयो, ताकि उहाँ मर्न सक्नुहुन्छ; यो होइन कि एक मानव शरीर मर्न सक्छ, तर परमेश्वरको ईश्वरत्व पुत्र मर्न सक्छ। ख्रीष्ट मर्नुभयो भन्ने तथ्यलाई निम्न पदहरुमा पनि जोड दिइएको छ: "तिमीहरुमा यस्तो मन होस्, जो ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो। परमेश्वरको स्वरूपमा भएर पनि उहाँले परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई एउटा पक्रिराख्ने वस्तुजस्तो ठान्नुभएन। तर आफैलाई रित्याईकन कमाराको रूप धारण गरेर, तथा मनुष्य भएर जन्मनुभयो। स्वरूपमा मानिसजस्तै भएर आफैलाई होच्याउनुभयो, र मृत्युसम्मै, अर्थात् क्रूसको मृत्युसम्मै आज्ञाकारी रहनुभयो। त्यसैकारण परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो, र उहाँलाई त्यो नाउँ प्रदान गर्नुभयो, जो हरेक नाउँभन्दा उच्च छ," (फिलिप्पी २:५-९)। एउटै समान अस्तित्वमा परमेश्वरको रूपमा ६ पदमा, आठ पदमा मृत्यु भयो। येशू ख्रीष्ट आफैले यूहन्नालाई धेरै स्पष्ट पार्नुभयो कि उहाँ मर्नुभयो। येशूले भन्नुभयो, "म त्यो हुँ जो जीवित छु, र मरेको

थिएँ; र, हेर, म सधैंभरि जीवित छु, आमेन; र नरक र मृत्युको साँचो म सँग छ
"प्रकाश १:१८)। येशू ख्रीष्ट साँचै "धर्मशास्त्र अनुसार हाम्रा पापहरुको लागी
मर्नुभयो" (१ कोरिन्थी १५: ३)।

अध्याय ५

५. के मृतकहरु साँचै मृतक छन्?

हामीले साँचै ख्रीष्टको पीडा बुझ्न भन्दा पहिले यो महत्वपूर्ण प्रश्नको उत्तर दिनु पर्ने हुन्छ। के मरेकाहरु साँचै मरेका छन्? शैतानले हामीलाई विश्वास्त पार्न सक्छ कि मरेकाहरु साँचै मरेका छैनन्, तर होशियारीले स्वर्ग वा दुः खमा बाँचिरहेका छन्। शैतानले शुरुदेखि नै भन्दै आएको छ, "तिमी पक्कै मर्नेछैनौ" (उत्पत्ति ३: ४)। शैतानले सिकायो कि मानिस परमेश्वरको अवज्ञा गर्न सक्छ र अझै पनि मृत्यु बिना सधैंको लागी बाँच्न सक्छ। यो कथन सीधै परमेश्वरको विरोधाभास छ जसले भन्नुभयो, "तपाईँ पक्कै मर्नुहुनेछ" (उत्पत्ति २:१७)। त्यस दिनदेखि शैतानले मानिसहरुलाई पढाउन जारी राखेको छ कि उनीहरु पक्कै मर्दैनन्। शैतानको अनुसार, सबै मानिसहरु जो कहिल्यै मरेका छन् तिनीहरु वास्तवमा मरेका छैनन्। दुःखको कुरा, धेरै ईसाईहरु आज शैतानको झूटलाई विश्वास गर्छन्। उनीहरु सोच्छन् कि मृत्यु वास्तवमा मृत्यु होइन, बरु अर्को क्षेत्रमा जीवनको एक निरन्तरता हो। ईसाई धर्ममा यो शिक्षण अपवित्र त्रिएक सिद्धान्तको एक फल हो। क्याथोलिक चर्च स्वीकार गर्दछन् कि उनीहरु त्रिएक सिद्धान्तको रूपमा तैयार छन्, र उनीहरु दाबी गर्छन्, "त्रिएकको रहस्य क्याथोलिक विश्वासको केन्द्रीय सिद्धान्त हो। यो चर्चको अन्य सबै शिक्षाहरुमा आधारित छन्" (आजको क्याथोलिक को लागी पुस्तिका, पृष्ठ ११)। यो विचार कि मरेकाहरु साँचै मरेका

छैनन् त्रिएकको झूटा सिद्धान्तमा आधारित छ। ध्यान दिनुहोस् अगस्टिन, त्रिएक सिद्धान्त तैयार गर्ने प्राथमिक व्यक्तिहरु मध्ये एक हुन, उनीसँग ख्रीष्टको मृत्युको बारेमा भन्नको लागि केहि थियो: "कुनै मरेको मान्छेले आफैँलाई उठाउन सक्दैन। उहाँ [ख्रीष्ट] मात्र आफूलाई उठाउन सक्षम हुनुहुन्थ्यो, जो उनको शरीर मरेको भए तापनि मरेको थिएन। किनकि उहाँले मरेको कुरा उठाउनुभयो। उहाँले आफैँलाई उठाउनुभयो, जो आफैँमा जीवित हुनुहुन्थ्यो, तर उहाँको शरीरमा जो जीवित हुनुपर्थ्यो मरेको थियो। केवल पिताको लागि होइन, जसको बारेमा यो प्रेरित द्वारा भनिएको थियो, यसैले परमेश्वरले पनि उहाँलाई उचाल्नुभएको छ, 'पुत्रलाई उठाउनुभयो, तर प्रभुले आफैँलाई पनि उठाउनुभयो, अर्थात उहाँको शरीर "(निकिन र पोस्ट-निकिन फादर, श्रृंखला १, खण्ड 6, पृष्ठ ६५६, सेन्ट अगस्टिन," सरमोन अन द सेलेक्टेड लेशन")। यो सत्य हो कि एक मरेको मानिस आफैँलाई मरेकोबाट उठाउन सक्दैन, किनकि उसले सोचन पनि सक्दैन। यसरी प्रभु भन्नुहुन्छ, "मरेकाहरूलाई केहि थाहा छैन" (उपदेशक 9:6)। अगस्टिनका शब्दहरूमा हामी मृत्युको बारेमा त्यो अपवित्र शिक्षाको धेरै बीउ देख्छौं जसले मरेका मानिसहरू मरेका छैनन् भन्ने दाबी गर्छन्। ध्यान दिनुहोस् उसको बयानमा अगस्टिन सही टिप्पणी गर्छन कि मरेका मानिसहरू आफैँलाई उठाउन सक्दैनन्, किनकि उनीहरू जीवित छैनन्, तर त्यसपछि उनी येशू ख्रीष्ट मर्नुभएको थिएन भन्ने धारणा बनाउन जान्छन्। यो विचार सजिलै संग प्रत्येक मृत व्यक्तिको लागि परिमार्जन गर्न सकिन्छ। यदि, बाइबलमा, ख्रीष्टको मृत्यु भएको भनिएको छ, तर त्रिएक सिद्धान्तले उनी मरेनन् भन्ने दाबी गर्छन्, जब बाइबलले अरुको मृत्युको बारेमा बताउँछ कि उनीहरू पनि जीवितै रहनु पर्छ तब यो विश्वास गर्नु मात्र एक तार्किक हुन्छ। यस प्रकारले आज धेरैजसो ईसाईहरूलाई विश्वास छ कि मरेका मानिसहरू साँच्चै कतै जीवित छन् भन्ने विश्वासमा ठगिएका छन्, जे होस् बाइबल यस बिषयमा यति स्पष्ट छ। हामीलाई यस बिन्दुमा केहि पदहरू ध्यान आवश्यक छ:

"आफ्नो भरोसा संसारका शासकहरूमाथि नराख, मरणशील मानिसमाथि, जसले बचाउन सक्दैनन्। जब तिनीहरूको आत्मा निस्कन्छ, तिनीहरू माटोमा मिलिहाल्छन्। त्यही दिन तिनीहरूका योजनाहरू पनि नष्ट हुन्छन्।" (भजन १४६: ३, ४)। जब एक व्यक्ति मर्छ उसको विचारहरू नष्ट हुन्छ; उनी अब सोच्न सक्दैनन्। उनी धूलोमा सुतिरहेको छ, कुनैपनि कुराको बेहोश अवस्थामा, जब सम्म प्रभुले उसलाई मरेकोबाट उठाउनुहुन्न। मृत्युलाई निद्रा भनिन्छ। पृथ्वीको धूलोमा सुतेका भीडहरू उठ्नेछन्, केही अनन्त जीवनको लागि र अरुहरूचाहिँ शर्म र अनन्त तिरस्कारको लागि। (दानियल १२: २)। यशैयाले लेखे, "तर तपाईंका मरिगएका जनहरू जिउनेछन्। तिनीहरूका शरीरको पुनरुत्थान हुनेछ। हे माटोमा बस्ने हो, उठ र आनन्दले कराओ। तपाईंको शीत बिहानको शीतजस्तै छ, पृथ्वीले आफ्ना मरेकाहरूलाई जन्माउनेछ।" (यशैया २६: १९)। पहिले यो पदको बारेमा हामी ध्यान दिन्छौं कि मरेका मानिसहरू, भविष्यमा केहि समयमा, फेरि जीवित हुनेछन्। यी मानिसहरू अहिले बाँचिरहेका छैनन्, तर उनीहरू भविष्यमा कुनै समय बाँच्नेछन्। अहिले उनीहरू ती हुन् जो धुलोमा बस्छन्। जब हामी मर्छौं हामी धुलोमा फर्कन्छौं, त्यहाँ बेहोश निद्रामा रहनेछौं जब सम्म प्रभुले हामीलाई मृतकहरूबाट उठाउनुहुन्न।

मानवको आत्माको बारेमा के भन्नुहुन्छ?

अय्यूबको पुस्तकमा यो भन्छ, "मानिसमा एक आत्मा छ: र सर्वशक्तिमानको प्रेरणाले उनीहरूलाई समझ दिन्छ" (अय्यूब ३२:८)। दानिएलले व्याख्या गरे, "म दानियल मेरो शरीरको बीचमा मेरो आत्मामा म दुखी थिएँ" (दानियल ७:१५)। एक आत्मा एक व्यक्तिको भाग हो जुन दुखी हुन सक्छ। मर्कूसको सुसमाचारमा हामी पढ्छौं, "अनि तिनीहरू आपसमा यसरी विचार गर्दछन् भन्ने येशूले तुरुन्तै आफ्नो आत्मामा थाहा पाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "किन तिमीहरू आफ्ना मनमा यस्तो विचार गर्दछौं?" (मर्कूस २: ८)। बेबिलोनका राजाले एउटा सपना

देखे, र तिनले आफ्ना ज्ञानी मानिसहरूलाई भने, "मैले एउटा सपना देखेको छु, र मेरो आत्मा सपना थाहा पाउन दुखी थियो" (दानियल २: ३)। आत्मा एक व्यक्तिको अंश हो जुन चीजहरू समझ लिन वा बुझ्न सक्छ, र दुखी वा परेशान हुन सक्छ। यी केहि बाइबलीय पाठहरू "अमेरिकन हेरिटेज डिक्शनरी" मा पाइने "आत्मा" को परिभाषाको पुष्टि गर्दछ, जसले भन्दछ, "दिमाग, इच्छा, र भावनाहरू संग जोडिएको मानवको हिस्सा हो।" मानस मरे पछि यो आत्माको के हुन्छ? सुलेमान राजाले लेखे, "जमिनबाट आएको धूलो जमिनमै फर्कन अघि, तथा आत्मा दिनुहुने परमेश्वरकहाँ आत्मा जान अघि उहाँको नै सम्झना गर।" (उपदेशक १२: ७)। ध्यान दिनुहोस् कि यो मर्ने सबै मानिसहरूलाई बुझाउँछ, चाहे उनीहरू सबैभन्दा धर्मी संत होस, वा सबैभन्दा दुष्ट पापी होस। जब कुनै मानिस मर्छ, त्यहाँ एक समय आउनेछ जब ऊ फेरि जीवित हुन्छ, चाहे ऊ धर्मीको पुनरुत्थानमा उठेको होस्, वा अन्यायी (प्रेरित २४:१५)। उसको दिमाग, जसमा उसको जीवन इतिहास छ, उसलाई फेरि उसको पुनरुत्थानमा दिइनेछ। ऊ चिहानबाट उही चरित्र र सोचको तरीकासंग आउनेछ जुन उनी मृत्यु भन्दा पहिले थियो।

जब मरेकाहरू ब्युँताइन्छन्, परमेश्वरले उनीहरूलाई उनीहरूको आत्मा (वा दिमाग) फिर्ता दिनुहुनेछ, जुन उनीहरूमा पहिले थियो। चिहानमा उनीहरूको निद्राको बखत उनीहरू कहीं पनि जीवित थिएनन्। प्रत्येक व्यक्ति उठाइनेछ, यसैले, परमेश्वरले उसको जीवनको एक रेकर्ड राख्नु पर्छ, ताकि उही व्यक्ति पुनरुत्थानमा फर्कन सक्छ; ईश्वरले उनीहरूको आत्मालाई अचेत अवस्थामा राख्नुहुन्छ। सुलेमानले लेखे, "मानिसको आत्माचाहिँ उँभोतिर र पशुको तल माटोमा जान्छ भनी कसले जान्दछ र?" (उपदेशक ३: २१)। मृत्युमा, एक जनावरको आत्मा पृथ्वीमा तल जान्छ किनकि त्यहाँ परमेश्वरको लागी यसलाई राख्नको लागी कुनै आवश्यकता छैन, किनकि जनावरहरूको लागी कुनै पुनरुत्थान छैन। तर मानिसको आत्मा परमेश्वरको लागी माथी जान्छ, त्यहाँ पुनरुत्थान सम्म एक बेहोश अवस्थामा रहनको लागी।

"तर," कसैले भन्न सक्छ, "के धर्मीहरू सिधै स्वर्ग जान्छन् जब उनीहरू मर्छन्, र दुष्टहरू पीडाको ठाउँमा जान्छन्?" "भाइ हो, हाम्रा पुर्खा दाऊदको विषयमा म तपाईंहरूलाई निश्चयतासाथ भन्न सक्छु, कि उनी मरे र गाडिए, अनि आजको दिनसम्म उनको चिहान छँदैछ। किनकि दाऊद त स्वर्गमा चढेनन्, तर उनी आफैले भन्दछन्, 'परमप्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस" (प्रेरित २: २९, ३४)। दाऊद स्वर्गमा हुनेछन्, तर उनी अझै स्वर्गमा गएका छैनन्। उसको आत्मा एक बेहोश अवस्थामा परमेश्वरको लागी फिर्ता गयो, उसको शरीरसंग पुनर्मिलनको लागी पखिरहेको छ। दुष्टको पनि त्यस्तै हो। "आपत् परिआउँदा दुष्ट जोगिन्छ, र क्रोधको दिनको अघि नै त्यो सुरक्षित स्थानमा सारिन्छ?" (अय्यूब २१: ३०)। प्रभुले दुष्टहरूलाई विनाशको दिनको लागी आरक्षित गर्दै हुनुहुन्छ। उनीहरू क्रोधको दिनमा बाहिर आउनेछन्, वा मरेकाहरूबाट उठाइनेछन्। उनीहरू अहिले पीडित छैनन्। म एक क्यासेट टेपको उपयोग गर्न चाहन्छु कि बाइबलले के भन्दैछ। मानौं मैले एक क्यासेट टेप एक क्यासेट रेकर्डरमा राखें र टेपमा जानकारी रेकर्ड गर्न शुरू गरें। जब सम्म टेप टेप प्लेयरमा छ, यो कार्य गर्न सक्छ। मँ यसमा जानकारी रेकर्ड गर्न सक्छु, र के रेकर्ड गरीएको छ प्ले गर्न सक्छु। तर जतिसक्दो चाँडो म क्यासेट रेकर्डरबाट क्यासेट टेप हटाउँछु, यो अब कार्य गर्न सक्दैन। रेकर्डर बिना टेप बेकार छ, जस्तै टेप रेकर्डर एक टेप बिना बेकार छ। न त आफैले काम गर्न सक्छ। यदि म टेप हटाउँछु र टेप प्लेयर नष्ट गर्छु भने, म यसलाई प्रतिस्थापन गर्न सक्छु, तर यदि म टेप नष्ट गर्छु भने, तब मैले जानकारी गुमाएको छु, यो प्रतिस्थापन योग्य छैन। शरीर र आत्मा समान छन्। जबसम्म उनीहरू एकजुट हुन्छन्, उनीहरू काम गर्न सक्छन्, तर आत्मालाई शरीरबाट बाहिर निकालीन्छ भने, शरीर फेरी धुलोमा परिणत हुन्छ, र आत्मा बेहोश हुन्छ, बिल्कुल काम गर्न असमर्थ।

पुनरुत्थानमा, परमेश्वरले उही आत्मा लिनुहुनेछ र यसलाई नयाँ शरीरमा राख्नुहुनेछ, र यो फेरि पहिले जस्तै गरी काम गर्दछ। तर यदि आत्मा नष्ट भयो भने, तब त्यहाँ पुनरुत्थान हुन सक्दैन। यो त्यो हो जुन दोस्रो मृत्युमा हुन्छ।

पहिलो र दोस्रो मृत्यु

यूहन्नाले लेखे, "पहिलो पुनरुत्थानमा सहभागी हुनेहरू धन्य र पवित्र हुन्। यिनीहरूलाई दोस्रो मृत्युको शक्तिले केही गर्न सक्दैन, तर तिनीहरू परमेश्वर र ख्रीष्टका पूजाहारी भएर उहाँसँग एक हजार वर्षसम्म राज्य गर्नेछन्।" (प्रकाश २०:६)। यहाँ हामीलाई भनिएको छ कि धन्य र पवित्र मानिसहरू पहिलो पुनरुत्थानमा भाग लिनेछन्, र दोस्रो मृत्युको उनीहरूमा कुनै शक्ति हुनेछैन। पहिलो पुनरुत्थान ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा हुन्छ। "किनकि प्रभु स्वयम् हुकुमको गर्जनसित, प्रधान स्वर्गदूतको आवाज र परमेश्वरका तुरहीको सोरसित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ, र ख्रीष्टमा मरेकाहरूचाहिँ पहिले बाँरिउठ्नेछन्।" (१ थेस्सलोनिकी ४:१६)। तुरुन्तै पछि, धर्मीहरू "ख्रीष्टसंग एक हजार वर्ष सम्म बस्नेछन् र शासन गर्नेछन्" (प्रकाश २०: ४)। "तर हजारौं वर्ष समाप्त नभएसम्म बाँकी मरेकाहरू फेरि जीवित भएनन्" (प्रकाश २०: ५)। हजार वर्षको दौरानमा दुष्ट कहीं जिउँदो हुनेछैन। जब हजार वर्ष समाप्त हुन्छ, उनीहरू फेरि जिउनेछन्; तिनीहरू दोस्रो पुनरुत्थानमा उठाइनेछन्। तब त्यहाँ एक महान सेतो सिंहासनको न्याय छ जहाँ दुष्ट हुनेछ "समुद्रले त्यसमा भएका मृतकहरू दिइहाल्यो, अनि मृत्यु र पातालले पनि तिनीहरूमा भएका मृतकहरू दिइहाले। तिनीहरू प्रत्येकको आ-आफ्ना कामअनुसार इन्साफ भयो। मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो। जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको भेट्टाइएन त्यो अग्नि-कुण्डमा फालियो।" (प्रकाश २०: १३-१५)। आगोको ताललाई दोस्रो मृत्यु भनिन्छ, एउटा मृत्यु जसबाट पुनरुत्थान हुँदैन। यो जहाँ परमेश्वरले "नरकमा आत्मा र शरीर दुबै नष्ट गर्नुहुनेछ" (मत्ती १०:२८)। "उनीहरू यस्तो हुनेछन् जस्तो

कहिल्यै भएको थिएनन्" (ओबदिया १:१६)। उनीहरू अनन्तकालको लागी जलाइन सदाको लागी बाँच्यैनन्, किनकि उनीहरूसँग अमरत्व छैन। "निश्चय नै तिनीहरू ठुटाजस्तै छन्। आगोले तिनीहरूलाई जलाउनेछ। आगोका ज्वालाको शक्तिबाट तिनीहरू आफैलाई बचाउन सक्दैनन्। यहाँ कसैलाई आगो ताप्ने भुङ्गो हुँदैन, न यहाँ बसेर ताप्नलाई आगो हुनेछ।" (यशैया ४७: १४)।

जब नरकको आगोले आफ्नो काम गरेर दुष्टहरूलाई भस्म गर्छ, तब आगो पूरै निभ्नेरजान्छ। "त्यो प्राण, जसले पाप गर्छ, त्यही मर्छ। छोराले बुबाको दोषको फल भोग्नेछैन, न त बुबाले छोराको दोषको फल भोग्नेछ। धर्मले आफ्नो धार्मिकताको फल र दुष्टले आफ्नो दुष्ट्याईको फल पाउनेछ।" (इजकिएल १८:२०)। यो पहिलो मृत्युको बारेमा कुरा गरीरहेको छैन, जहाँ बाट सबै फर्कनेछन्; तर दोस्रो मृत्यु, जसबाट कोहि फर्कदैनन्। त्यो तब हुन्छ जब आत्मा मर्छ। त्यहाँ आत्माको प्राकृतिक अमरताको रूपमा यस्तो कुनै चीज छैन, केवल मानिसहरू जो धर्म छन् अमर बन्नेछन् जो "अमरताले ढाकिनेछन्" (१ कोरिन्थी १५:५४)। जब मानिसले पाप गर्यो, उसलाई जीवनको रूखको फल खानबाट प्रतिबन्ध लगाइयो ताकि उसलाई सधैंको लागी पापमय अवस्थामा बाँच्नु नपरोस भनि। "तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, "मानिस हामीजस्तै असल र खराबको ज्ञान जान्ने भएको छ। अब त्यसले जीवनको रूखको फल पनि टिपेर खान नपाओस्, नत्रभने त्यो सधैंभरि जीवित रहला।" यसैकारण जुन भूमिबाट उनी बनाइएका थिए, त्यसैको खेतीकिसानी गर्न परमप्रभु परमेश्वरले उनलाई अदनको बगैंचाबाट निकालिदिनुभयो।" (उत्पत्ति ३:२२, २३)। जीवनको रूखबाट खाने अधिकार पाउनेहरू मात्र सधैंभरि बाँच्न सक्छन्। "जीवनका वृक्षको हक पाउन र सहरका ढोकाहरूबाट भित्र पस्न पाऊँ भनी आफ्ना वस्त्र धुनेहरू धन्यका हुन्।" (प्रकाश २२:१४)। मानिसको स्वाभाविक रूपले अमर आत्मा छ भन्ने विचार पुरानो त्रिएकवादी बेटुकापनको फल हो, जसले उहाँको पुत्रको मृत्युमा प्रदर्शन गरिएको परमेश्वरको प्रेमको सौन्दर्यलाई कमजोर बनाउँछ। यदि हामी मृत्यु र अमरत्वको

बारेमा भ्रमित छौं भने हाम्रो लागि यो असम्भव बनाउँछ कि ख्रीष्टले हाम्रो लागि कति बलिदान गर्नुभयो। (मृतकको अवस्था र उनीहरूको अन्तिम विनाशको बारेमा गहन अध्ययनको लागि, मृत्यु पछि के हुन्छ र नरमा प्रकट भएको परमेश्वरको प्रेम नामक पुस्तकको अनुरोध गर्नुहोस्।

परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु

बाइबलले भन्छ, "किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो; तर परमेश्वरको वरदान येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा अनन्त जीवन हो" (रोमी ६:२३)। पापको सजाय मृत्यु हो। पहिलो मृत्यु होइन, जसलाई हामी "निद्रा" को रूपमा जान्दछौं, तर दोस्रो मृत्यु। जसले मुक्ति अस्वीकार गर्छन् र "दोस्रो मृत्यु" भोग्नको लागि परमेश्वरको सामुन्ने खडा हुन्छन् उनीहरूलाई थाहा छ कि उनीहरू फेरि कहिल्यै बाँच्दैनन्, उनीहरू जान्दछन् कि स्वर्गको सबै महिमा गुमाएका छन्। यो परमेश्वरबाटको बिल्कुल बिछोड, र उनीहरू फेरि कहिल्यै बाँच्दैनन् भन्ने अनुभूति, दुष्टले सहने सबैभन्दा खराब अनुभव हो। उनीहरूको शारीरिक पीडा, जो गम्भीर हुनेछ, मात्र उनीहरूको पीडाको एक सानो हिस्सा हुनेछ, सबैभन्दा नराम्रो भाग यो हो कि उनीहरूलाई थाहा छ कि "उनीहरू कहिल्यै नभए जस्तो हुनेछन्" (ओबदिया १:१६)। बाइबलले भन्छ, "उहाँको पुत्रको मृत्युबाट हामी परमेश्वरसंग मेलमिलाप भयौं" (रोमी ५:१०)। उहाँले "हरेक मानिसको लागि मृत्यु" को स्वाद लिनुभयो (हिब्रू २:९)। परमेश्वरको प्यारो छोरा मेरो ठाउँमा मर्नुभयो, "अधर्मीहरूका लागि धर्मी" (१ पत्रुस ३:१८)। उहाँले ज्याला तिर्नुभयो जुन म योग्यको छु, र त्यो ज्याला दोस्रो मृत्यु हो। मँ बुझ्दछु कि ख्रीष्टसंग केहि फरक थियो, किनकि उहाँ मरेकाहरूबाट जीवित हुनुभयो, र ती सबै जो दोस्रो मृत्युमा मर्छन् पुनरुत्थान हुनेछैनन्। जे होस्, उहाँले भोगेको अनुभव दुष्टहरूको अनुभव बराबर थियो, जब उनीहरू मर्नेछन् उनीहरू जान्छन् कि उनीहरू फर्किदैनन्। यहि बुझाई हो कि जब ख्रीष्टले तीतो पीडासंग चिच्याउनुभयो, "मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो" (मती २७:४६)।

पापको सजाय तिर्नको लागि ख्रीष्टलाई यो अनुभव भोग्नुपर्यो। कोहि भन्न सक्छन् कि, "किनभने मैले जे पाएँ त्यसैलाई सबैभन्दा मुख्य विषयको रूपमा तिमीहरूलाई सुम्पिदिउँ, अर्थात् पवित्र धर्मशास्त्रअनुसार ख्रीष्ट हाम्रा पापका निम्ति मर्नुभयो।" (१ कोरिन्थी १५: ३)। यशैया ५३ मा हामी निम्न विवरण पढ्छौं: "तापनि उसलाई चकनाचूर र कष्टमा पार्न परमप्रभुको इच्छा थियो, र परमप्रभुले उसको प्राणलाई दोषबलिझैं बनाउनुभए तापनि, उसले आफ्ना छोराछोरीलाई देख्नेछ र आफ्नो दिन बढाउनेछ र परमप्रभुको इच्छा उसकै हातमा उन्नत हुनेछ। उसका प्राणको वेदनापछि उसले जीवनको ज्योति देख्नेछ र सन्तुष्ट हुनेछ। आफ्नो ज्ञानद्वारा मेरो धर्मो दासले धेरैलाई धर्मो बनाउनेछ, र उसले तिनीहरूका अधर्म बोक्नेछ। यसैकारण महान्हरूसँगै उसलाई पनि म एक भाग दिनेछु, र उसले लूटको माल सामर्थीहरूसित बाँड्नेछ। किनभने उसले आफ्नो जीवन मृत्युमा खन्यायो, र ऊ अपराधीहरूको गन्तीमा गनियो। किनकि उसले धेरैको पाप बोक्यो र उसले अपराधीहरूका निम्ति मध्यस्थता गर्‍यो।" (यशैया ५३: १०-१२)।

धर्मशास्त्र अनुसार ख्रीष्टको आत्मा मर्नुभयो; ख्रीष्टको आत्मा पापको लागि बलिदान बनाइयो। एक व्यक्तिको आत्मा सम्पूर्ण प्राणी हो। यदि एक आत्मा मर्छ, सम्पूर्ण प्राणी मरेको हुन्छ। आत्मा शरीर भन्दा केहि बढ्ता हो। येशूले भन्नुभयो, "उनीहरूसँग नडराउनुहोस् जसले शरीरलाई माछेन्, तर आत्मालाई मार्न सक्षम छैनन्: बरु त्यससँग डराउनुहोस् जो आत्मा र शरीर दुबैलाई नरकमा नष्ट गर्न सक्षम छ [ψευδα-गेहेन्ना]" (मती १०:२८)। हामीलाई भनिएको छ कि ख्रीष्टको आत्मा चिहानमा थियो। पेन्तिकोसको दिन पत्रुसले भने, "अघिबाटै यो देखेर उनले ख्रीष्टको पुनरुत्थानको विषयमा भने कि उहाँ न पातालमा छोडिनुभयो, न त उहाँको शरीर नै कुह्यो।" (प्रेरित २:३१)। अघिल्लो पदमा नरक शब्द ग्रीक मूल शब्द hades बाट अनुवाद गरिएको थियो। यो शब्द हरेक मामिलामा कब्रको अर्थ हो। ख्रीष्टको आत्मा चिहानमा आफ्नो शरीरसंग आरामा थियो। ख्रीष्ट साँच्चै हाम्रा पापहरूको लागि मर्नुभयो।

येशूको वास्तविक मृत्यु

ख्रीष्टको आत्माले दाऊदलाई ख्रीष्टको मृत्युको बारेमा लेख्न प्रेरित गर्नुभयो, "म चुप छु, र म बाहिर आउन सक्दिन" (भजन ८८: ८)। ख्रीष्ट चिहानमा बन्द हुनुहुन्थ्यो, र उहाँ बाहिर आउन सक्नुहुन्नथ्यो। बाइबलले तीस भन्दा धेरै पटक भन्छ कि परमेश्वर, पिताले, ख्रीष्टलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो। (प्रेरित २:२४, ३०, ३२; ३:१५, २६; ४:१०; ५:३०; १०:४०; १३:२३, ३०, ३३, ३४, ३७; १७:३१; २६:८; रोमी ४:२४, २५; ६:४; ८:११; १०: ९; १ कोरिन्थी ६:१४; १५:१५; २ कोरिन्थी ४:१४; गलाती १: १; एफिसी १:२०; कलस्सी २:१२; १ थिस्सलोनिकी १:१०; २ तिमोथी २: ८; हिब्रू १३:२०; १ पत्रुस १: २।) पावलले लेखे कि उनी एक प्रेरित थिए, "मानिसद्वारा होइन, न मानिसको, तर येशू ख्रीष्टको, र परमेश्वर, पिता, जसले उहाँलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनुभयो" (गलाती १: १)। पावलले यो पनि जोड दिए, एफिसी १: १९, २० मा, कि पिताको "शक्तिशाली शक्ति" को "अत्यन्त महानता होस्" "जब उहाँले" ख्रीष्टलाई "मरेकाहरूबाट" जीवित पार्नुभएको थियो। यदि ख्रीष्टले साँच्चै आफैँलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनुभएको थियो भने, जस्तै केहि मानिसहरू विश्वास गर्छन्, तब पावलका वचनहरू सत्य हुन सक्दैनन्। यो पिताको शक्ति हुने थिएन, तर ख्रीष्टको शक्ति जुन प्रदर्शन गरीएको थियो।

ख्रीष्टले आफैँलाई मरेकाहरूबाट ब्युँताउनु भएन अन्यथा उहाँ मरेको हुनुहुन्नथ्यो, र उहाँका वचनहरू साँचो हुन सक्दैनन्, "म आफैँ केहि गर्न सक्दिन" (यूहन्ना ५:३०)। जब परमेश्वरका पुत्र चिहानमा सुतिरहनुभएको थियो, उहाँ बाँकी मरेकाहरू जस्तै हुनुहुन्थ्यो जो "केहि जान्दैनन्" र जसका विचारहरू "नष्ट" भएका थिए

(उपदेशक ९: ५; भजन १४६: ४)। येशूको बारेमा हामी यो पढ्छौं, "येशू आफ्नो शारीरिक जीवनमा हुनुहुँदा उहाँलाई मृत्युबाट बचाउन सक्नुहुनेलाई उहाँले बडो क्रन्दन र आँसुसहित प्रार्थना चढाउनुभयो, अनि आफ्नो भक्तिपूर्ण समर्पणको कारणले उहाँको प्रार्थना र नम्र निवेदन सुनियो।" (हिब्रू ५:७)। ख्रीष्टले ठूलो गरी कसलाई रुँदै र आँसुले प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो? के उहाँ आफैँलाई प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्थ्यो? बिल्कुल हैन! उहाँ आफ्नो पितालाई प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्थ्यो, एक मात्र "जसले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउन सक्षम हुनुहुन्थ्यो।" यदि उहाँ अमर हुनुहुन्थ्यो र मृत्युबाट आफुलाई बचाउन सक्षम हुनुहुन्थ्यो भने, ख्रीष्टले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनको लागि उहाँको पितालाई पुकारा गर्नुभएको ठट्टा हुन्थ्यो। ख्रीष्ट पूर्ण रूपमा मर्नुभयो, साथीहरु, र उहाँ उहाँलाई पुनरुत्थान गर्न आफ्नो पितामा भरोसा गर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "पिता, मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पिन्छु" (लूका २३:४६), उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनको लागि उसको पितामा उहाँको पूर्ण निर्भरता, र उहाँको अनन्त जीवन उहाँको पिताको हातमा सुम्पने इच्छालाई संकेत गर्दछ।

धेरै ईसाईहरु विश्वास गर्छन् कि जब येशू पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो उहाँ सर्वज्ञानी (सबै जान्नुहुन्छ), सर्वशक्तिमान (सबैभन्दा शक्तिशाली), सर्वव्यापी (एकैचोटि सबै ठाउँहरु हुन सक्ने क्षमता), र अमर हुनुहुन्थ्यो। यी गलत धारणाहरुले मानिसहरुलाई हाम्रो तर्फबाट ख्रीष्टको बलिदान र कष्टको परिमाणको कदर गर्न सक्षम हुनबाट रोक्छन्। यदि ख्रीष्ट यी ईश्वरीय गुणहरु संगै हुनुहुन्थ्यो भने जब उहाँ यस पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँले आश्चर्य, आतंक, वा आफ्नो भविष्यको परिणामको लागि कुनै चिन्ता अनुभव गर्न सक्नुहुन्थेन। यसले उहाँको भावनात्मक उथलपुथल कम गर्नको लागि मात्र एक नाटकको शब्दहरु पढे, दुखी भएको बहाना बनाए भन्ने अर्थ लाग्छ। कोही येशूको कथनबाट अलमलमा परेका छन्: "यसैले मेरा पिताले मलाई माया गर्नुहुन्छ, किनकि मैले आफ्नो जीवन दिएँ, कि मँ २९८३ फेरी लिन सक्छु। कसैले यो मबाट लिदैन, तर मँ यो आफैँमा राख्छु। मसँग यो बिछ्याउने शक्ति छ, र मसँग २९८३ फेरी लिने शक्ति छ। यो आज्ञा मैले मेरो पिताको २९८३

प्राप्त गरेको छु " (यूहन्ना १०:१७, १८) ग्रीक शब्द *la - lambano* अनुवाद गरिएको थियो कि "मँ लिन सक्छु," (एउटा बलियो संख्याको साथमा २९८३), को अर्थ लिन सक्छ, तर यसको अर्थ "प्राप्त गर्नु (के दिइएको छ), प्राप्त गर्न, फिर्ता पाउन" (थायर ग्रीक लेक्सिकन)। कृपया ध्यान दिनुहोस् कि यो शब्दलाई पद १८ मा पनि प्रयोग गरीएको छ तर यसको अनुवाद "प्राप्त" छ। ख्रीष्टले आफ्नो जीवन बलिदान दिनुभयो ताकि उहाँले यसलाई फेरि प्राप्त गर्न सक्नु भनेर। ग्रीक शब्द *ἐξουσία* - *exousia* जुन "शक्ति" को रूपमा अनुवाद गरीएको थियो जसको अर्थ शक्ति हुन सक्छ, तर यसको अर्थ "अधिकार, अनुमति" पनि हुनसक्छ (ibid)। ख्रीष्टलाई आफ्नो जीवन त्याग्न अनुमति थियो ताकि उहाँले आफ्नो पिताबाट फेरी प्राप्त गर्न सक्नु।

के. जे. भी. अनुवाद यस कुरामा बिल्कुल सही छैन। यस कथनको केहि अन्य अनुवादहरूलाई ध्यान दिनुहोस्: "मँलाई यो दिने अधिकार छ, र मलाई यो फेरि प्राप्त गर्ने अधिकार छ।" "यो आज्ञा हो जुन मैले मेरो पिताबाट पाएको छु" (बीसौं शताब्दी एनटी)। "यो दिने मसँग अधिकार छ, र मसँग यो फेरी प्राप्त गर्ने अधिकार छ: यो आज्ञा, मैले, मेरो पिताबाट प्राप्त गरे" (१९०२ रोथरहाम बाइबल)। "म यसलाई अर्पण गर्नको लागि अधिकारी छु, र म यसलाई फेरी प्राप्त गर्नको लागि अधिकृत छु। यो मेरो पिताबाट प्राप्त आदेश हो "(१९१२ वे माउथ नयाँ करार अनुवाद)।" "उनीलाई अर्पण गर्ने अधिकार र उनीलाई प्राप्त गर्ने अधिकार मैले मेरो पिताबाट पाएको छु।" (१८६५ Diaglot NT)।

माथिका अनुवादहरू शब्द "अधिकार" र "प्राप्त गर्ने" सन्दर्भमा सहि छन। येशूले यो भन्दै हुनुहुन्नथ्यो कि उहाँ आफैँलाई मृत्युबाट बोरी उठाउन सक्नुहुन्न। भजन ८८: ८ मा गरिएको उहाँको भविष्यवाणी साँचो थियो, जसले भन्छ, "म बन्द छु, र बाहिर आउन सकिदैन।"

१ पत्रुस ३: १८-२० को बारेमा के भन्नुहुन्छ?

पत्रुसले भने, "किनभने हामीलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउन ख्रीष्ट पनि पापहरूका निम्ति सदाको लागि एक चोटि मर्नुभयो। उहाँ शरीरमा मारिनुभयो— धर्मी जन अधर्मीहरूका निम्ति— तर आत्माद्वारा जीवित पारिनुभयो। यसै आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो। ती आत्माहरूले प्राचीनकालमा आज्ञापालन गरेनन्, जब नोआको समयमा जहाज बनाउँदा परमेश्वरले धैर्य धारण गरी पर्खिनुभएको थियो। त्यस जहाजमा थोरै, अर्थात् आठ जना मात्र पानीद्वारा बचाइए।" (१ पत्रुस ३: १८-२०)। केहि मानिसहरूलाई लाग्छ कि यी पदहरूले साबित गर्दछन् कि येशू सचेत हुनुहुन्थ्यो जब उहाँको शरीर मरेको थियो, र त्यो नरकमा तल मरेका मानिसहरूलाई प्रचार गर्न तल गयो। यो पक्कै सम्भव हुनेछैन, मरेका मानिसहरूले सोच्न सक्दैनन्, र उनीहरू पक्कै एक उपदेश सुन्न सक्दैनन्।

यति मात्र हैन, यदि यी मरेका मानिसहरू पहिले नै हराइसकेका थिए भने, जसरी धेरै जसो सहमत हुनेछन्, प्रचारले कहि पनि उनीहरूलाई फाइदा हुनेछैन। ख्रीष्ट दुई विवरणमा आफ्नो समय बर्बाद गरिरहनुभएको थियो: एक त उनीहरूले सुन्न सक्दैनन्, र अर्को तर्फ उनीहरूले यसबाट केहि फाइदा लिँदैनन्। कठिनाई पद २० मा स्पष्ट गरीएको छ। पत्रुसले लेखे कि ख्रीष्ट "तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा {वर्तमानकाल} देखाउनुभएको समय {भूतकाल} र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए।" (१ पत्रुस १:११)। नोआ अझै जीवित छँदै प्रचार धेरै पहिले गरीएको थियो। यो पदमा केहि पनि त्यस्तो आवश्यक कुरा छैन कि यी दुष्ट मानिसहरू जो बाढी भन्दा पहिले बाँचेका थिए उनीहरूलाई जेलमा हुँदा प्रचार गरिएको थियो भनेर, बरु उनीहरूलाई प्रचार गर्दा उनीहरू अझै जीवित थिए, र अब उनीहरू जेलमा छन्, वा मरेका छन्।

ख्रीष्टको महान बलिदान

यो ख्रीष्ट को लागी एक ठूलो बलिदान थियो कि हामी बीचमा एक मानवमा आफूलाई सीमित गराएर बाँच्नको लागी। त्यहाँ एक वास्तविक जोखिम संलग्न थियो। उहाँले पाप गर्न सक्ने चुनौती थियो, जसले आफैँलाई सारा ग्रहको साथमा बर्बाद गरिदिन्छ। परमेश्वरको सम्पूर्ण "शासन" "उहाँको काँधमा" थियो (यशैया ९: ६)। यदि ख्रीष्ट असफल हुनुहुन्थ्यो भने, परमेश्वरको शासन असफल हुने थियो। "जब ख्रीष्ट स्वर्गमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ मर्न सक्नुहुन्थेन" (हिब्रू २: ९)। तर जब उहाँले ईश्वरत्वको पहलुहरूलाई अलग राखियो उहाँलाई मृत्युको अनुभव गर्नबाट बचाउने सुरक्षा रोकियो, उहाँ शैतानको हमलाहरूको लागी खुल्ला हुनुहुन्थ्यो। "किनकि हाम्रा प्रधान पूजाहारी हाम्रो दुर्बलतामा हामीसँग सहानुभूति देखाउन नसक्ने हुनुहुन्न। तर हामीजस्तै उहाँ सबै कुरामा परीक्षित हुनुभयो, र पनि पापरहित हुनुहुन्थ्यो।" (हिब्रू ४:१५)। बाइबलले भन्दछ, "परमेश्वरलाई दुष्टको साथमा परीक्षा गर्न सकिदैन" (याकूब १:१३)। यी दुई ग्रन्थहरूको तुलनाले देखाउँछ कि जब ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्थ्यो तब उहाँले ईश्वरत्वका ती गुणहरू राख्नु भएन जो ईश्वरको परीक्षा गर्नबाट रोकिन्छ, जस्तै सर्वज्ञता। शैतानलाई थाहा थियो कि ख्रीष्ट कमजोर हुनुहुन्थ्यो, र उसले आफ्नो सबै शक्तिहरू प्रयोग गरी येशूलाई पापमा फस्न लगायो, बिना कुनै सफलता।

हामीलाई बचाउने ख्रीष्टको क्षमता

हाम्रो मुक्ति पूरा गर्नको लागी, ख्रीष्ट आफैँमा हाम्रो पतन भएको मानव शरीर लिन बाध्य हुनुहुन्थ्यो। "किनकि साँच्चै नै उहाँले स्वर्गदूतहरूको होइन, तर अब्राहामका

सन्तानको वास्ता गर्नुहुन्छ। यसैकारण हरेक कुरामा उहाँ आफ्नै भाइहरूजस्तै बनाइनुपऱ्यो, र मानिसहरूका पापको प्रायश्चित्त गर्नलाई परमेश्वरको सेवामा उहाँ कृपालु र विश्वस्त प्रधान पूजाहारी बन्नुभयो। किनकि उहाँ आफैले कष्ट भोग्नुभयो र परीक्षित हुनुभयो, यसैले परीक्षामा पर्नेहरूलाई उहाँले सहायता गर्न सक्नुहुन्छ।" (हिब्रू २: १६-१८)। उहाँको शारीरिक मासु हाम्रो जस्तै थियो, तैपनि उहाँको मन शुद्ध थियो। उहाँको दिमाग शारीरिक हुन सकेन, किनकि बाइबलले भन्छ, "किनभने पापमय शरीरतिर लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, न त त्यो कहिल्यै हुन सक्छ।" (रोमी ८: ७)।

ख्रीष्टले "धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुभयो, र अधर्मलाई घृणा गर्नुभयो" (हिब्रू १: ९)। उहाँले भजनसंग्रहकारको माध्यमबाट भन्नुभयो, "हे परमेश्वर, म तपाईंको इच्छा गर्न पाउँदा खुसी छु: हो, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदय भित्र छ" (भजन ४०:८)। यो उहाँको आमाको गर्भबाट ख्रीष्टको अनुभव थियो। उहाँ एक मानिसको रूपमा आफ्नो जीवनको शुरुवाट "पुनर्जन्म" हुनुभएको थयो। तैपनि, अरु सबैको लागी ख्रीष्टले घोषणा गर्नुभयो कि, "तिमीहरू फेरी जन्मनु पर्छ" (यूहन्ना ३:७)। कोहि भन्न सक्छन् कि ख्रीष्टले हामी माथि फाइदा लिनुभयो यदि उहाँले स्वाभाविक रूपबाट नै धार्मिकतालाई माया गर्थ्यो, र अरु सबै पाप ति र झुकाव राखेर जन्मेको हुन्थ्यो भने। यो साँचो हो, यो पश्चाताप नगर्ने पापीको लागी एक ठूलो फाइदा हो, तर ख्रीष्टले यो लाभ उनीहरू सबैलाई दिनुहुन्छ जो उहाँलाई आफ्नो हृदयमा स्वीकार गर्दछन। धार्मिकताको लागी प्रेम र अधर्मको लागी घृणा पतन भएको मान्छेमा निहित छैन। यो केहि हो कि हामी मा प्रतिस्थापन हुनुपर्छ जब हामी फेरी जन्मेका छौं। परमेश्वरले हामीलाई नयाँ हृदय दिने प्रतिज्ञा गर्नुभयो जसले हामीलाई उहाँको मार्गमा हिँड्न बाध्य बनायो (इजकिएल ३६:२६, २७)। यो त्यहि हो जुन नयाँ करार सबैको बारे मा छ! परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभयो, "परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "ती दिनपछि म इस्राएलको घरानासँग यो करार बाँध्नेछु, तिनीहरूका मनमा मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु, र तिनीहरूका हृदयमा त्यो लेखिदिनेछु, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्।" (यर्मिया ३१:३३, हिब्रू

१०:१ मा उद्धृत)। येशूले भन्नुहुन्छ, "तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले "हे अब्बा, पिता!" भनेर पुकार्नुहुन्छ।" (गलाती ४:६)। मलाई खुशी लाग्छ कि येशूसँग केहि राम्रो चिज छ, वा अन्यथा उहाँले हामीलाई पहिले भन्दा धेरै केहि प्रस्ताव गर्न सक्नुहुन्न। मलाई अनुभवबाट थाहा छ कि मलाई केहि राम्रो चाहिन्छ, र त्यो भन्दा केहि राम्रो ख्रीष्टमा छ। यो मेरो प्रार्थना हो कि तपाईं "आफूमा ख्रीष्ट, महिमाको आशा" को आशिष् अनुभव गर्नुहुनेछ (कलस्सी १:२७)।

निष्कर्ष

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्।" (यूहन्ना ३:१६)। परमेश्वरको यो महान उपहारले ब्रह्माण्डमा अरु केहि को लागि भन्दा धेरै हाम्रो लागि उहाँको प्रेम देखाउँछ। यो उपहारको मूल्य बुझ्नको लागी के हामीलाई सक्षम बनाउँछ हाम्रो सबै हृदय संग परमेश्वरलाई माया गर्नको लागी, जो स्वाभाविक रूपबाट हाम्रो जीवनमा परिवर्तनको परिणाम हुनेछ।

त्रिएक सिद्धान्त ईश्वरको प्रेम लुकाउने एकमात्र उद्देश्यको लागी आविष्कार गरिएको थियो। यसले यो तथ्यलाई मात्र लुकाउँदैन कि येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका शाब्दिक पुत्र हुनुहुन्छ, र केहि पनी सृष्टि हुनु भन्दा पहिले पिताबाट जन्मेको हो, तर यसले हाम्रो लागी ख्रीष्टको बलिदानको वास्तविकतालाई समेत ढाक्ने गर्दछ। यसले यो दाबी गर्दछ कि येशू ख्रीष्ट सबै जान्नुहुन्छ, अमर र सबै भन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो जब उहाँ यहाँ पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, जसले उहाँ पृथ्वीमा हुनुहुँदा उहाँ डराउनु वा परेशान हुनुको कुनै पनि सम्भावनालाई पूर्ण रूपमा हटाउँदछ। यसको बारेमा साच्चुहोस्। यदि तपाईं अमर हुनुहुन्थ्यो र सबै भन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो भने,

के त्यहाँ केहि कुरा हुनेछ जसले तपाईंलाई डराउन सक्दछ वा तपाईंलाई तपाईंको भलाइको बारेमा चिन्तित पार्न सक्छ? पक्कै सक्दैन! पक्कै तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ यस्तो विचार कती खतरनाक हुन्छ जब यो ख्रीष्ट मा लागू हुन्छ। उहाँको आन्तरिक संघर्ष र भावनात्मक पीडाको बारेमा हामीले देखेका सबै सम्भवतः वास्तविक हुन सक्दैनन् यदि उहाँ अमर हुनुहुन्थ्यो र उहाँ यहाँ हुनुहुन्थ्यो भने सर्व शक्तिशाली हुनुहुन्थ्यो। तर बाइबलले भन्छ कि उहाँ "पीडा" मा हुनुहुन्थ्यो, कि उहाँको आत्मा "मृत्यु सम्म अत्यन्त दुखी" थियो, कि "उहाँमा रगतको ठूलो थोपा जस्तै पसिना थियो," कि उहाँलाई आतंकले मारेको थियो। यो सब एक सिपाहीले उहाँलाई हात लगाउनु भन्दा पहिले भयो।

ख्रीष्टले हाम्रो लागि भोग्नुभएको चरम पीडा वास्तविक थियो। त्रिएक सिद्धान्तले हामीलाई विश्वास गराउँछ कि यो सबै एक नक्कली थियो, जस्तो कि उहाँ मात्र एक नाटकमा शब्दहरू पढ्दै हुनुहुन्थ्यो। मेरा साथीहरू, येशू ख्रीष्टले साँच्चै कष्ट भोग्नुभयो र हाम्रा पापहरूको लागि मर्नुभयो। परमेश्वर "पिताले हामीलाई कस्तो माया दिनुभएको छ" (१ यूहन्ना ३: १) भन्ने कुरा हेर्नबाट हामीलाई रोक्न सक्ने हरेक बाधा हटाउन सक्नु।

ख्रीष्ट हरेक परिस्थितिमा मद्दतको लागि आफ्नो पितामा पूर्ण भरोसा गर्नुभयो। उहाँले आफ्नो अनन्त जीवनलाई उहाँको पिताको हातमा सुम्पिनुभयो। यो उहाँले गर्नुभयो, यो उहाँ जान्नुहुन्थ्यो कि कुनै पलमा उहाँले आफ्नो पितालाई उहाँको संघर्षबाट बचाउनको लागि पुकार गर्न सक्नुहुन्छ, र हामी सबै विद्रोही पापीहरूलाई अनन्तकालको लागि छोड्नुहुनेछ। (मती २६:५३ हेर्नुहोस्।)

यसरी उहाँले तपाईं र मलाई कति धेरै माया गर्नुहुन्छ। जब ख्रीष्ट क्रूसमा मर्नुभयो, उहाँले आफुलाई दिनुपर्ने सबै थोक दिनुभयो। उहाँले आफ्नो सम्पूर्ण अस्तित्वलाई पापको बलिदानको रूपमा अर्पण गर्नुभयो। उहाँको आत्मा पापको लागि एक बलिदान बनाइयो ताकि हामी बाँच्न सकौं। मेरो साथी, यदि तपाईंले अझै सम्म आफ्नो जीवन ख्रीष्टलाई दिनुभएको छैन, यदि तपाईं यो जान्नुहुन्छ कि तपाईंको

पाप क्षमा भएको छ र तपाईं परमेश्वरसंग शान्तिमा हुनुहुन्छ भन्ने अद्भुत आनन्दको स्वाद लिनुभएको छैन भने, मँ अहिले नै यो गर्नको लागि आमन्त्रित गर्दछु, यो सदाको लागि ढिलो हुनु भन्दा पहिले। किनभने उहाँ भन्नुहुन्छ,

“ग्रहणयोग्य समयमा मैले तिम्नो पुकारा सुनें, र मुक्तिको दिनमा मैले तिमिलाई सहायता गरें।” हेर, ग्रहणयोग्य समय अहिले हो, मुक्तिको दिन अहिले हो।” (२ कोरिन्थी ६: २) “परमप्रभुलाई पारख गरेर हेर, कि उहाँ कति भला हुनुहुन्छ। उहाँमा शरण लिने मानिस धन्यको हो।” (भजन ३४: ८)

यूहन्ना १७: ३ "अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिन्नु, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिन्नु।"

यस विषयमा अधिक जानकारीको लागि वा अन्य विषयमा बाइबल
अध्ययनको लागि कृपया हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस्।

प्रेजेन्ट त्रुथ मिनिस्ट्री

पो. ब. ३१५

कान्सास, ओक्लाहोमा ७४३४७

संयुक्त राज्य अमेरिका।

फोन: 304-633-5411

इन्टरनेट: www.presenttruth.info ई-मेल:

books@presenttruth.info

प्रकाशित:

Loveofgod-nepal.com